

JMG

Kandidatuppsats i journalistik
VT 2017

Institutionen för journalistik,
medier och kommunikation,
Göteborgs universitet

“Educate me!”

En undersökning av könsroller i ett podcastsamtal

Författare: Lotta Olsson och Max Härstedt

Handledare: Gabriella Sandstig

Kursansvarig: Mathias Färdigh

GÖTEBORGS UNIVERSITET
JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION

Abstract

The aim of this study is to make an initial attempt at investigating how conversations between men and women are structured in Swedish podcasts. More specifically, it uses Conversation Analysis to investigate how gender roles are recreated in podcasts as a new media format. This is done by looking at how the word is distributed in terms of speaking time, share of lines and share of interruptions. It is also done by looking at how men and women approach different conversation topics.

The material used in this case study is a transcript of one episode of well-known Swedish food podcast *Eat This!* which is hosted by one female and one male. By analysing the transcript both quantitatively and qualitatively, we found that the conversation structure in our case study simultaneously recreated and strayed away from the gender roles found in our selection of literature. In terms of how the two hosts divided the conversational space, there were infinitesimal differences between the female and male host. This deviates from how a mixed-sex conversation is usually organized, in the way that the man commonly takes up more time and space. However, in regards to how the different hosts approached different conversation topics, gender roles were re-established. The woman took on a more personal, intimate viewpoint when discussing a subject while the man had a more distanced and status-inclined way of addressing different topics. In conclusion, the study shows that while gender roles are reaffirmed in the podcast format, the medium can serve as a space where new types of conversations and voices are allowed to take place.

Key words: Conversation Analysis, Podcast, Gender, Gender Roles, Conversational structure, Lifestyle Journalism, Media, Medium.

Innehållsförteckning

1.0 Inledning	4
2.0 Bakgrund	5
2.1 Representation i media	5
2.2 Nya könsroller i nya format?	6
3.0 Tidigare forskning	7
3.1 Hur män och kvinnor pratar med varandra	7
3.2 Samtal mellan män och kvinnor i media	8
3.3 Podcasten som medium	9
3.4 Att samlas kring ett ämne: mat	9
3.5 Sammanfattning av tidigare forskning	10
4.0 Syfte och frågeställningar	13
5.0 Teoretiskt ramverk	14
5.1 Genusvetenskap	14
5.2 Genus och könsroller	15
5.3 Genus i samtal	17
5.4 Mediers påverkan på produkten	21
6.0 Metod	22
6.1 Samtalsanalys som metod	22
6.2 Tillvägagångssätt	23
6.2.1 Transkribering	23
6.2.2 Avbrott, samtalstid och repliker	24
6.2.3 Vad pratar de om? Uppdelning av samtalsämnen	24
6.3 Redovisning av resultat	25
7.0 Material	26
7.1 Podcasts i Sverige	26
7.2 Eat This!	26
7.3 Leila Lindholm	27
7.4 Niklas Ekstedt	28

7.5 Avsnitt 49	28
8.0 Validitet	30
8.1 Kvalitativ analys och samtalsanalys	30
8.2 Operationalisering	31
8.3 Materialval	32
8.4 Resultatvaliditet	33
8.4.1 Inre validitet	33
8.4.2 Extern validitet	35
9.0 Resultat och analys	36
9.1 Konversationens uppbyggnad – avbrott, tidfördelning, repliker och ämnesbyte	36
9.1.1 Andel repliker och fördelning av samtalstid	36
9.1.2 Avbrott	37
9.2 Stereotypa ingångar i ämnen	38
9.2.1 Podcastens huvudsakliga tema	38
9.2.2 Experten och lärjungen	39
9.2.3 Elitisten och mobboffret: “Nej men sluta mobba mig!”	48
9.2.4 Skojaren och trygghetsskaparen	51
9.3 Könsroller i podcasten	52
9.3.1 Könsroller bryts i podcasten	53
9.3.2 Könsroller reproduceras i podcasten	54
10.0 Sammanfattning och diskussion	56
10.1 Slutsats, bidrag till forskning och förslag på vidare forskning	57
11.0 Källförteckning	58
12.0 Bilaga 1: Transkribering och teman	62

1.0 Inledning

Under de senaste åren har podcasten blivit en självklar del av vår mediekonsumtion. Ungefär var tredje svensk lyssnar på podcasts regelbundet (Wisterberg, 2016, 1 november). Allra helst vill svenskarna lyssna på vad makarna Amanda och Alex Schulman har att säga – de ligger ständigt i topp som mest lyssnade podcasts (Podcasts.nu, 2017, 31 mars). De gör däremot inte podcast tillsammans utan på varsitt håll, med en kollega av samma kön.

Inom det journalistiska forskningsfältet forskas det mycket på olika former av representation inom media. Bland annat forskar man kring hur jämställd nyhetsrapportering och yrkeskåren är. Tittar man på poddtoppen är representation mellan kvinnor och män jämn rent procentuellt. Det finns dock mycket forskning på området som nyanserar sådana siffror då jämställdhet i media kan handla om mer än bara exempelvis andel kvinnor och män som får komma till tals. Det kan också handla om hur och vad man får representera på det utrymme man får (De Brún 2013, Kerttu & Kupari 2015, Leer 2016).

I ett par kandidatuppsatser har man undersökt vilka könsroller som reproduceras i podcasts där programledarna har samma kön. Bland annat har jämförelser gjorts mellan hur Amanda Schulman och hennes podcastpartner Hannah Widell pratar, och hur Alex Schulman och hans podcastpartner Sigge Eklund pratar (Johansson Fager & Abrahamsson 2016, Sterner 2012). I undersökningarna hittade författarna belägg för att könsroller reproduceras i de samkönade samtalen. När det kommer till hur en man och en kvinna pratar med varandra finns det däremot ingen forskning att tillgå. Hur hade konversationen sett ut ur ett genusperspektiv om Amanda Schulman och Alex Schulman hade en podcast tillsammans?

Med grund i denna hypotetiska frågeställning gör vi ett första försök att studera hur en man och en kvinna pratar med varandra i en podcast. Vi har därför valt att göra en fallstudie där vi analyserar podcasten *Eat This!* som de välkända medieprofilerna Leila Lindholm och Niklas Ekstedt gör tillsammans. Genom att undersöka hur ordet fördelas i podcasten och på vilket sätt de två programledarna tar sig an olika ämnen vill vi kunna svara på frågan om hur könsroller reproduceras eller bryts i podcasten. Med en sådan undersökning vill vi väcka följdfrågor och uppmärksamhet kring hur män och kvinnor representeras i det medium som har blivit en del av många svenskars vardag.

2.0 Bakgrund

2.1 Representation i media

I sin antologi *Medierna och demokratin* (2012) målar Strömbäck och Nord upp olika demokratiska perspektiv på journalistik och media. Perspektiven har gemensamt att den journalistiska andan ska präglas av objektivitet och att förmedla en sanningsenlig och mångfacetterad bild av samhället. Med en deltagardemokratisk utgångspunkt anser man dessutom att en sådan samhällsreflektion präglas av medborgarnas perspektiv och engagemang. Media ska utifrån det här perspektivet alltså sträva efter att vara en representation av allmänheten. Ett exempel på hur media arbetar med representation i praktiken är SVT:s policy *Sverigespeglings och likabehandling* från 2015 (Ireblad, 2015, 1 juni). Där ges direktiv om att personalen ska reflektera samhället i stort.

“Varje enskild rekrytering ska föra in ny kunskap om vår publik.[...] Sveriges befolkning ska avspeglas i såväl utbud som i sammansättning av vår personal.”
(Ireblad, 2015, 1 juni)

Också från yrkesverksamma journalisters håll värdesätts idealet om representation. I Asps antologi *Svenska journalister* (2012) beskrivs stödet för grupprepresentation som mycket starkt inom journalistkåren; starkast är stödet för könsrepresentation. Stödet har ökat sedan 2005. Könsfördelningen i yrkeskåren är sedan nästan två decennier helt jämn, hälften är kvinnor och hälften är män (Asp 2012, s. 15-17).

Även om könsfördelningen är jämn så innebär inte det att kvinnor och män skriver om samma saker. I en undersökning om vem som producerar vilka inslag i SVT Nyheter har Löfgren Nilsson (2004) kartlagt skillnader mellan vilka ämnen män och kvinnor rapporterade om. År 2000-2003 rapporterade manliga reportrar i högre grad än kvinnor om det forskaren kategoriserar som hårda ämnen; krig, näringsliv och politik. Kvinnor rapporterade istället proportionerligt mer om så kallade mjukare ämnen såsom miljö, skola och barnomsorg (Löfgren Nilsson 2004, s. 45).

Som reporter blir man alltså kategoriserad beroende på sitt kön. På samma sätt hamnar de män och kvinnor som syns i media i olika fack och får olika roller. I Edström och Jacobssons rapport *Räkna med kvinnor* (2015) undersöks både hur stor andel kvinnor respektive män som får komma till tals i media och hur de porträtteras. På varje kvinna som syns i media, syns två män. Fördelningen är alltså ungefär 30 procent kvinnor och 70 procent män. När det kommer till representation inom olika maktröler som högt uppsatta chefer eller politiker, är fördelningen ännu mer ojämlig. Fyra av fem experter som uttalar sig i media är män (Edström och Jacobsson 2015, s. 22-23).

Med utgångspunkt i att media ska representera verkligheten är följdfrågan vad konsekvenserna blir av ojämlig rapportering av och om män och kvinnor i media. Kort sagt

innebär det att journalistiken både målar upp och internt bekräftar att man är begränsad till olika roller på grund av vilket biologiskt kön man har. Det i sin tur leder till den både mentala och fysiska realiteten att kvinnor och män låses in i könsroller och begränsas som personer.

2.2 Nya könsroller i nya format?

Med internets intåg har flera nya format tillkommit. Podcasten, bloggen och Twitter är bara några exempel. De här medierna skapar nya ramar för uttryck i och med sina unika format. Det är intressant att studera hur journalister tar till sig nya medieformer och om formen påverkar innehållet.

Podcasten har blivit ett vanligt inslag i svenskarnas mediekonsumtion de senaste åren. Företaget Orvesto gör årliga mätningar i svenskarnas podcastanvändande. I slutet av 2016 lyssnade 29 procent av svenskarna på podcasts minst en gång i månaden. (Wisterberg, 2016, 1 november). Den första svenska poddradion sjuösattes av Sveriges Radio 2005. Poddradion skiljer sig från konventionell radio eftersom lyssnaren kan med hjälp av RSS-teknik, ett program som överför information, ladda ner och abonnera på poddsändningar och favoritprogram. Programmen överförs och lagras på valfri mediaspelare och kan sedan spelas upp när som helst (NE, 2017).

Vem som helst kan producera och distribuera en podcast, vilket skapar potential för fler att bli medieskapare eller journalister. Det kan i sin tur öka mångfalden i medielandskapet på sikt, även om det inte ser ut så idag. Kandidatuppsatsen *Podden och kapitalet sitter i samma båt* gjorde en översikt av podcastsändare som visade att en vit, heterosexuell man i åldern 20 till 35 år är allra vanligast (Wagersten, Ljungkvist & Espeland 2016, s. 35). Hittills avviker alltså det svenska podcastfältet inte från journalistkåren i stort, där samma demografiska profil är överrepresenterad jämfört med befolkningen i stort (Asp 2012, s. 17).

Däremot finns det exempel på hur podcasten som medium kan öppna upp för att nya uttryck får vara del av mediesfären. Till exempel kan podcasten som ljudmedium skapa nya möjligheter för underrepresenterade platser, kulturella uttryck och ljudbilder. Florini (2015) skriver om hur ett nätverk med podcasters ger lyssnaren en känsla av att vara på *Black social spaces* genom en avslappnad samtalsstön och specifik slang och ordval. Här är det medieformen i sig som skapar nya förutsättningar.

Här går det att återkoppla till den ojämna könsrepresentationen i svensk media. Med det i åtanke undrar vi om det finns fler exempel än Florinis undersökning där podcasten som medium ger plats för nya röster. Om formatet i sig förändrar vem och vad som får uttryckas, kan det också leda till hur samtalet i en podcast förs?

3.0 Tidigare forskning

3.1 Hur män och kvinnor pratar med varandra

Kimble, Yoshikawa och Zehr (1981) gjorde en studie kring hur kvinnor och män samtalar och på vilket sätt talarordningen påverkar hur de olika könen uttrycker sig. Genom olika kontrollgrupper såg forskarna en skillnad mellan kvinnor som kom in i samtalet vid ett senare tillfälle och de som var aktiva från början. De som senare kom in i samtalet visade mindre självsäkerhet än de som initierade samtalet. För män var det istället tvärtom, om än i en liten utsträckning. Den här skillnaden och andra skillnader som visade på att kvinnor är mindre dominant i samtal stämde bara in på grupper där män och kvinnor blandades. I studien förändrades alltså dynamiken beroende på sammansättningen av kön.

Tanaka och Fukushima (2002) har i *Gender orientations to outward appearance in Japanese conversation: a study in grammar and interaction* använt samtalsanalys för att undersöka hur språk och grammatik ger uttryck för olika könsroller i avslappnade samtal. Materialet består av dialoger där män och kvinnor diskuterar kvinnligt utseende. Genom att i detalj studera hur respektive kön använder språkliga distinktioner och olika grammatiska former framkommer ett språkligt mönster som i sig reflekterar olika könsroller. I en av dialogerna använder till exempel männen en distanserande grammatisk form för att kritisera en av kvinnornas vikt på ett skämtsamt sätt. Med det tilltalet blir det svårt att ifrågasätta hans uttalande och grammatiken och kan ha använts för att få ett övertag i samtalet. Författarna avslutar artikeln med att peka ut värdet i samtalsanalys som metod för att undersöka hur genus reproduceras i konversationer.

Karin Nordenstam (1990) har i en undersökning låtit deltagarna spela in ett samtal i privat miljö, som sedan används som material i en samtalsanalys. Det förekommer såväl samkönade samtalspar som samtal mellan kvinnor och män. I delen där människor med olika kön pratar så finns det tydliga skillnader. Samtalen är mellan två äkta makar. Gällande avbrott i samtalet, på det sätt att samtalspartnern inte får avsluta sin replik, så avbryter männen sin partner oftare än kvinnor gör. Den här deltagargruppen avbryter på det stora hela varandra mycket mer än samkönade samtalspar. Nordenstam undersöker också på ordfördelning, det vill säga hur många ord varje replik består av (1990). I offentliga sammanhang talar männen längre än kvinnorna (Campbell, Kleim & Olson 1992). I den här undersökningen är det istället tvärtom. Nordenstam ser flera anledningar till resultatet. Dels att det är kvinnorna som tillfrågats som deltagare och därför tar större ansvar för uppgiften. Dels att hemmet är en sfär där kvinnorna känner sig bekväma. Sammantaget visar Nordenstam på hur samtalsförutsättningar och reproduceringen av könsroller beror på sammanhanget.

Campbell, Kleim & Olson (1992) undersöker samtal mellan två kön i en mer offentlig miljö, universitetet. De diskuterar hur en rad av tidigare forskning fått varierande resultat kring hur kvinnor och män avbryter varandra och längd på samtalsreplik. I deras undersökning

pratade männen både mer frekvent och i längre sjok än kvinnorna och avbröt dessutom oftare än vad kvinnorna gjorde.

Xu (2009) undersöker i sin magisteruppsats avbrott i dialoger i den amerikanska tv-serien *Vänner*. I de kartlagda avbrotten i konversationer i serien menar författaren att det är svårt att dra några slutsatser om skillnader mellan könen eftersom alla karaktärer i liknande utsträckning avbryter varandra. Likheterna i beteendet hos såväl de manliga som kvinnliga karaktärerna i serien menar Xu kan bero på den alldagliga, avslappnade tonen hos serien i stort. I en sådan miljö kan könsrollerna luckras upp som ett tecken på bekvämlighet och trygghet.

I kandidatuppsatsen "*Mm..ah..jajaja, jag lyssnar!*" av Johansson Fager och Abrahamsson (2016) undersöks språkliga skillnader mellan könen. De har studerat två av Sveriges mest populära podcasts. I den ena samtalar två kvinnor med varandra och i den andra samtalar två män. Genom en kvalitativ samtalsanalys visar forskarna att det finns stora skillnader mellan hur kvinnor och män pratar. Exempelvis så stämmer kvinnornas ämnesval och ingång till olika ämnen överens med kvinnan som social konstruktion: skvallrig, personlig och känslösam. Ett likadant resultat kan man hämta från analysen av den manliga podcasten, där männen diskuterar mer sakligt och rationellt. När det gäller hur samtalet förs bryter dock de två männen mot resultat från tidigare forskning (Coates, 2004) som visar att män avbryter sin samtalspartner i stor utsträckning. I de utvalda avsnitten av den nämnda podcasten med två män avbryter de varandra ytterst sällan. Johansson Fager och Abrahamsson hittar alltså belegg för att män och kvinnor har olika samtalsstilar men också resultat som visar hur podcasts kan vara normbrytande.

3.2 Samtal mellan män och kvinnor i media

Vi har i vår uppsats bakgrundsavsnitt förklarat hur representationen ser ut på det svenska podcastfältet: vita män dominerar. Med Mottrams vetenskapliga artikel *Finding a pitch that resonates* (2016) får man djupare insikt i varför kvinnor saknas i podcastsfären – och en vägvisning om att det kan vara på väg i en ny riktning. Mottram tar sig an rösten i sig som aktör och börjar med att konstatera att djupare, lägre röster får mer respekt och den auktoritära rösten ses ofta som en manlig, djup röst (Mottram 2016, s. 54).

För att se hur den vokala normen tar sig uttryck i podcasts, har Mottram undersökt röstläget i tio populära podcasts gjorda av kvinnor. Rösterna i respektive podcasts avvek på många sätt från kriterier för vad som anses vara en normativt auktoritär röst. Författaren pekar på att ett skäl till det kan vara att de helt enkelt misslyckades med anpassningen. Ett annat skäl kan vara att podcasten som medium i sig skapar möjligheter för en större variation av röster. Eftersom podcasten spelas in i förväg och inte har någon förbestämd målgrupp innebär det mindre press och kan göra att programledaren känner sig mer avslappnad. Sammanfattningsvis menar Mottram att den auktoritära rösten kan se annorlunda ut i

podcasts. Istället för det normativa röstläget är det autenticitet som smäller högt hos lyssnarna, vilket öppnar för en bredare och mer inkluderande palett av röster.

I kandidatuppsatsen *Vi försöker få kvinnorna att synas* av Kerttu och Kupari (2015) har författarna undersökt representationen av män och kvinnor i P1 Debatt. Genom att gå närmare in på hur män och kvinnor representeras bidrar de till en mer detaljerad bild av hur könsroller reproduceras i radio. Det gör Kerttu och Kupari bland annat genom att kartlägga längden på repliker i programmet. Sammantaget får männen prata i längre stycken än kvinnor. Det gällde såväl i debattrepliker som när män uppträdde som underhållare.

3.3 Podcasten som medium

2015 publicerades en sektion kring podcasten som medium i den vetenskapliga publikationen *Journal of radio & audio media*, ett decennium in i formatets historia. Sju vetenskapliga artiklar introducerades av Andrew Bottomley som forskar på radio och podcasts på University of Wisconsin-Madison. Bottomley påpekar att det i stor utsträckning saknas forskning på många aspekter av användning och produktion av podcasts. Ett exempel på forskarkårens bristande intresse för mediet är att man inte lyckats eller brytt sig om att enas kring podcastens status i mediebranschen.

“Is it merely an extension of radio or a distinct “new” medium of its own?”
(Bottomley 2015, s. 166)

Det saknas alltså grund för hur eller om podcasten formar innehållet på ett visst sätt. Saveland har skrivit kandidatuppsatsen *I gråzonen mellan journalistik och underhållning* (2016) som handlar om hur tilltalet i podcasts skiljer sig från det i traditionell media. Uppsatsen utgår från podcasten *Serial* som ofta ses som en markör för podcastens genombrott och dessutom är den mest nedladdade podcasten hittills med över 80 miljoner nedladdningar (Saveland 2016, s. 4). Genom att visa på likheterna mellan *Serial* och den journalistiska genren New Journalism kan författaren jämföra olika typer av journalistik som tar sig an mer litterära berättargrepp. Det väcker i sin tur frågan om vad en mer frihetlig tolkning av de journalistiska principerna innebär för trovärdigheten men också för berättandet av en historia.

3.4 Att samlas kring ett ämne: mat

Kandidatuppsatsen *”Ack, alla dessa röster!”* av Sterner (2012) fokuserar på vilka ämnen som behandlas i några av Sveriges största podcasts. I två av studiens podcasts är det två män som pratar med varandra och i en är det två kvinnor. Författaren använde sig av den kvalitativa metoden diskursanalys för att studera vilka underliggande strukturer som finns i de inspelade samtalen. I innehållsanalysen av vad som tas upp i materialet kommer det fram att de olika könen inte bara pratar om olika ämnen utan också har olika ingångar och sätt att prata om enskilda ämnen.

Mat är ett ämne som, med grund i forskning, ofta är könsmärkt i journalistiken. Det innebär dels att män och kvinnor är mer eller mindre närvarande i rapporteringen av matfrågor och dels att man närmar sig ämnet med könsstereotypiska ingångar. Vi anser därför att ämnet mat i journalistiken innehåller underliggande diskurser som man som mediekonsument inte alltid uppfattar initialt.

I *What's cooking, man?* (2016) undersöker Leer hur mansrollen har förändrats i europeiska matlagningsprogram. Med Jamie Oliver som utgångspunkt visar Leer att det finns en mångfald av maskulina bilder i den tv-sända matunderhållningen. Det finns samtida exempel på den strikta kockrollen, på enkel vardagsmatlagning och på tv-kocken som en 'moral entrepreneur' (Leer 2016, s. 79) som försöker förändra samhället. Leer menar att den manliga matlagningskulturen i större utsträckning porträtteras som en hobby snarare än en vardagssyssla. Det kan i sin tur betyda att även om man vid första ögonkastet ser nya manliga roller i mat-tv är det snarare bilden av matlagning som kulturellt koncept som förändras än könsroller i stort (Leer 2016, s.87). Att media bibehåller typiska könsroller i relation till mat bekräftas av studien '*Fat is your fault*'. *Gatekeepers to health, attributions of responsibility and the portrayal of gender in the Irish media representation of obesity* (2013). Där undersöker De Brún, McCarthy, McKenzie, & McGloin hur övervikt, fetma och dieter porträtteras olika i media beroende på vilket kön man skriver om. Resultaten visade att dieter och hälsofrågor adresserades exklusivt till kvinnliga läsare. Inte bara för sin egen hälsas del, utan också som ansvariga för andra i sina roller som föräldrar och partners i heterosexuella relationer.

Eriksson har gjort en studie kring hur matlagning porträtteras i svensk tv mellan 1982 och 2005 (2016). I sina resultat hittar han att berättartonen och synen på mat har förändrats markant. Dels pratar man i mer moderna program om mat som hobby och statusmarkör än som en nödvändighet och en ekonomisk fråga. Det skulle i sin tur kunna göra att man rent journalistiskt kategoriserar mat mer som livsstil och underhållning. Den reflektionen stämmer väl in med hur programledarnas roll har förändrats – med tiden har de gått från experter till vanliga matlagare. I ett av programformaten är kocken en expert och programledaren en glad amatör. Genom att dela upp kunskapen identifierar sig tittaren med den vanlige programledaren. Eriksson menar att det gör tv-sänd matlagning mer vardaglig men också, motsägelsefullt, till ett intresse som man kopplar till livsstil såsom inredning och resor. I förlängningen är det också en reflektion över en journalistroll i förändring.

3.5 Sammanfattning av tidigare forskning

Genom att få en överblick över tidigare forskning inom hur män och kvinnor samtalar kan vi dra slutsatser om vad som finns och vad som saknas. I de föregående avsnitten bildas en nyanserad bild av hur män och kvinnor pratar med varandra. Dessutom kan man se hur könsroller tar sig uttryck i både avslappnade och professionella sammanhang och hur det bidrar till att olika samtals uppbyggnad skiljer sig åt.

Mycket av forskningen har tittat på tre aspekter av hur en konversation är strukturerad. Det handlar om hur män och kvinnor avbryter varandra, hur länge varje person får prata och om vilka ämnen man väljer att ta upp, liksom hur ämnena diskuteras. Johansson Fager och Abrahamsson (2016) ser skillnader kring hur två män respektive två kvinnor väljer och vinklar samtalsämnen. För att utveckla bilden av språkliga skillnader i podcasts föreslår författarna att vidare forskning kan baseras på en podcast där människor med två olika kön samtalar. Kimble, Yoshikawa och Zehr (1981) använde såväl man/man, kvinna/kvinna och man/kvinna i sin undersökning och såg att kvinnan blev mindre dominant i samtalet när hon talade med en man. Resultaten i Tanaka och Fukushimas (2002) undersökning om samtal mellan män och kvinnor bidrar också med forskning kring hur kvinnan blir mindre dominant, här i samband med att mannen utövar dominans genom bland annat val av verbformer.

Utifrån de här resultaten kan man alltså se en tydlig ojämlikhet i samtalen mellan män och kvinnor. Kvinnor tar på sig en mer passiv roll när de samtalar med män. Det finns mer forskning med liknande resultat även om det man undersökt är annorlunda. Campbell, Kleim & Olson (1992) såväl som Kerrtu och Kupari (2015) har på varsitt håll fått resultat som visar att män tar upp mer plats i samtal rent tidsmässigt. I Campbell, Kleim & Olsons (1992) undersökning avbröt män dessutom kvinnor mer.

Samtidigt finns det forskning som visar att det i vissa sammanhang ser annorlunda ut. Nordenstams (1990) undersökning av hur män och kvinnor pratar i hemmet ger en bild av att kvinnan tar för sig mer och är mer aktiv i samtalet i en sfär där hon känner sig bekväm. Xu (2009) drar en liknande slutsats utifrån sin studie om hur karaktärerna i tv-serien *Vänner avbryter varandra*. De kvinnliga och manliga rollerna har liknande samtalsbeteenden vilket Xu pekar på kan bero på den avslappnade tonen i programmet.

Inom genren matjournalistik finns det också olika uttryckssätt för de olika könen. Leer (2016) visar hur matlagningsprogram på tv porträtterar mannens förhållande till mat som en hobby och ett intresse snarare än en vardagssyssla man tar ansvar för. Kvinnor, å andra sidan, ges istället rollen som ansvarstagande för såväl kost som hälsa (De Brún et al. 2013). Det finns alltså en diskrepans mellan hur kvinnor och män i media förhåller sig till mat.

Att könsroller i podcasts skulle luckras upp eller förändras beroende på sammanhang backas upp av resultaten från Mottrams (2016) undersökning av kvinnliga podcasters röstlägen. Forskaren menar här att ett trendbrott sker i det nya mediet, där lyssnarna snarare uppskattar autenticitet hos programledaren än normativt mer manliga röster. Saveland (2016) fortsätter på samma linje genom att studera hur en kvinnlig podcastare med sin podcast *Serial* blev den största succén i formatet hittills. De nämnda programledarnas berättarteknik skiljer sig från de traditionella, journalistiska måttstockarna. Bottomley (2015) argumenterar för att just podcasten som medium är något av en vit fläck inom medieforskning och att det finns ett behov av att forska på ämnen liknande Savelands område för att få vidare inblick i vad podcasten har för potential inom såväl underhållning som journalistik.

Sammanfattningsvis finns det mycket belägg för att män och kvinnors sätt att samtala skiljer sig åt. Bilden nyanseras dock av forskning som poängterar att sammanhanget som män och kvinnor befinner sig i påverkar olika aspekter av samtalet. Ett sådant sammanhang kan vara podcasten som verkar som en mer informell medieform än mer etablerade medier. Samtidigt saknas det forskning på såväl samtal mellan män och kvinnor i podcasts som forskning på podcasts som ny journalistisk form i stort. Med tanke på hur matjournalistik på många sätt reproducerar könsnormer kan det vara intressant att se om könsrollerna påverkas av mediet det diskuteras i.

4.0 Syfte och frågeställningar

Vårt syfte med studien är att undersöka hur män och kvinnors roller skiljer sig åt i media. Vi har valt att göra det i ett specifikt sammanhang: att studera hur samtalet förs mellan en man och en kvinna i en podcast. Genom att med en samtalsanalys undersöka avbrott och samtalsstid vill vi skapa en bild av hur könsroller tar sig uttryck i podcasten som medium. För att ytterligare fördjupa oss i samtalsstrukturer vill vi också undersöka hur en man och en kvinna närmar sig ett specifikt ämne – i vårt fall mat. Mat som journalistisk genre är ofta könsmärkt, varför vi vill se hur normer reproduceras eller bryts när ämnet diskuteras i en podcast.

Då vårt syfte är att undersöka och analysera samspelet mellan könen, är de teorier som ska hjälpa oss i huvudsak hämtade från genusvetenskap. Eftersom vi även undersöker hur podcasten som medium i sig påverkar samtalet kommer även en hel del medieteori användas i studien. Frågeschemat är uppdelad i tre sektioner, där varje del rymmer mer specifika frågor som hjälper oss att ringa in och strukturera upp den följande analysen av samtalet.

- **Hur distribueras ordet mellan den kvinnliga och manliga programledaren i podcasten?**
 1. Hur stor andel av samtalet ges programledarna tidsmässigt?
 2. Hur många repliker har respektive programledare?
 3. Hur många gånger tar respektive programledare ordet från den andra?
- **Hur närmar sig den kvinnliga respektive manliga programledaren i podcasten olika ämnen?**
 4. I vilken utsträckning pratar programledarna om mat och vilka andra ämnen får utrymme i podcasten?
 5. Hur pratar respektive programledare om mat och andra eventuella samtalsämnen?
- **Reproduceras eller bryts könsrollerna i podcasten, och i så fall hur?**
 6. Hur bryts könsroller i podcasten?
 7. Vilka könsroller reproduceras i podcasten och hur kommer de till uttryck?

5.0 Teoretiskt ramverk

Eftersom vårt syfte med denna uppsats är att studera och analysera samspelet mellan könen i en podcast, har vi aktivt sökt oss mot teorier som hjälper oss förstå grundpremisserna i ett samtal. Utgångspunkten har varit att lyfta fram de personer vars teorier på olika sätt diskuterat och problematiserat strukturer mellan könen. Strukturer som i olika uttryck och former finns överallt i vårt samhälle och därför också rimligen i olika podcasts och podcasten som medium i sig.

I vår studie väljer vi att ta upp genusteorier som diskuterar maktstrukturer och könsroller. För att dessa teorier ska fungera fullt ut måste de vara kompatibla med ett samtal mellan en kvinna och en man. Först presenterar vi teorier kring hur en man och kvinna presenteras genom genusvetenskap. Därefter tittar vi mer på själva samtalet – hur ordet distribueras mellan en man och en kvinna och i så fall varför. Vi undersöker även på vilka sätt reproduktionen av könsroller tar sig uttryck i ett medium som podcasten. I den avslutande delen går vi in på den medieteoretiska biten av vad podcasten som medium bidrar till för att påverka samtalet. Alla de frågor som ryms i frågeschemats tre första punkter diskuteras med hjälp av någon form av övergripande genusteori.

5.1 Genusvetenskap

Skillnaderna mellan hur män och kvinnor samtalar är en del av ett övergripande strukturellt system som formats under tusentals år. I genusvetenskapen finns ett stort antal teorier kring hur strukturerna har kommit till, liksom hur de bevaras och reproduceras. En övergripande teori som är gemensam för de flesta av dagens genusforskare är sex-gender teorin, där ”sex” är det biologiska könet och ”gender” är det sociala könet och ens könsroll. Gender är ett begrepp man använder för att skilja natur från kultur; begreppet har en specifik inriktning på sexualitetens normativa funktion och inte på förhållandet man-kvinna i en maktdiskussion (Hirdman, 1988). Vi har i vår analys valt att utgå från sex-gender-teorin.

Eat This! är en podcast där vi undersöker hur könsroller antingen bryts eller reproduceras. För att undersöka detta närmare behöver vi använda oss av teorier som ställer frågor kring varför vi väljer att hålla isär könen. Dessa teorier hämtar vi från historikern Hirdmans rapport *Genussystemet – teoretiska funderingar kring kvinnors sociala underordning* (1988). I boken beskriver hon ett genussystem, ett begrepp som används som en beskrivning av könens olika villkor (Hirdman 1988, s. 2). Genussystemet är en grundläggande ordning som är förutsättningen för andra sociala ordningar (Hirdman 1988, s. 7). Hirdman kopplar genussystemet till två logiker som i sig är sammanlänkande. Den ena är dikotomins (särhållandets tabu) logik, som säger att manligt och kvinnligt inte bör blandas. Ju mer uppdelat ett samhälle blir, ju mer komplext och subtilt blir särhållandet, eller segregeringens, uttryck och konsekvenser (Hirdman 1988, s. 7-8). Den andra logiken är hierarkins logik: den där mannen är normen. Denna logik är beroende av att uppdelningen fortsätter att finnas i samhället. Då legitimeras den manliga normen (Hirdman 1988, s. 9). Denna uppdelning

menar Hirdman genomsyrar allt i vårt samhälle från sysslor till platser och egenskaper, men också föreställningar om vad som är manligt och kvinnligt (Hirdman 1988, s. 10).

Det finns också teorier inom genusvetenskapen som tittar på likheterna eller samspelet mellan könen. Hirdman menar att det finns ett ”kontrakt” mellan könen. Dels mellan en man och en kvinna, men i den större bilden även som ett samhälleligt kontrakt om de abstrakta genusformernas gränser, innehåll och former (Hirdman 1988, s. 15). Genuskontraktet innebär att det finns bakomliggande konkreta föreställningar om att olika egenskaper är uppdelade på könen. Kontraktet kan synas i sammanhang som i social interaktion, på institutioner, och i arbetsfördelning. Kontraktet kan likna ett äktenskapligt kontrakt, och kan enligt Hirdman “ändra skepnad längs med t. ex klasstillhörighet, kulturella preferenser och fysiska egenskaper” (Hirdman 1988, s. 15). Kontrakten i sig bygger på ömsesidiga föreställningar. Systemet är den process som via kontrakten skapar ny segregering och ny hierarkisering (Hirdman 1988, s. 16).

Vi har nu tagit upp två övergripande genusteorier, varav den ena visar separeringen av könen och den andra dess samspel. I den avslutande delen presenterar vi teorier som övergripande diskuterar hur män och kvinnors grundförutsättningar ser ut, sett ur ett patriarkalt samhällssystem.

Hirdman menar att människan bär på två fundamentala typer av längtan, den efter frihet och den efter symbios. De två är på många sätt motsatser till varandra eftersom den ena inger ovisshet och den andra inger trygghet. Den manliga friheten har alltid premierats och har därför också expanderat, medan symbios har kopplats till kvinnan genom barnafödande och genom seder (Hirdman 1988, s. 22). Kvinnan söker friheten, men där står mannen i hennes väg. På ett liknande sätt söker mannen symbiosen men har inte befogenheter mot kvinnan. Problemet, menar Hirdman, är att mannen innehar makten och kan därför lättare få både friheten och symbiosen (Hirdman 1988, s. 23).

Teorierna om särhållandets och hierarkins logiker, genuskontraktet och könets olika maktstrategier hjälper oss att förstå hur uppdelningen manligt/kvinnligt har uppstått. Den naturliga övergången från detta teoretiska ramverk är att undersöka hur könet skapas och bemöts.

5.2 Genus och könsroller

I sociologi och genusvetenskap ingår uttrycket *doing gender* i en teori som påvisar att vi som lever i en västerländsk kultur ser kön som en psykologiskt ingrodd social konstruktion. Denna konstruktion dyker aktivt upp i daglig mänsklig interaktion, snarare än att det är en medfödd kvalitet (Nationella sekretariatet för genusforskning u.å). Begreppet innebär att kön är något vi gör (*doing*) i varje mellanmänsklig interaktion. Kön är inte något vi har eller är utanför denna interaktion. Enligt Lykke handlar *doing gender* om att konstruera ett socialt

sammanhang. Det är inte fråga om att förlänga det biologiska könet, utan handlar snarare om genus som social konstruktion (Lykke 2009, s. 63).

Föreställningar om vad som är manligt och kvinnligt är till stor del mediernas verk, genom deras stora inflytande på vår kultur (Edlund, Erson, Milles, Hemmingson & Frödin 2007). Det är främst i medierna som reproduktionen av föreställningar om vad som är manligt och kvinnligt sker liksom hur vi ska förstå dem i förhållande till varandra. Mycket av dessa könsstereotyper finns att hämta från reklambranschen – den bransch som i kanske störst utsträckning speglar eller förmedlar samspelet mellan våra fördomar och stereotyper (Edlund et al. 2007). I språkvetaren Björkvalls avhandling *Svensk reklam och dess modelläsare* (2003) beskriver författaren hur kvinnor/flickor och män/pojkar presenteras olika i reklam. Här får mannen/pojken utrymme att uttrycka hur han vill uppfattas av omgivningen, som konsument eller genom sina upplevelser. Han uppfattas i annonsen som äventyrslysten, handlingsinriktad, som en framgångsrik chef-figur eller som en person med sofistikerad smak – den traditionella bilden av manlighet (Björkvall 2003, s. 144). Kvinnan/flickan får genom annonsens utformning företräda en annan sorts konsument. Hon representerar en anspråksfull konsument, det vill säga att hon inte i första hand uttrycker vem hon är i nuet utan vem hon önskar att bli. Detta knyter Björkvall till Yvonne Hirdmans genussystem och särhållandets logik, som vi tagit upp tidigare i avsnittet.

Eftersom podcasten *Eat This!* i hög grad konsumeras som ett populärkulturellt program, anser vi att det är viktigt att teoretisera kring mans- och kvinnorollen utifrån en populärkulturell synvinkel. I boken *Gender and Popular Culture* (2012) beskriver författarna Milestone och Meyer att kvinnans sexualitet passiviseras, ofta genom att en dikotomi fortsätter att hållas där mäns mål i livet är sex och kvinnors mål är relationer och engagemang. Dessa schablonmässiga egenskaper kan tydligt spåras genom den västerländska populärkulturella historieskrivningen (Milestone & Meyer 2012, s. 87).

I den fortsatta diskursen kring sexuellt kodande av könen beskriver Milestone och Meyer att magasin som riktar sig mot kvinnor har förändrat och lättat upp bilden av den kvinnliga schablonen. Detta genom att uppmärksamma saker som karriärsmöjligheter och finansiell självständighet. Dessa saker ställs i magasinen likväl i relation till vikten av att vara i ett förhållande. Författarna menar att identitet genom förhållande fungerar som ett kodord för kvinnor i populärkultur, trots ökad feministisk medvetenhet. Även media som riktar sig mot tonåringar introducerar nya feministiska framsteg såsom en mer liberal syn på sex, men fortsätter samtidigt att presentera det monogama förhållandet som idealet. Dessa könsmaktsstrukturer går upp och ner i relevans, men fortsätter att reproduceras (Milestone & Meyer 2012, s. 91).

Hur yttrar sig då den manliga könsrollen? Det finns teorier om hur oskrivna regler framkallar strukturer. Flera genusforskare talar om en idealbild som en man ska leva upp till som man kallar den hegemoniska maskuliniteten. De normativa egenskaperna för denna maskulinitet

omfattas i olika hög grad av olika grupper av män. Vi kommer i våra studier att använda sociologen Connells (idag Raewyn Connell) omdefiniering av Antonio Gramscis tolkning av hegemoni. Det vill säga som ett samlingsbegrepp för kulturella och samhälleliga traditioner som legitimerar den patriarkala könsmaktsordningen. Strukturen ger män privilegiet att ställa sig över kvinnor och män (Lykke 2009, s. 122-123). Robert Connell menar att olika sorters manlighet ses som eftersträvansvärda i olika kulturer och socioekonomiska grupper. En viss grupp av män eftersträvar den hegemoniska maskuliniteten, och kan därmed också ta del av de fördelar i form av makt som hegemonin ger, trots att de inte själva lever upp till idealen. En annan grupp män ses som underordnade, exempelvis homosexuella och feminina män, eftersom de avviker från normen (genus.se).

Motsvarigheten hos det kvinnliga könet – femininitet – beskriver Skeggs i *Formations of Class and Gender: Becoming Respectable* (1997). Hon menar att femininitet är en process genom vilken flickor blir könade och formade till specifika typer av kvinnor. Vidare menar hon att vara, öva, bli och skapa kvinnlighet innebär olika saker för kvinnor tillhörande olika klasser, raser åldrar och nationaliteter. Eftersom subjektivitet skapas genom erfarenheter, menar Skeggs att man kan se hur sättet man blir "respektabel" (den förväntade bilden av femininitet, kvinnlighet) på fortsätter att reproduceras genom erfarenheter av textuellt medierad kvinnlighet. Femininitet är en större och viktigare del av ens persona ju högre upp på samhällsstegen man befinner sig – därför är femininitet en samling egenskaper som främst ägs av överklassen (Skeggs 1997).

I *Emotional expressivity in men and women: Stereotypes and self-perceptions* (2000) beskrivs olika stereotypa skillnader mellan könen. Kvinnor förväntas enligt normen att visa upp en större känslorepertoar än mannen. Mer specifikt innebär detta att de förväntas le mer, liksom att i större uträkning visa uttryck för sorg, rädsla och skuld. I kontrast förväntas mannen att öppet visa på känslouttryck endast genom fysiskt aggressiv ilska (Hess, Senecal, Kirouac, Herrera, Philippot & Kleck, 2000).

5.3 Genus i samtal

I sin bok *Samtalsanalys: så gör vi när vi pratar med varandra* (2004) beskriver Catrin Norrby, professor i nordiska språk, olika situationer i ett samtal som kan påvisa skillnader mellan män och kvinnor. Med hjälp av hennes teorier kommer vi att få klarhet i vad allt från tydliga markeringar och små detaljer i samtalet innebär för den större diskursen. Här förekommer utförliga teorier kring frågorna rörande samtalstid, avbrott och ämnesbyte.

Om man bortser från saker som sociala grupperingar och etnisk grupptillhörighet när man diskuterar samtalsstil, kan man skönja en röd tråd i skillnaderna mellan mäns och kvinnors samtalsstilar. Norrby har gjort en lista över skillnader mellan män och kvinnors samtalsteknik som ser ut så här:

Figur 5.1.1 Lista över olika samtalsstilar från Norrby (2004)

	KVINNOR	MÄN
a) <i>Ämnen:</i>	Talar om människor och relationer, s. k. "rapport-talk"	Talar om saker och händelser, s. k. "report-talk"
b) <i>Genrer:</i>	"Skvaller", personliga berättelser, dela varandras problem	Polemisk stil, skryt, förolämpningar, skämt, problemlösning
c) <i>Organisation av samtalsrummet:</i>	Icke-hierarkiskt Samarbete Mer dialog Samtidigt tal Ej turövertagande Simultanstöd Fler uppbackningar Ev. med funktionen "jag hör på"	Hierarkiskt Konkurrens Mer monolog "Tala en i taget-ideal" Turövertagande Avbrott Färre uppbackningar Ev. med funktionen "jag håller med"
d) <i>Hur förhållandet mellan samtalsdeltagarna organiseras:</i>	Tydligt jämlikt Mer indirekt stil Mer artighet	Statusorienterat Mer indirekt stil

Norrby skriver att det finns undersökningar som visar att kvinnor använder sig av uppbackning och annat stödjande tal i högre grad än män (Norrby 2004, s.151). Hon menar även att kvinnor betonar en högre grad av vi-känsla i sina samtal med varandra, liksom att behandla gruppen jämlikt och med betoning på samarbete som ett tecken på gemenskap och närhet. Närhets- och engagemangsstilen exemplifieras också genom täta talarbyten, samtidigt tal i form av uppbackningar och simultanstöd. Stilen är utmärkande för kvinnors tal, men också generellt typiskt för det Norrby kallar för närhets- och engagemangsstilen (Norrby 2004, s. 214-215).

Manlig samtalsstil kan utmärkas av en betoning på hierarkiska strukturer och tydlig statusorientering. Dessa faktorer kan leda till konkurrens mellan samtalsparterna, liksom försök till att leda diskursen, i högre grad än hos kvinnor, till exempel genom att avbryta den som talar och viljan att ta kommandot i diskussionen. Män lägger mindre vikt vid att hjälpa till så att samtalspartnern inte får tappa ansiktet. Man hävdar jaget, istället för att stärka vi-känslan (Norrby 2004, s. 215-216).

I *Gender Similarities and Differences in Language* (2014) har Holtgraves och Leaper sammanställt olika metaanalyser och studier gällande män och kvinnors konversations tekniker. Två av dessa analyser är lämpade speciellt för vår studie – mätningen

av längden av samtalstid hos respektive kön, liksom mätningar av hur ofta män och kvinnor avbryter den andre talaren (Holtgraves & Leaper 2014, s. 10).

I denna sammanställning refererar författarna till en metaanalys som indikerar på att män i ett samtal i genomsnitt pratar längre tid än kvinnor. Detta tyder på att män sannolikt känner sig benägna att kontrollera samtalet i längre tidsspann än kvinnor. Detta kontrollbehov korrelerar med en annan meta-analys som visar likheter mellan samtalstid och dominans: associationen till dominans var i denna mätning mycket högre hos män än kvinnor (Holtgraves & Leaper 2014, s. 10).

Man kan även kontrollera samtalstid genom att använda sig av avbrott. Metaanalyser har visat att män är mycket mer benägna att avbryta i ett samtal än kvinnor. I analysen skilde forskarna påträngande avbrott (då man avbryter den andra mitt i ett anförande) från andra sorters avbrott (högljudda konstateranden). Det visade sig att män i högre grad använder sig av påträngande avbrott i ett samtal. Analysen visade även att män i högre grad är benägna att avbryta, oberoende av vilket kön den de samtalar med har. (Holtgraves & Leaper 2014, s. 10-11).

Coates tar i sin bok *Women, men and language* (2004) upp vilka olika maktstrategier som kan uppenbara sig då två personer interagerar med varandra. Hur man talar i tur och ordning är en av de mest basala sociala koderna som barn i den västerländska kulturen får lära sig. Detta utvecklar sig, menar Coates, sedan organiskt i takt med att vi blir äldre. Hon talar om en modell, där turordning/talare följer varandra i en viss ordning utan "glapp" eller "överlappning". Det uppstår inte något glapp eftersom deltagaren i samtalet tolkar språkliga ledtrådar så bra att de på ett precist sätt kan förutse slutet på den aktuella talarens tur. Resultatet av detta, menar Coates, blir att det inte uppstår någon märkbar lucka mellan avslutningen på en tur och början på nästa. Att det inte finns någon överlappning beror i denna teori på att nästa talare förutspår slutet av den nuvarande talarens tur så precist att hen börjar prata precis då den nuvarande talaren slutar prata, och inte innan. Denna modell kallar Coates "no gap – no overlap" (Coates 2004, s. 112).

Vidare menar Coates att när en talare beskrivs som dominant i ett samtal, förklaras detta oftast med att hen på något sätt bryter mot de underliggande reglerna i turtagningsmodellen som är beskriven ovan. Man kan bryta reglerna och ignorera premissen "en talare åt gången" genom att avbryta och ta över samtalet. Man kan också bryta reglerna genom att ignorera normen att var och en ska få komma till tals, genom att själv prata väldigt länge och därtill ignorera alla försök från andra att få en chans att prata (Coates 2004, s. 113).

Coates hänvisar till resultat från studier gjorda av West och Zimmerman som visar att mannen kränker kvinnans rätt att tala i blandkönade konversationer, i synnerhet kvinnans rätt att avsluta sin tur. I sin tur överlappar kvinnan aldrig mannens tur i samtalet, utan låter honom tala till punkt. West och Zimmerman (1998) menar att "kvinnan därmed, likt ett barn, har en

begränsad rätt till att prata, och att avbrott används både till att uppvisa och åstadkomma dominans och underkastelse” (Coates 2004, s. 115).

Turtagande utgår från den underliggande sociala regeln som säger att samtalstiden är något man delar mellan varandra på ett demokratiskt sätt. Coates menar att det är svårt att definiera om någon pratar för mycket, eftersom det är beroende av sin kontext. Vidare skriver hon att forskningen har visat att män pratar mest i ett offentligt sammanhang som i möten och dylikt. Detta kan ses som ett bevis på de inbyggda förväntningarna vi människor har på manliga och kvinnliga talare: den att män har rätt att tala och kvinnor förväntas förbli tysta (Coates 2004, s. 117-118).

Ett tredje sätt att dominera ett samtal, menar Coates, uppnås genom att inte vilja samarbeta med den man talar med. Då både avbrott och att prata för mycket i ett turtagande visar engagemang i samtalet, är det icke-samarbetande sättet ett sätt att visa att man inte är intresserad av det den andre säger. Denna dominerings teknik tycks i högre grad användas i privata samtal och inte, som i fallen avbrott och att prata för mycket oftare används i offentliga sammanhang (Coates 2004, s. 120). Avslutningsvis tar Coates upp tystnaden i ett samtal som ett tecken på en bristande funktionsförmåga i konversationen, då ett engagerat samtal ofta flyter på utan längre glapp mellan turerna (Coates 2004, s. 121-122).

Det finns även teorier som mer detaljerat går in på språkliga skillnader mellan män och kvinnor. Lingvistikern Cameron menar att det finns belägg för att de patriarkala strukturerna i västerländsk kultur i ett vidare perspektiv fått komplikationer för kvinnors användning av språk. Vidare beskriver Cameron kvinnan som en person som ständigt kämpar med att omtolka världen. Hon har märkt att användning av språk i sig inte är en garanti för kommunikation, så kallad *alienation from language*. Språk, menar Cameron, är en kraftfull resurs som förtryckaren (mannen) har approprierat, för att sedan bara ge tillbaka skuggan av dess forna betydelse, det som kvinnan behöver för att fungera i samhället. *Alienation from language* handlar om att kvinnan under en lång tid inte fått äga sitt språk, och att detta kan visa sig i ordval, liksom inställningen till språket som sådant (Lykke 2009, s. 8).

Cameron har även studerat isolerade samtal. I den västerländska kulturen har patriarkala strukturer gett mannen rollen som berättare och kvinnan som lyssnare. Cameron menar att kvinnan nu börjar utmana mannen om platsen i rampljuset med att i större utsträckning förmedla sina erfarenheter, men att problem då kan uppstå. En riktning inom postmodern teori menar att sanningen ägs och tolkas av makten – alltså patriarkatet. Därför har kvinnan i grunden inte auktoritet att berätta om sina erfarenheter som “sanningen”. Vidare finns det en grundläggande problematik för kvinnan att presentera sin konkurrerande bild av sanningen som den universella sanningen. Detta eftersom det inte finns någon empirisk struktur i människans historieskrivning om man tar bort mannen som komponent (Lykke 2009, s. 12).

Det finns dock forskning som visar att det inte är entydigt så att mannen äger nyckeln till språket. Det har gjorts metaanalyser som visar att kvinnor i högre grad än män kan relatera till sina tankar och känslor. Andra metaanalyser påvisar även att kvinnor i högre grad än män förväntar sig självupplysning, förståelse och emotionellt stöd i en samkönad vänskapsrelation. Detta visade också att många män aktivt undviker att uttrycka intimitet i samkönade vänskapsrelationer. Svaret till detta anses ligga i att traditionella maskulinitetsnormer tvingar mannen att hålla sin sårbarhet under kontroll och inte dela den med andra. Det har också uppdagats att föräldrar i högre grad pratar om känslor med sina döttrar än sina söner, och att män senare under uppväxten kan retas och anses vara svaga, feminina eller homosexuella om de uttrycker sina känslor. Denna hypermaskulinitet som norm kan leda till att män i vuxen ålder i stor utsträckning får svårt att uttrycka känslor i ord. (Coates 2004).

5.4 Mediers påverkan på produkten

En mer mediecentristiskt inriktad teoretiker McLuhan erbjuder en översiktlig förklaring för hur podcasten (radion) samverkar med lyssnarna, och indirekt hur detta går igenom alla lager av själva produktionen av podcasten vi ämnat analysera.

Den nu avlidna medieteoretikern McLuhan (1911-1980) argumenterade under 1960-talet för att mediernas innehåll var av liten betydelse jämfört med vilken sorts kommunikationsteknik den distribuerades ut med. Härifrån kommer också termen “the medium is the message” – McLuhan menade helt enkelt att mediet i sig är viktigare än budskapet mediet förmedlar (Hodkinson 2010, s. 21). McLuhan var under sin långa karriär som medieforskare en teknikoptimist. Han menade att varje ny medieteknologi vidgar våra kommunikativa sinnen i både tid och rum, bortom vad som tidigare varit möjligt. Han pratar om teknikutvecklingen inom kommunikation som en *global village*, en plats som formats genom att vi, tack vare teknologiska genombrott, kan expandera vår fysiska sfär och kommunicera med varandra med allt större hastighet. Genom utbyte av information kommer vi allt närmare varandra, likt en global by (Hodkinson 2010, s. 21)

McLuhan delar upp den teknologiska medieutvecklingen i två kategorier, *varma och kalla medier*. Varma medier definierar han som högupplösta (high-definition) och informationsintensiva medier, som oftast är inriktade mot ett enda av de mänskliga sinnena. De kalla medierna är inte lika informationstunga, men har i utbyte ett högt deltagande hos publiken. Man är mer engagerad i kalla medier eftersom dess tempo tillåter hjärnan och intellektet att hinna agera och reagera (Hodkinson 2010, s. 21). Till heta medier räknar McLuhan radion – och då i förlängningen podcasten. Det heta mediet upptar all eller nästan all vår uppmärksamhet och låter väldigt få luckor bli ifyllda av publiken. (Hodkinson 2010, s. 21).

6.0 Metod

6.1 Samtalsanalys som metod

Vi vill undersöka hur konversationsstrukturen ser ut mellan två personer. Eftersom vi vill se hur de interagerar med varandra kommer vi behöva en metod som kan göra mer än att omvandla samtalet till något kvantifierbart. Vi vill undersöka olika samband och kan därför inte bara diskutera samtalets olika komponenter. Istället använder vi en kvalitativ metod för att kunna skönja olika strukturer som ligger till grund för samtalets uppbyggnad. Vi kommer använda samtalsanalys som är en sorts kvalitativ innehållsanalys (Esaiasson et al. 2012, s. 210).

Vi kommer huvudsakligen att använda samtalsanalys eftersom metoden analyserar samspelet i en konversation. Det finns flera sorters samtalsanalys och vi har valt den som på engelska kallas Conversation Analysis (CA). I uppsatsen kommer vi dock att hänvisa till metoden som samtalsanalys i första hand, för att undvika förvirring. Därtill finns det ingen etablerad svensk översättning varför vi valt samtalsanalys som term (Norrby 2004, s. 32). I grund och botten inspireras den här typen av samtalsanalys av etnometodologin som studerar hur människor konstruerar strukturer och därmed beteenden i en vardaglig kontext. Därifrån kommer förutsättningen för den här typen av samtalsanalys vilket är att materialet ska vara ett naturligt uppkommet samtal. Här passar podcasten in eftersom det är ett redan existerande samtal och därför inte kan ha påverkats av vetskapen om att vi ska analysera det. Däremot är det inte ett spontant samtal utan förberett i viss utsträckning vilket går emot metodens ursprungliga ambitioner. Idag används dock samtalsanalys för att undersöka samtal i många olika sammanhang varför vi anser att metoden ändå kommer att fungera i vårt fall (Norrby 2004, s. 35).

Själva analysen bygger på en transkribering av samtalet. Eftersom omfattningen på vår studie är begränsad kommer vi göra en grövre transkribering än vad som föredras enligt tradition (Norrby 2004, s. 35). Man kan gå oerhört nära materialet och det går att analysera allt från skratt till utandning. Med grund i vårt syfte har vi baserat våra frågeställningar på listan om hur män och kvinnor samtalar i Norrbys bok om samtalsanalys (Norrby 2004, s.215). Därför kommer vi i transkriberingen främst fokusera på de faktorer vi nämner ovan: repliker, samtalstid och avbrott. Därtill kommer vi att transkribera samtalet i stort för att kunna närma oss frågeställningarna om hur programledarna talar om mat och hur könsrollerna i podcasten ser ut i stort. Förutom replikerna kommer vi att använda symbolerna i transkriptionsnyckeln nedan i transkriberingsarbetet efter Norrbys schema (Norrby 2004, s.98-99). Vi har dock bytt ut några av tecknen till tecken som går fortare att skriva då de är mer tillgängliga på tangentbordet. I de olika avsnitten nedan kommer vi att gå in mer i detalj på hur vi går till väga i varje del av analysen så att andra kan göra om vår analys och få liknande resultat.

Transkriptionsnyckel

L: Leila Lindholm

N: Niklas Ekstedt

... Ohörbart tal

() Överlappande tal

* När en talare blir avbruten

/ När en talare avbryter

- Avbrutet ord

@ Skratt

6.2 Tillvägagångssätt

6.2.1 Transkribering

Transkriberingen är grunden i vår analys. Att den görs med noggrannhet i varje steg är en förutsättning för att få så korrekta resultat som möjligt. Som vi tidigare nämnt kommer vi inte att göra en lika detaljerad transkription som forskare i allmänhet gör när de använder samtalsanalys. Med detaljerad menar vi att vi inte kommer att märka ut lika många aspekter av samtalet utan bara de som återfinns i transkriptionsnyckeln. Däremot kommer vi att skriva ut replikerna rent språkligt så noggrant vi kan med till exempel stakningar och upprepningar då det därigenom blir enklare att mäta samtalstid och avbrott. Det är också grunden till de val vi gjort med transkriptionsnyckeln. Samtliga symboler förutom symbolen för skratt har vi tagit med för att förtydliga vem som säger vad när. Skrattsymbolen har vi med då det blir ett tydligare sätt att signalera skrattet än att skriva ut det, då det istället kan förstås som att en av programledarna säger ordet skratt.

Under transkriberingsarbetet kommer vi också att mäta hur länge varje programledare pratar i taget. Antal sekunder kommer vi att märka ut efter replikens avslut med en siffra eller ett tal i fetstil. Vi kommer att transkribera ungefär halva avsnittet var. Vi är väl medvetna om att den mänskliga faktorn kan spela in här och att vi kommer att tolka arbetsgången på olika sätt. Innan vi börjar kommer vi därför att transkribera samma slumpmässigt utvalda minuter av materialet. Därefter kommer vi ha en diskussion kring vad vi gjort olika och varför. Vi kommer också att undersöka skillnaderna och enas om vilket sätt vi kommer arbeta under den riktiga transkriberingen, om det finns några olikheter.

Under transkriberingsarbetet kommer vi också att lyssna på materialet i olika hastigheter. Dels för att det blir enklare att hinna skriva ned i ett långsammare tempo. Men också för att det kommer fram olika detaljer i materialet när man lyssnar i olika hastighet. Efter att transkriberingen är klar kommer vi att ha lyssnat på materialet minst tre gånger och rättat därefter.

6.2.2 Avbrott, samtalstid och repliker

Samtalsanalysen kommer delvis grundas på de kvantitativa resultat som vi kan hitta med hjälp av vår transkribering. Vi kommer mäta och redovisa hur ofta programledarna får prata,

hur länge de får prata och hur ofta de avbryter varandra. Genom att kategorisera avbrott och samtalstid kommer vi att få överblick över frekvens och utrymme. Vi kommer sedan att redovisa siffrorna i tabeller för att skapa en översiktlig bild av vad vi hittar.

För att besvara vår frågeställning om hur ofta de två programledarna avbryter varandra kommer vi helt enkelt att märka ut varje gång det händer enligt transkriptionsnyckeln. Avbrotten kommer vi sedan att räkna genom att söka genom transkriptionsdokumentet efter symbolerna “*” och “/” för att säkerställa att de märkts ut i enlighet med våra instruktioner. Därefter kommer vi räkna antal gånger som varje person avbryter den andra. Det finns flera andra sätt att tolka vad som är ett avbrott men vi har helt enkelt valt den version där talaren inte längre får fortsätta sin replik.

“The next speaker begins to speak while the current speaker is still speaking, at a point in the current speaker’s turn which could not be defined as the last word. Interruptions break the symmetry of the conversational model: the interrupter prevents the speaker from finishing her or his turn, at the same time gaining a turn for her or himself...” (Coates 2004, s. 113-114)

Utifrån transkriberingen av avsnittet kommer vi dels att räkna antal repliker per person och dels längd på sagda repliker. Vi kommer att räkna dem genom att söka på “L:” och “N:” i dokumentet. Varje replik kommer vi sedan att mäta i sekunder och inte i antal ord. Det kommer vi att göra eftersom vi vill titta på det utrymme rent tidsmässigt som var och en tar upp i samtalet. Vi kommer mäta tiden med hela sekunder som minsta enhet. Däremot är det för svårt att mäta tiden på repliker som är ljud snarare än ord så vi kommer inte att mäta tiden på de replikerna. Samtalstiden kommer vi efter transkriberingen att slå samman för varje person och räkna ut en snitttid genom att dela den totala samtalstiden med antal repliker.

6.2.3 Vad pratar de om? Uppdelning av samtalsämnen

För att ta reda på vilka ämnen som tas upp, hur varje ämne behandlas och hur länge det diskuteras kommer vi att utgå från transkriberingen. Genom att läsa den och samtidigt lyssna på podcasten kan man snabbt få en överblick av de olika ämnena och hur respektive programledare pratar om ämnet. Vi kommer sedan att dela upp ämnena och skriva korta noteringar om vem som säger vad och med vilken ingång hen sagt det. Ett exempel är när Niklas Ekstedt pratar om New Yorks restauranger:

New York och mat: Niklas leder in ämnet på New York och mat och positionerar sig som expert. Låter väldigt van vid att äta mat där, världsvan aura. Går in i detalj på restaurangscenen.

Genom att göra så här på samtliga ämnen får vi överblick över de olika ämnena och ingångar till ämnena. Sedan kommer vi att dela in ämnena i två kategorier, mat och övrigt, baserat på frågeställningarna. Under ännu en genomlysning av materialet kommer vi grovt att mäta hur

lång tid de pratar om ämnen som faller under någon av de två kategorierna. Vi kommer sedan slå ihop den totala tiden för kategorin mat och kategorin övrigt för att få svar på frågan om podden huvudsakligen handlar om mat eller inte.

6.3 Redovisning av resultat

För att presentera vad vi hittat och på ett logiskt sätt strukturera vår analys kommer vi dela upp resultaten efter frågeställningarna. Där kommer vi i olika avsnitt svara på de olika frågorna i frågeschemat som i sin tur är uppdelade under de tre frågeställningarna. Vi kommer att börja i våra kvantitativa resultat och diskutera dem i relation till vår uppsats teoriavsnitt. Sedan kommer vi i ett stycke kategorisera de olika ämnena och framförallt vilket sätt som respektive programledare närmar sig de olika ämnena på. Här kommer vi i första hand utgå från våra noteringar kring avsnittets samtalsämnen som vi delat upp i två kategorier i ett tidigare skede. Vi kommer gemensamt att diskutera vilka övergripande teman vi ser i anteckningarna och överlag i vårt arbete med podcasten. Därifrån kommer vi att dela in ämnen och ämnesingångar i olika underrubriker för att sedan koppla dem till vår uppsats teoriavsnitt.

7.0 Material

7.1 Podcasts i Sverige

Podcasten som medium har under de senaste åren tillskansat sig en position som en av de stora medieplattformarna i Sverige. Idag lyssnar runt två miljoner människor på podcast. Enligt omfattande mätningar gjorda av företaget Orvesto, är snittåldern på den generella podcastlyssnaren 36 år. Personen har en högre utbildning och inkomst än snittet och är boende i Stockholm eller Göteborg (Kantar Sifo, 2016).

Undersökningen, som gjordes i slutet av 2016, visar att andelen svenskar som lyssnar på podcast varje dag har nästintill fördubblats sedan 2015. Undersökningen visar också att den största delen av lyssnarna tillskansar sig podcast genom mobilen (Kantar Sifo, 2016). Som vi tidigare tagit upp i avsnittet Bakgrund har det även gjorts mätningar för att se vilka podcasts som är populärast hos det svenska folket (Podcasts.nu, 2017, 31 mars).

Månadstoppen mars 2017 (avsnitt)

1. Fredagspodden med Hannah och Amanda - 258. Backa systerskapet (1865)
2. Fredagspodden med Hannah och Amanda - 259. Kriser är fantastiska! (1331)
3. Bingo och Katrin - Relationspodden - Dörrvaktsprincipen (1240)
4. Fredagspodden med Hannah och Amanda - 252. Dick kick (1104)
5. Fredagspodden med Hannah och Amanda - 259. Uppdatera dig själv! (1046)
6. Alex Och Siggis - 254. Jäklarr (991)
7. Alex Och Siggis - 253. More is more (960)
8. Fredagspodden med Hannah och Amanda - 257. Överleva eller leva (916)
9. Alex Och Siggis - 247. F-ordet (677)
10. Alex Och Siggis - 252. Bevis (628)

Siffrorna inom parentes står för antalet nedladdningar i mars 2017.

7.2 Eat This!

Analysunderlaget består av ett helt avsnitt av podcasten *Eat This!* med kockarna och mediepersonligheterna Leila Lindholm och Niklas Ekstedt. Avsnittet vi valt att analysera är nummer 49. Valet av podcast motiveras av en rad faktorer. Som vi diskuterade i avsnittet Syfte och frågeställning är vår intention med denna uppsats att analysera ett samtal mellan en man och en kvinna i en podcast. Vidare är båda podcastens programledare utbildade kockar och har en journalistisk bakgrund, då båda har författat kok- och bakböcker. De är båda offentliga personer och har figurerat i flera matlagningsprogram på TV4 respektive SVT. Detta gör att deras status i matvärlden är likvärdig, liksom att de figurerar i liknande sfärer. Valet av podcast motiveras även av att podcasten är mycket populär, med lyssnarsiffror som ligger högt i Sverige. *Eat This!* har flera gånger legat etta på iTunes topplista över podcasts.

Detta indikerar att podcasten då brukar ligga på omkring 200.000 lyssnare i månaden enligt företaget Tonic Production AB som producerar *Eat This!* (personlig kommunikation med Henrik Insulander, 8 mars 2017).

Det första avsnittet av *Eat This!* sändes den 23 mars 2015. Till och med den 2 februari 2017 sändes podcasten med en veckas mellanrum. Numera varierar avsnitten mellan 9-14 dagars mellanrum. På de stora plattformarna för podcasts så ligger *Eat This!* under kategorin mat i iTunes, medan den på Libsyn finns under kategorin Arts-food och General (iTunes, u.å., Libsyn, u.å.). Acast kategoriserar *Eat This!* som Arts, Food-Arts, och Comedy och Podtail kategoriserar den som Konst (Acast, u.å., Podtail, u.å.). Så här ser programmets tagline ut på iTunes:

Nu släpper Leila Lindholm och stjärnkocken Niklas Ekstedt sin gemensamma podcast Eat this! I deras kaxiga podcast avhandlar de och nystar i ämnen som mansdomineringen i kockbranchen, varför Leila hittade Melker Andersson sovandes i en tvätthög, hur man bäst löser vardagsmaten som småbarnsförälder. De avslöjar även hur det går till bakom kulisserna när man spelar in matlagningsprogram. Leila och Niklas är båda utbildade kockar med en rad stjärnkrogar i ryggen, båda är kokboks författare, tv-kockar och entreprenörer. I podden kommer ni att få höra underhållande historier från deras karriärer men även få veta vem som tog bussen till bilprovningen och vad de ställer fram på middagsbordet en vardagskväll (iTunes, u.å.).

7.3 Leila Lindholm

Leila Lindholm, född den 21 juni 1975, är en svensk kock och programledare. Så här beskrivs hon på sin egen hemsida:

“Så länge hon kan minnas har Leila älskat god mat. Hennes lyckligaste barndomsminnen är matrelaterade – hur hon tidiga augustimornar hjälpte sin farfar att vittja kräftburarna, eller grillfester med familjen i Stockholms vackra skärgård där hon växte upp. Det var en matälskande familj, som uppskattade att laga mat i hemmet såväl som att äta ute på restaurang, och Leila började experimentera med recept redan i späda ålder. Som 7-åring bakade hon och delade recept med sin farmor och granne, ”tant” Elsa.

Med åren insåg Leila allt tydligare att det var en karriär inom matlagning som lockade, och hon gick en treårig kurs på S:t Görans restaurangskola i Stockholm. Därefter följde arbete i flera av stadens restaurangkök innan hon vid 21 års ålder gav efter för äventyrlustan och övergav huvudstaden för New York, där hon arbetade i köket på stjärnkrogen Aquavit i två år. Vid återkomsten till Sverige gav den amerikanska meriten henne plats på Stockholmsinstitutionerna Operakällaren, Fredsgatan 12 och Restaurangen. År 1999 utnämndes hon till Årets Kvinnliga Kock av Lantmännens Riksförbund (LRF)” (Leila.se, u.å.).

Karriärmässigt slog hon igenom som tv-kock i TV4:s *Nyhetsmorgon* 2004. Efter detta fick hon sin egen tv-serie 2005 – *Leilas mat* – som fick en uppföljare 2006. Sedan dess har hon syns i TV mer eller mindre frekvent. Hennes tv-serier har sänts i Danmark, Norge, Finland och Belgien. Leila Lindholm är för allmänheten mest känd för sina tv-program om matlagning, främst *Leila bakar* och *Leilas mat*. Hon har även tagit emot flera utmärkelser, bland annat *Årets kvinnliga kock* 2009. Hon har även författat en rad prisbelönta kokböcker (Leila.se, u.å.).

7.4 Niklas Ekstedt

Niklas Ekstedt är född 1978 i Östersund. Han öppnade som 21-åring restaurangen Niklas i Helsingborg som sedermera blev prisbelönt i bland annat Dagens Industri. Han har sedan 2005 varit programledare för SVT-serien Niklas Mat samtidigt som han basat för ett antal restauranger och författat kokböcker (Ekstedt, u.å.). Bonnier Fakta skriver så här om kocken:

“Niklas Ekstedt är uppvuxen i Åre där han gick på restauranggymnasium. Därefter praktiserade han hos Charlie Trotter i Chicago och arbetade hos Alain Ducasse i Paris och hos Pierre André i Köpenhamn. När han var 21 flyttade han hem till Sverige och öppnade egen restaurang i Helsingborg. Endast ett år senare utsågs den till årets bästa affärskrog av tidningen Dagens Industri. Han har också drivit restauranger i Viken och i Torekov i Skåne” (Bonnier fakta, u.å.).

7.5 Avsnitt 49

Avsnittet vi valt att analysera är avsnitt 49 med namnet *Kan man äta Ralph Lauren?*

Avsnittet är 54 minuter och 37 sekunder långt och sändes för första gången den 2 april 2017.

Valet av avsnitt motiveras av att det är ett aktuellt avsnitt där maten står i centrum för diskussion. Detta kan ses som en självklarhet, att alla avsnitt borde handla om mat; *Eat This!* är dock en podcast utan ett tydligt följt manuskript. Därför kan avsnitten ibland komma att handla om mycket annat, men som cirkulerar kring ämnet mat. Efter att ha gått igenom avsnitten ser vi att avsnitt 49 till stor del handlar om mat. Eftersom podcastavsnitten kommer ut varje vecka, valde vi även avsnitt 49 för att det är det i nuläget mest aktuella. Det finns en vits med att välja det senast släppta, eftersom huvudpersonernas roller blir tydligare längs med att de lär känna varandra i kontexten att göra podcast.

Viktigt att tillägga är att man som lyssnare förstår, via vissa partier i det valda materialet, att de två programledarna har en vänskapsrelation privat. De föreslår bland annat att de ska shoppa och resa tillsammans och har en gemensam resa inplanerad med sina respektive familjer. Deras förhållande är något vi kommer väga in som en faktor för hur de pratar med varandra.

När det gäller avgränsning av material har vi valt att lyssna på ett helt avsnitt av podcasten. Vi övervägde mängden material tillsammans med Mats Ekström, professor i medie- och kommunikationsvetenskap på Göteborgs universitet, som ofta använder samtalsanalys i sin forskning (personlig kommunikation, 21 mars 2017). Han förklarade att transkribering kan vara oändligt minutiös och att ungefär en timmes material borde vara en rimlig avgränsning. Han kom med förslaget att exempelvis ta tre delar om en kvart från tre olika avsnitt för att få en bra genomskärning av materialet i stort. Efter att vi bestämde oss för våra frågeställningar insåg vi dock att vi får mest relevanta resultat om vi tar ett helt avsnitt och analyserar. Då får vi en mer komplett bild av bland annat fördelningen av samtalstid än vi hade fått om vi valt ut tre bitar där det till exempel var Leila Lindholms ämne som var i fokus.

8.0 Validitet

I det här avsnittet kommer vi att kommentera vår undersöknings validitet. Först kommer vi att diskutera de övergripande valen vi gjort såsom val av metod. Sedan kommer vi gå ned på detaljnivå och diskutera hur vi genomfört undersökningen och vad det innebär för resultaten. Därefter lägger vi ihop de olika aspekterna av vårt tillvägagångssätt i en större validitetsdiskussion.

8.1 Kvalitativ analys och samtalsanalys

Vår undersökning är en fallstudie och vårt material utgör därför en liten del av det fält vi undersöker. Vi har inte tillgång till alla världens podcasts där en man och kvinna är programledare som material. Vi har inte heller alla sådana podcasts i Sverige, och av den enda podcast vi valt, har vi bara undersökt ett avsnitt av ungefär 50 stycken. Vårt snäva urval är inte nödvändigtvis det optimala, utan har delvis begränsats av arbetets tidsram. I ett första skede diskuterade vi bland annat att det vore lämpligt att undersöka tre avsnitt från podcastens katalog för att få spridning över ett större tidsspänn och fler ämnen. Tiden det tar att transkribera gjorde däremot att vi begränsade oss till ett avsnitt. Som vi beskriver i avsnittet Material gjorde vi det därför att det gav oss en helhetsbild av samtalets gång.

Vårt begränsade material innebär att vi inte kan dra samma slags slutsatser som om vi hade gjort en kvantitativ undersökning av hela fältet. Vi kan inte få en överblick och kan därför inte sätta våra resultat i kontext genom att till exempel jämföra hur mycket Leila Lindholm pratar och hur mycket andra kvinnor pratar i svenska podcasts. Det vi istället får göra är att sätta våra resultat i relation till den forskning som redan finns. Genom att göra det kan vi diskutera likheter och skillnader och vad de grundas i. Det kommer vi att göra längre ned i det här avsnittet efter att ha gått in närmare på undersökningens premisser.

Det faktum att vi har använt en kvalitativ metod innebär som vi skrivit ovan att man inte får ett direkt jämförbart resultat och att det inte går lika fort att processa materialet. Eftersom vår analys grundas på vår egen uppfattning av materialet är resultaten subjektiva och i mångt och mycket påverkade av den mänskliga faktorn. Om någon annan med ett annat synsätt hade gjort analysen skulle resultaten kunna se annorlunda ut, oavsett hur noggrant vi beskrivit tillvägagångssättet. Även om det här givetvis minskar undersökningens validitet måste man också se att den kvalitativa analysen ger oss resultat på en annan nivå än en kvantitativ analys hade kunnat göra. Istället för att bara göra om vårt valda material till siffror har vi kunnat skönja mönster i hur de två programledarna pratar vilket leder till en mer nyanserad bild av materialet ur ett genusperspektiv. Det var vår huvudsakliga anledning till att arbeta med en kvalitativ metod. Tittar man på resultaten är det lätt att rättfärdiga vårt val av analys eftersom vi utan en kvalitativ analys hade missat hela dimensionen med hur könsroller reproduceras genom deras sätt att prata om olika ämnen. Istället hade vi bara fått fram siffror på vem som oftast får ordet i podcasten, från vilket man kan dra helt andra slutsatser. Sammantaget vill vi

alltså argumentera för att den kvalitativa analysen var avgörande för att kunna undersöka materialet på en tillräckligt grundlig nivå.

När det kommer till vårt val av metod fanns det olika metoder som kunde passat in på vårt syfte. En diskursanalys hade till exempel kunnat användas för att hitta underliggande strukturer som ligger till grund för samtalsämnena och ingångarna till de olika ämnena. Men samtalsanalysen arbetar mer med att kartlägga samtalets struktur och uppbyggnad och arbetar mer kumulativt med information och analys, vilket kan innebära att analysen blir mer empiriskt underbyggd. Samtalsanalysen tar också större hänsyn till avvikande från generella mönster vilket är relevant i vår undersökning då vi vill se om könsroller förändras. Däremot finns det en problematik inom vissa grenar av samtalsanalys. Det finns avknoppningar som menar att man bara ska analysera samtalet i sig självt och inte sätta in det i en vidare kontext. Man tar alltså därför inte in aspekter som samtalsdeltagarnas relation till varandra eller demografiska tillhörighet. Där har vi i vår analys valt att bredda definitionen av vad en samtalsanalys är för att kunna sätta vårt resultat i en större, samhällelig kontext (Norrby 2004, s. 46).

8.2 Operationalisering

För att skapa struktur i analyseringen av vårt material har vi först transkriberat och tagit tid på vårt valda avsnitt av podcasten, för att sedan bearbeta transkriberingen på olika sätt. Som vi kommenterat i metodavsnittet kan man transkribera ett samtal i princip hur detaljerat som helst. Vi motiverade vårt val av transkriptionsnyckel med att den nivån av transkribering skulle märka ut de aspekter av samtalet som var relevanta för vår analys. Vi är medvetna om att en mer noggrann transkribering hade kunnat innebära mer detaljerade resultat och även att vi, genom en mer gedigen process, skulle ha fått en mer djupgående förståelse av samtalet.

För att få ett så korrekt resultat som möjligt och minimera skillnader i arbetet hade det bästa varit om vi hade kunnat transkribera avsnittet varsin gång och jämföra olikheter. Eftersom vi inte hade tid till det utan var tvungna att transkribera varsin del bestämde vi oss för att göra en provomgång på en minut. Efter att ha transkriberat en slumpmässigt utvald minut jämförde vi våra resultat. Det visade sig vara en god idé då det gav upphov till diskussioner om hur vi definierade till exempel avbrott och hur noga vi skrev ut samtalets replikskiften. Den extra åtgärden minskade antalet olikheter i våra respektive delar av transkriberingen vilket ökar resultatets trovärdighet.

När det kommer till de kvantitativa delarna av vår undersökning använde vi oss inte av någon speciell metod, vilket vi är medvetna om drar ner trovärdigheten. Det innebär att våra resultat är mindre tillförlitliga då vi kan ha missat viktiga detaljer i mätningarna. När det gäller antal avbrott och repliker tror vi inte att det finns särskilt stora felmarginaler. Efter att ha korrekturläst så att vi inte skrivit fel tecken någonstans i transkriberingen, använde vi helt enkelt sökverktyget för att se hur många avbrott respektive hur många repliker varje programledare hade. De kontrollräknades också en extra gång.

Gällande tidtagningen finns det större problem med tillförlitligheten. Dels gjorde vi ett beslut tidigt i arbetet att inte mäta de kommentarer/ljud som var kortare än en sekund och därför var svåra att ta tid på. Många av de replikerna är bara instämmande "mmh" eller liknande. Dock är de en stor del av de omkring 1200 replikerna som förekommer i avsnittet. Beroende på om någon av programledarna yttrade den typen av repliker oftare än den andra, kan de resultat vi har nu skilja sig mycket från om de hade räknats in tidsmässigt. Om Leila Lindholm yttrar hundra repliker på en halv sekund så är det 50 sekunder som vi inte räknat in, vilket givetvis hade förändrat resultatet. Förutom den avgränsningen så är det på det stora hela svårt att veta hur väl vi mätt tiden på replikerna. Mäter man lite för långt eller för kort ackumuleras det till en potentiellt stor felmarginal. Däremot kan man säga att i och med att andelen repliker per programledare är så pass jämn, indikerar detta att även samtalstiden skulle kunna vara förhållandevis jämt fördelad. Med det i åtanke framstår resultaten från vår tidtagning som ganska rimliga, vilket innebär att det här elementet av undersökningen inte drar ned validiteten alltför mycket.

Vi har inte heller haft särskilt mycket bakgrund i vårt tillvägagångssätt av att kategorisera och beskriva materialets olika teman. Först och främst går det att kritisera vår dualistiska uppdelning av teman i kategorierna "mat" och "övrigt". Det bidrar till en marginalisering av de olika tendenser och skillnader som återfinns i den stora kategorin övrigt. Med vårt syfte i åtanke var dock samtalen om mat i fokus. Vi ville inte skapa för många indelningar i materialet, då det hade kunnat leda till att övergripande teman gick oss förbi. Vi vill också belysa att sättet vi delade in respektive ämne och formulerade en sammanfattning om varje ämne var en väldigt subjektiv process. Vi hade ingen bakomliggande manual för hur det skulle göras utan antecknade spontant det vi uppfattade i varje del av samtalet. Däremot hade vi vid det laget lyssnat på materialet många gånger och kunde göra en sammanfattning av vad programledarna pratade om och hur. Det här sättet att arbeta med materialet är dessutom en naturlig del av varje undersökning och någon typ av subjektivitet i kategorisering går inte att undvika.

8.3 Materialval

Vi har medvetet valt ett material från en genre som på många sätt är könsmärkt. Det innebär att våra resultat på flera sätt kan bero på att matjournalistik i stort ofta rapporteras på olika vis beroende på om det är en man eller en kvinna som gör jobbet. Detta är i sig något som kan göra att resultaten skiljer sig åt jämfört med om det hade varit material från en annan genre, exempelvis musik. Samtidigt valde vi den här podcasten för att vi såg något speciellt med just Leila Lindholm och Niklas Ekstedt. De är otroligt lika på många sätt, vilket utesluter många andra variabler som annars kan påverka resultaten, såsom åldersskillnad eller klass. De har liknande bakgrund, både socioekonomiskt och professionellt. De bor i liknande områden, de har liknande familj, de är ungefär lika gamla. För oss var det intressanta aspekter för att så långt som möjligt försöka isolera genus som påverkande faktor om deras samtalsstilar skiljde sig åt.

Anledningen till att vi valde just ett av de senast producerade avsnitten är att vi ville undersöka hur de samtalar när de inte längre än nybörjare utan har en naturlig relation. Det kan på samma gång vara negativt då de har format specifika roller inom sammanhanget för podcasten. Det kan också vara så att deras roller inte bara formats av ett naturligt samspel. Eftersom de båda bestämt sig för att göra podcasten så kan de ha pratat igenom hur de ska agera för att skapa ett dynamiskt och lyssnarvänligt samtal. För att ifrågasätta våra resultat på en större nivå kan det också vara så att eftersom både Leila Lindholm och Niklas Ekstedt har valt att göra podcasten kan den jämna fördelningen av ordet bero på en krass arbetsfördelning. Om båda får lika mycket betalt förväntas de antagligen göra lika stora delar av arbetet, både när det gäller att komma på samtalsämnen och att fylla ut avsnittets tid. Hade vi gjort en större undersökning med fler avsnitt hade vi kunnat göra en annan sorts antagande beroende på om den jämna samtalsfördelningen var en engångshändelse eller återkommande.

Undersökningen i stort, så väl som vårt val av frågeställningar, har inneburit många avgränsningar. Förutom urval och metod så är vårt teoretiska ramverk begränsat, vilket innebär en mindre dynamisk analys. Förutom genus hade vi gärna haft med ett intersektionellt perspektiv där könsroller ser olika ut beroende på bland annat klass, sexuell läggning och etnicitet. Genusanalysen blir annorlunda om man tar in dessa andra perspektiv. Det gäller också andra teorier såsom medielogik, ekonomiska perspektiv och mycket mer. Med den här kommentaren vill vi belysa att vi är medvetna om att våra resultat är sprungna ur en undersökning som tittar på materialet genom ett nålsöga och förbiser de många perspektiv som ligger utanför vårt teoretiska ramverk.

8.4 Resultatvaliditet

8.4.1 Inre validitet

Här kommer vi att diskutera vad vi kan dra för slutsatser av vårt fall utifrån hur vi har genomfört undersökningen (Esaiasson et al. 2012). För att kunna göra det kommer vi att utgå från alla delar i uppsatsen men framförallt avsnitt 8.1-8.3.

Hur undersökningen kan tolkas beror på hur vi som forskare har gått tillväga. För att öka förståelsen och transparensen är det viktigt att förmedla hur vi har gått tillväga och vad våra val har haft för inverkan på slutresultatet.

När det gäller vårt sätt att genomföra undersökningen har vi aktivt valt att vara så öppna och pedagogiska som möjligt med vad vi vill göra och hur vi ska göra det. Det gäller dels i hur vi har arbetat med uppsatsens struktur och språk för att skapa en röd tråd för läsaren där nästa steg i processen kommer naturligt och inte förvirrar den som läser. Det är en del i att skapa förståelse för vår undersökning. Huvudsakligen är det dock våra avsnitt om hur vi gått tillväga (avsnitt 6, Metod), vilket urval vi gjort (avsnitt 7, Material) och hur vi har avgränsat oss i avsnitt 6 och 7 som vi tycker skapar tillförlitlighet till studien (avsnitt 8.1-8.3).

För att gå in i detalj så har vi i både Metodavsnittet och avsnitten 8.1 och 8.2 försökt att få med alla val och procedurer som skett under undersökningens gång. I och med att vi båda två har haft samma ambition och korrekturläst de delarna där vi förklarar hur vi gjort, anser vi att vi uttryckt oss så tydligt och detaljerat som vi tidsmässigt har haft möjlighet till.

Att vi arbetat så noggrant med att dokumentera vårt tillvägagångssätt innebär inte att det är fritt från misstag och avgränsningar som påverkat resultatet. När det gäller vårt val av metod kan vi utifrån våra resultat argumentera för att samtalsanalys som metod verkligen fick fram essensen av materialet. Med en metod som tillåter enbart kvalitativa eller kvantitativa moment hade vi inte kunnat få en så nyanserad bild av vårt material. Endast en kvalitativ analys hade förbisett samtalets struktur, på samma sätt som kvantitativ analys hade lett till förhastade slutsatser kring könsstrukturer i samtalet.

När det gäller hur vi har verkställt vårt syfte ser vi vissa brister i våra val som till viss del beror på ett behov av att avgränsa sig och till viss del beror på hur vi förstått och förhållit oss till metoden. Avgränsningar på grund av studiens tidsbegränsning blev bland annat noggrannheten i transkriberingen och tidtagningen. Avvägningar, som att båda inte kunde transkribera hela avsnittet på varsitt håll och sedan jämföra resultaten eller att vi inte haft en mer detaljerad transkriptionsnyckel, kan ha påverkat vår förståelse för materialet. Saker som snarare handlar om vår tolkning av hur metoden ska förstås kan också ha påverkat materialet. Bland annat hade vi ingen litteraturförankrad struktur för hur vi skulle dela upp och tolka ämnena som diskuteras i materialet.

Slutligen ser vi en uppenbar brist i hur begränsat vårt urval är. Det vill vi säga är vår undersöknings stora brist. Att välja ett case och därmed göra en fallstudie ser vi som ett bra format för uppsatsskrivning. Däremot anser vi att uppsatsens validitet hade varit betydligt bättre om vi inte haft ett så snävt urval av vårt totala material (det vill säga alla avsnitt av podcasten). Som vi redan diskuterat i avsnitt 8.3 valde vi att använda ett helt podcastavsnitt som material istället för stycken från flera olika avsnitt eftersom vi ville att de kvantitativa resultaten skulle vara så trovärdiga som möjligt. Däremot innebär det att vi överlag har svårare att dra slutsatser om *Eat This!* som material i stort.

Vi ser att vår undersökning har god reliabilitet med tanke på att vi haft en hög medvetenhet om vad som kan påverka resultaten och försökt minimera denna påverkan. När det kommer till validitet tycker vi att vår process har varit tillförlitlig och att våra resultat besvarar syftet med att undersöka hur en man och en kvinna pratar i en podcast. Vad våra resultat därför är ett fall av diskuterar vi i nästa avsnitt.

8.4.2 Extern validitet

För att diskutera hur våra resultat kan tillämpas i andra situationer än den vi undersökt, kommer vi att jämföra våra resultat med tidigare forskning på området.

Våra resultat går till viss del inte ihop med genusteorier om hur män och kvinnor pratar. Konventionellt sett pratar män mer än kvinnor, vilket inte är fallet i vår studie. Vad vi däremot kan se är att våra resultat har mycket gemensamt med forskningsresultat inom genus och lingvistik. Resultat från både Nordenstam (1990) och Xu (2009) visar att fördelningen av ordet på olika sätt kan frånga könsnormer då män och kvinnor pratar i avslappnade sammanhang. Eftersom vi kategoriserar podcasten som ett förhållandevis avslappnat format kan man säga att våra resultat är ett fall av hur män och kvinnor pratar i en informell miljö.

Även om tidsfördelningen i samtalet mellan mannen och kvinnan i vårt specifika fall är jämställd så betyder inte det att samtalet i stort är jämställt. Två andra kandidatuppsatser visar hur olika samtalsstilar män och kvinnor har i podcasts. Både Johansson Fager och Abrahamsson (2016) och Sterner (2012) presenterar i sina resultat att män som pratar med varandra har en annan samtalsstil än kvinnor som pratar med varandra. Kvinnor har en mer personlig, känslösam ingång i olika samtalsämnen medan männen är mer sakliga och rationella. Vi kan utifrån våra resultat se att de här samtalsstilarna är kopplade till könsroller även när män och kvinnor möts i samtal. På det sättet är alltså vår studie ett fall av att könsroller reproduceras i olika samtalskonstellationer.

Genom att sätta våra resultat i relation till andra forskningsfynd kan vi konstatera att vår undersökning har bäring i en vetenskaplig kontext.

9.0 Resultat och analys

Materialet kommer att analyseras i en kvalitativ innehållsanalys med kvantitativa moment. Vi kommer att presentera resultaten enligt våra frågeställningar. Varje del kommer följas av att resultatet sätts i ett teoretiskt sammanhang. Därefter kommer vi analysera eventuella samband och slutligen koppla till tidigare forskning.

9.1 Konversationens uppbyggnad – avbrott, tidsfördelning, repliker och ämnesbyte

Som vi tidigare konstaterat är ett sätt att förstå skillnader i samtal mellan män och kvinnor att kartlägga olika aspekter. I vår undersökning av podcasten har vi valt att gå närmare in på fyra delar av hur ett samtal är uppbyggt. Hur mycket samtalstid får programledarna, hur många repliker får de var, hur ofta avbryter de varandra och hur ofta byter de samtalsämne efter att ha avbrutit varandra.

I metodavsnittet har vi förklarat hur vi gick tillväga för att hitta rätt siffror. Nedan redovisar och diskuterar vi aspekterna en och en med koppling till teori och tidigare forskning. Efter det kommer vi att diskutera vad vi kan dra för större slutsatser av att studera konversationen på detaljnivå.

9.1.1 Andel repliker och fördelning av samtalstid

Att undersöka hur stor andel repliker varje samtalspart får är ett sätt att mäta hur jämställt ett samtal. Fördelen är att det tydligt illustrerar hur ordet fördelas. I vårt material är uppdelningen närmast identisk programledarna emellan. Niklas Ekstedt har ordet 620 gånger och Leila 618 gånger under avsnittet. Skillnaden är så marginell (0,3 procent) att vi kommer referera till uppdelningen av repliker som helt jämställd.

Figur 9.1.1 Antal repliker per programledare

Leila Lindholm	Niklas Ekstedt
618 repliker	620 repliker

Om man enbart utgår från de här resultaten skulle man kunna säga att utrymmet i podcasten fördelas helt jämnt och att det därför inte finns några skillnader mellan hur kvinnor och män pratar. Tittar man på den forskning som presenteras i avsnittet Tidigare forskning kan vi se att det finns flera samtalsstrukturer där olika könsroller kan skönjas. Ett sätt att bredda bilden av fördelningen av ordet i en konversation är att räkna både andel repliker och samtalstid per person. På det sättet ser man inte bara om fördelningen är jämn utan också vem som får tillfälle att utveckla sina resonemang och idéer.

Vi har sammanställt hur stor tidsandel var och en av programledarna får i avsnittet. Leila Lindholm pratar ungefär en minut längre än Niklas Ekstedt, hon pratar 1668 sekunder och

han pratar 1617 sekunder. Eftersom avsnittet är ungefär 54 minuter är en minut inte en särskilt stor andel av helheten.

Figur 9.1.2 Total samtalstid per programledare

Leila Lindholm	Niklas Ekstedt
1668 sekunder	1617 sekunder

Därför väljer vi att se det som att tiden är förhållandevis jämnt fördelad mellan programledarna. Det här är ett resultat som skiljer sig från hur ett samtal generellt fördelas mellan män och kvinnor som pratar med varandra. Holtgraves och Leaper (2007) beskriver hur män tenderar att prata i längre sjok än kvinnor. Det är i sin tur en effekt av att vilja dominera samtalet och få utrymme för längre utläggningar. Det sättet att tala är del av en mer maskulin samtalsstil, där man snarare hävdar sig själv än arbetar för att skapa en fördelning av samtalstiden (Coates 2004).

Slår man ihop resultaten om andel repliker med resultaten av fördelningen av samtalstid, blir det tydligt att vårt resultat visar en annan slags samtalsstruktur. Könrollerna bryts i podcasten och nya roller skapas där mannen och kvinnan får samma utrymme.

I andra studier på samtalstid kan man konstatera att män ofta får prata i längre sjok än kvinnor (Campbell, Kleim & Olson 1992, Kerttu & Kupari 2015). Vårt resultat går dock i linje med vad Nordenstams studie (1990) visade. Där pratade kvinnor mer än män när de var i en mer informell miljö och dessutom kände att de hade ett tydligt ansvar för att föra samtalet framåt. Som vi har konstaterat ovan är programledarna vänner privat. I Nordenstams fall var parterna gifta vilket inte går att likställa med Leila Lindholm och Niklas Ekstedts vänskap. Däremot kan vänskapen vara en faktor som spelar in och gör att omständigheterna känns mindre formell för båda samtalsparterna. Precis som kvinnorna i Nordenstams studie kände ansvar för att bidra, kan det vara en faktor som spelar in också på våra resultat. I och med att det är Leila Lindholms jobb som del i en duo att bidra med hälften av innehållet i podcasten känner hon kanske dels ett ansvar och dels att hon har mandat att prata lika mycket som sin manliga medarbetare.

9.1.2 Avbrott

Man kan även analysera samtalsstrukturer genom att undersöka hur ofta en person avbryter den andra. Som man ser i figur 9.1.3 avbryter programledarna varandra ungefär lika ofta, 79 gånger respektive 83 gånger. Det innebär att de tar över ordet och att den andra inte har möjlighet att fortsätta sin replik.

Figur 9.1.3 Avbrott i konversationen uppdelat efter programledare

Leila Lindholm	Niklas Ekstedt
Avbryter 79 gånger	Avbryter 83 gånger

Enligt Norrby (2004) är avbrott ett manligt samtalsattribut som är del av ett specifikt sätt att samtala. På en mer översiktlig nivå handlar det om ett beteende där konkurrens och sociala hierarkier är drivkrafter som påverkar hur samtalet förs. Här passar avbrott in som ett sätt att kunna framhäva jaget snarare än premiera en gemensam konversation (Norrby 2004 215-216). Enligt Holtgraves och Leaper (2014) är det vanligare att män avbryter i ett samtal, oavsett vem de pratar med. Det går också att vända på perspektivet och konstatera att den som inte avbryter är underlägsen i ett samtal där avbrott inträffar (Coates 2004). Därmed nyanseras bilden och visar inte bara på mäns vilja att dominera samtal utan också på kvinnors språkliga underlägsenhet.

I vårt fall blir det svårt att koppla resultaten till sådana könsroller. Eftersom de två programledarna avbryter varandra lika mycket skulle man kunna säga att någon av dem är normbrytande i sin samtalsstil. Antingen har Leila Lindholm en mer manlig samtalsstil, där hon avbryter mer, eller så är Niklas Ekstedts stil mindre maskulin. Det är svårt att förstå vem av dem som bryter könsmonster men genom att titta på tidigare forskning kan en anledning till att det händer vara sammanhanget som samtalet sker i.

Xu (2009) hittar ett liknande resultat i en tv-serie, där kvinnliga och manliga karaktärer avbryter varandra lika mycket. Forskaren menar att en anledning till det är den avslappnade, intima sfären som karaktärerna delar. Precis som i avsnittet med fördelningen av samtalstid, kan vårt materials jämförda fördelning av avbrott bero på att könsrollerna omförhandlas i en avslappnad miljö.

Hittills har vi presenterat de resultat från vår samtalsanalys som är mer kvantitativ. Metoden tillåter också att man går djupare in i samtalet och undersöker underliggande strukturer. I avsnitt 9.2 kommer vi gå närmare in på de olika ämnena som diskuteras i avsnitt 49 av *Eat This!*. Genom att undersöka vilka ingångar programledarna har i olika ämnen kommer resultaten i avsnittet 9.1 nyanseras.

9.2 Stereotypa ingångar i ämnen

9.2.1 Podcastens huvudsakliga tema

Vi har i materialdelen kategoriserat den här podcasten som en matpodcast, precis som utgivarna själva har gjort. Genren är en anledning till att vi valde just den här podcasten som material, då vi vill se hur matjournalistik som genre kan påverka hur könsroller tar sig uttryck. Därför känns det relevant att säkerställa att podcasten verkligen handlar om mat. Vi

har delat upp samtliga samtalsämnen i avsnitt 49 efter om de är matrelaterade eller inte. 23 ämnen handlade om mat på olika sätt och 25 ämnen handlade inte om mat. Tidsmässigt tog delarna om mat upp 24 minuter av podcasten och övriga ämnen tog upp 30 minuter. Tidsmässigt och sett till antal ämnen är alltså mat mindre representerat än övriga ämnen tillsammans. Om man försöker dela upp de övriga ämnen i underkategorier såsom träning, resor, fritid och jobb kan man däremot konstatera att mat är den i särklass största ämneskategorin. Därför kan man dra slutsatsen att det är en podcast inom matgenren men att det inte är en renodlad matpodcast. Istället har den mer en livsstilsinriktning om man tittar på de andra ämnena som sträcker sig från vardagsbestyr till resor.

I den översiktliga ämnesindelning som gjordes i podcasten framgick det att andra ämnen än just mat avhandlades. Fritid, hälsa, religion och högtider var de ämnen som förutom mat i störst utsträckning diskuterades. Ämnet fritid rörde diskussioner om resor, Lindy hop, hoppträning och skidskola i Åre. Inom ämnet hälsa var det mest löpning som diskuterades.

För att studera om – och i så fall hur – män och kvinnor tar sig an olika ämnen på ett stereotypt sätt, har vi letat efter situationer som på olika sätt varit symptomatiska för samtalet. Vi upplever att samma mönster upprepas oavsett om de pratar om mat eller andra ämnen: dvs. att Niklas Ekstedts sätt att uttrycka sig i en konversation bär på tydliga maskulina attribut, liksom att Leila Lindholms attribut i samtalet är tydligt feminina.

Niklas Ekstedt har en roll genom samtalet som står för frihet. Han pratar världsvant, men något distanserat, om städer han besökt, om hälsokurer han läst om och om politik. Framför allt pratar han om mat på ett mycket mer insatt sätt än vad Leila Lindholm gör. Hon i sin tur står för de mer personliga, trygga och "mjukare" ämnena. Detta samstämmer med Hirdmans teorier om maktstrategier mellan könen. Hon menar att mannens frihet alltid har premierats och har därför också expanderat, medan symbios har bundits till kvinnan genom barnafödande och sociala seder (Hirdman 1988). Det går också att knyta an till Hirdmans teori om att kvinnan söker friheten, men att mannen, i det här fallet Niklas Ekstedt, står i hennes väg (Hirdman 1988, s. 23). Leila Lindholm är likvärdigt insatt i många av de ämnen som Niklas Ekstedt tar upp, men den senare har en strukturell makt som gör att han positionerar sig över henne i kunnande.

Dessa roller, mannen som frihetseftersträvande mot kvinnan som symbioseftersträvande, ser vi som de två programledarnas grundroller. I avsnitten nedan ges exempel på hur rollfördelningen kan komma till uttryck i podcasten.

9.2.2 Experten och lärjungen

Det uppdagas tidigt i podcasten att de två programledarna har tydliga, statiska roller. Niklas Ekstedt får nästan jämt rollen som expert – den världsvane och professionellt inriktade kocken. Leila Lindholm får rollen som lärjunge, den som ställer frågor och inte tar för mycket plats. Detta kan härledas till Erikssons text som vi tagit upp i tidigare forskning.

Erikssons forskning visar att det i matlagnings-tv har funnits ett koncept som gått ut på att en expert och en "glad amatör" som ställer frågor interagerar med varandra under programmets gång (Eriksson 2016). *Eat This!* är alltså en podcast vars rollfördelning man funnit fördelaktig också i tidigare matprogram. Denna sortens rollfördelning kan med fördel även kopplas till Deborah Camerons teori gällande mannens roll som berättare och kvinnan som lyssnare (Lykke 2009). Nedan följer några signifikanta exempel på detta.

Den första nyanserade diskussionen på temat mat börjar då Niklas Ekstedt – efter att de två programledarna diskuterat dans, löpning, hotell och service – menar att New York kan vara platt matmässigt:

N: Men det blir ju, jag tycker många gånger att det blir väldigt platt. Matmässigt.

L: Mmh

N: Därför att alla upplevelser är likadana.

L: Mmh

N: De kommer och alltså hela vad heter det, ritualen i en restaurang i New York ser likadan ut på alla ställen. Det kommer en hovmästare som placerar dig till bords. Så kommer det en buss boy som oftast är latino som håller vattnet. Och sedan så kommer det en servitör som alltid är amerikanare som berättar vad den heter och sedan så får du, sedan är maten ungefär lika, oftast lite för stor.

L: Mhm

N: Oftast för mycket mat och jag kan riktigt, inte riktigt äta upp. Det är liksom, det är på något sätt så är New York, det är likadant var man än går.

L: Men stämmer det verkligen? För alltså, inte för att jag vet men alltså New York tycker jag ändå, dom har ändå*

N: /(Jag tycker New York)

L: (Mindre portioner) om man jämför med övriga staterna. Men det jag hör är ju att när man kommer till en finkrog, typ Ekstedt, att man får för lite mat. Att man måste liksom äta någon annanstans (sedan efteråt.)

N: (Näe, men) det stämmer inte. Man får ju så mycket mat*

L: /Stämmer inte det?

N: Nä, det stämmer inte. Jag tycker New York*

L: /Jag har i och för sig varit proppmätt när jag har varit på just Ekstedt [Niklas Ekstedts restaurang, red. anm.].

N: Jag tycker New York är en fantastisk stad att vara i.

L: Mhm.

N: Det är en otrolig upplevelse att komma över Brooklyn bridge eller komma in från flygplatsen och se hela staden och miljön och bara ta*

L: /Men är alla restauranger...*

N: /Ta en löprunda på morgonen i New York alltså i Central Park när New York vaknar är såklart otrolig upplevelse och staden är magi. Men jag måste säga att restaurangerna är överreklamerade. Att gå på liksom toppkrogarna eller de mindre krogarna är oftast, de är vana med så sjukt mycket gäster, de tar det lite för givet, det blir lite påklistrat. Om man går på fransk restaurang så är det liksom "Welcome to..." du vet.

L: Mhm

N: Då är det en fransk sådär, det blir lite*

L: /Du är inte nöjd med New York?

N: Jag är nöjd med New York, jag tycker att New York är en fantastisk stad, jag skulle, jag vill gärna, jag vill gärna åka dit fler gånger, den är absolut liksom, det är inte så att jag inte

vill åka till New York men jag tycker att det finns mycket mer spännande städer att åka till matmässigt än New York.

Citat 1, *Eat This!*

Diskussionen tar fart då Niklas Ekstedt för in den subjektiva åsikten att restaurangutbudet i New York är platt. Han menar vidare att ritualerna på restaurangerna är desamma överallt och att portionerna är för stora. Snart nog ifrågasätter Leila Lindholm det här påståendet; dock gör hon det genom att först underminera sin egen kunskap i ämnet. Hon börjar med att säga att hon inte vet något om New Yorks matkultur, för att sedan ändra sig till att ha en mer bestämd åsikt om att portionerna iallafall är mindre där än i resten av landet.

Han beskriver miljöerna runt Brooklyn Bridge, känslan av att ta en löprunda i Central Park och att det överlag är en spännande stad. Men Niklas Ekstedt försöker inte att hitta en samstämmighet med Leila Lindholm vid något tillfälle, utan avbryter hellre henne med en motsatt åsikt.

Vad vi redan i det första exemplet ser är att samtalet tydligt följer en av logikerna i Hirdmans genussystem. Hierarkins logik, där mannen är normen, har en stark närvaro (Hirdman 2009). Under nästan hela sekvensen i **citat 1** är det Niklas Ekstedt som agerar expert och Leila Lindholm som får rätta sig efter vad han säger. Vid vissa tillfällen håller Leila Lindholm med eller på andra sätt investerar känslor i vad Niklas Ekstedt säger (hon berömmar vid två tillfällen hans krog), trots att hon i grunden har en annan åsikt än honom.

Den andra av Hirdmans logiker, dikotomins logik, som ger kvinnor och män skilda attribut och egenskaper, är inte lika närvarande i detta exempel (Hirdman 1988 s. 7-8). De två programledarna pratar hela tiden om samma ämne, och de åsikter som skiljer dem åt är inte könsmärkta.

Vad som dock är tydligt är att det rent samtalsanalytiskt finns en dikotomi. Coates (2004) teorier om att mannen kränker kvinnans rätt att tala i blandkönade konversationer, i synnerhet kvinnans rätt att avsluta sin tur, liksom att kvinnan aldrig avbryter mannen i samtalet, kan appliceras på denna del av samtalet. Det är nämligen Niklas Ekstedt som bestämmer tempot och vad som är den rätta uppfattningen om ämnet, då han pendlar mellan att älska New York som stad och refusera dess matkultur. Hans åsikter använder han även som den objektiva åsikten, som Leila Lindholm hela tiden måste förhålla sig till. Hon överlappar och avbryter förvisso Niklas Ekstedt, men enbart för att få komma till tals med sina egna erfarenheter i ämnet.

Leila Lindholm har även hon varit i New York; hon är utbildad kock men får – eller tar – inte en professionell roll i samtalet. Hon talar om att man ofta blir serverad små portioner på restauranger i New York, men blir då avskuren av Niklas Ekstedt. Nästa signifikanta exempel hämtas från några minuter senare, då dagens drinkkultur kommer upp som samtalsämne:

L: Ja men det tycker jag att vi ska prata om, den här trenden med drinkar.
 N: Mmmh
 L: Vad är ett molekylärt cocktailställe?
 N: Ja, nu kanske molekylärt cocktailställe inte är det trendigaste just nu, det har väl lite gjort sin grej.
 L: Men förklara liksom*
 N: /Men*
 L: /Har det, är den trenden överblåst?
 N: Alinea till exempel, vad sa du?
 L: Är den trenden överblåst nu?
 N: Det skulle jag nog vilja säga att den är, mhm
 L: Jaha, men vad innebär det då? När det är molekylärt?
 N: Ja men sen kanske den kommer tillbaka, jag såg att Ticket Albert Adrià, alltså Ferran Adriàs lillebror som hade El Bulli innan, att de har öppnat ett ställe eller det var väl ett litet tag sedan, i Barcelona som är inne på samma spår. Och där känns det ju ganska naturligt, de har alltid lett den utvecklingen kring liksom högavancerade cocktails.
 L: Mm
 N: Det känns då helt rätt att*
 L: /Men vad är en avancerad, förlåt jag är aldrig på krogen. Kan du liksom bara enlighten me.
 N: Eeeh
 L: Vad är en avancerad liksom? Är det att isbiten är exakt (fyrekantig
 N: (njaaaaä)
 L: (är det att) det ryker, är det*
 N: /Nja, ja exakt, det är väl att man jobbar mer med högteknologisk utrustning för att få ut så mycket smak som möjligt ur en grapefrukt eller en doft eller en smak som man sedan tillsätter till cocktailen, eh, men man kanske jobbar med en arom, eller man kanske jobbar med en textur som är annorlunda så att det bubblar lite grann eller sådär, så att det blir lite mer på molekylär nivå att man tittar mer på (...)*
 L: /(okej)
 N: (exakt) vad man gör.

Citat 2, *Eat This!*

I citatet ovan framgår samma mönster – mästaren och lärjungen. Leila Lindholm initierar samtalsämnet, men inte som expert utan som den som ställer frågor. Hon vill prata om trenden med drinkar, för att direkt efter och utan påtryckning ställa frågan “vad är ett molekylärt cocktailställe?” Niklas Ekstedt tar här på sig en expertroll som är svår att validera: först konstaterar han att molekylära drinkar inte är trendiga. När Leila Lindholm konkretiserar sin fråga till att vilja få svar på vad “molekylärt” står för, börjar Niklas Ekstedt att på ett trevande vis prata om en restaurang i Barcelona som alltjämt leder utvecklingen av högavancerade drinkar. Det är inte ett svar Leila Lindholm är nöjd med. Istället börjar hon ge förslag på vad molekylära drinkar kan innebära. Niklas Ekstedt godkänner till viss grad Leila Lindholms förslag, och avslutar diskussionen med att, återigen trevande, förklara det som att en molekylär drink är något man arbetar med högteknologisk utrustning för att få fram dofter och smaker som sedan tillsätts till drinken.

Trots ihärdiga försök från Leila Lindholm att få ett förståeligt svar från Niklas Ekstedt, kommer den senare inte fram till något pedagogiskt svar i vad molekylär cocktail är. Men detta faktum erkänner han aldrig fullt ut. Detta godkänner indirekt Leila Lindholm genom att fortsätta låta honom gissa, liksom att visa på sin egen okunnighet när det gäller drinkar.

Teorierna om maskulinitet som reproduceras genom media och populärkultur stämmer in på Niklas Ekstedts beteende. Björkvalls teorier om att mannen signalerar attribut såsom sofistikerad smak (Björkvall 2003, s. 144) stämmer in på Niklas Ekstedts ingång i detta ämne: han får i lugn och ro prata om drinktrender, trots att han inte är initierad i ämnet. Leila Lindholm förutsätter att han är en man med sofistikerad smak och låter honom fortsätta. På samma sätt fungerar Björkvalls teori om kvinnans attribut – den som anspråksfull (Björkvall 2003, s. 144). Leila Lindholm ägnar ingen tid åt att gissa, utan ställer frågor för att lära sig och bli bättre.

Det uppkommer även ett par tillfällen i samtalet då Leila Lindholm tar rollen som expert och Niklas Ekstedt som lärjunge:

N: Visst är det väldigt prissvärt i Marocko när man går ut och äter?

L: Ja.

N: Det är inte dyrt.

L: Det är ju fantastisk mat för hundra spänn.

N: Det måste ju vara nästan det bästa med Marocko.

L: Ja.

N: Eller hur?

L: Ja. Det är ju liksom, du kan ju äta*

N: /Och vad får man då? Om man betalar hundra kronor, kommer det en varmrätt då*

L: /Ja, en varmrätt.

N: Och dom har inga problem med vin och sånt där?

L: Nej

N: Det är inte muslimskt på det sättet

L: (nej)

N: (att det) finns någon sorts restriktioner utan du kan dricka hur mycket du vill.

L: Jättegoda inhemska viner också

N: Nej vad kul!

L: Ja

N: Wow

L: (..) och sådär och det är ju också väldigt billigt

N: Ja

L: Alltså ett glas vin kan ju kosta typ 30 spänn.

N: Mm

L: Och en flaska liksom, (180-tvåhundra)*

N: /(...) det blir så billigt för mig, då dricker jag ju bara två glas vin @

L: Två glas vin?

N: Nä men du vet när man känner att det är så billigt att man liksom bara konsumerar lite för mycket.

L: Jaha, du dricker inte bara två glas vin menar du.

N: Nej.

L: Nej.
N: Jag kör på liksom.
L: Ja. Ja.
N: Vad hade mer, men hur känns det annars i Marocko, det känns lugnt och fint och så, det är ingen sån här, det är inte turbulent på något sätt, politiskt och så?
L: Nej
N: Nej. Det är stabilare än någonsin?
L: Det kan jag inte svara på, jag är inte utrikespolitiker eller korrespondent @
N: När du gör, du är ju ändå mycket i Marocko så du känner väl ändå det (politiska)*
L: /(Nejdå) (...)
N: (...) Monarki
L: Dom har tightat till säkerheten lite på flygplatsen tycker jag men annars så. Det är en monarki.

Citat 3, *Eat This!*

Diskussionen handlar om att Leila Lindholm varit i Marocko och fått känna på kulinariska upplevelser. Redan i början går Niklas Ekstedt utanför ämnet genom att ta upp de religiösa aspekterna av att dricka vin i Marocko. Leila Lindholms styr tillbaka samtalet till ämnet genom att berömma Marockos inhemska viner. Det låga priset på vin associerar Niklas Ekstedt osökt till sin egen – enligt honom för höga – alkoholkonsumtion. Leila Lindholm följer honom i associationsleken, tills att Niklas Ekstedt ställer frågor om hur det är i landet politiskt. Detta eftersom han vet att Leila Lindholm ofta befinner sig i Marocko. Leila Lindholm reagerar genom att inte “kalla sig för utrikespolitiker eller korrespondent”, men att det syns på sina håll att säkerheten har ökat i landet.

Initialt är det Leila Lindholm som “äger” ämnet och Niklas Ekstedt som ställer frågor och lär sig. Men till skillnad från de föregående **citat 1** och **2**, då Leila Lindholm i sin position som lärjunge endast får skjuta in frågor eller påståenden, tar Niklas Ekstedt i **citat 3** en större och större roll ju längre samtalet skrider, trots sin initiala roll som lärjunge. Han konstaterar saker lika ofta som han ställer frågor. Vid de tillfällen som Leila Lindholm berättar om konkreta mattips, såsom vinpriser, raljerar Niklas Ekstedt över att billigt vin är farligt för honom, istället för att ställa ytterligare frågor. Det som initialt är ett rese- och matreportage från Leila Lindholms sida utvecklas på slutet till ett samtal om politik; något som Niklas Ekstedt pratar bekvämt om. Niklas Ekstedts ivrighet kontra Leila Lindholms ovilja att prata politik gör att samtalet mynnar ut i en förhörssituation som Leila Lindholm behöver slå ifrån sig för att komma ur.

Ser man till Norrbys teorier om manligt och kvinnligt i samtalsanalys kan det här göras två tydliga kopplingar: Norrby menar att män använder sig av färre uppbackningar i ett samtal jämfört med kvinnor. Detta går i linje med **citat 3**, då Niklas Ekstedt i rollen som lärjunge nästan aldrig hummar uppmuntrande, utans snarare tvärtom ägnar sig åt avbrott och monolog (Norrby 2004). Niklas Ekstedts något självupptagna sätt att hantera Leila Lindholms samtalsämne – att skifta ämne, avbryta och styra in samtalet på sig själv – kan även motiveras

med Connells teorier om hegemonisk maktstruktur, ett system som ger män privilegiet att sätta sig på andra män och kvinnor (Nationella sekretariatet för genusforskning u.å).

De tillfällen då Niklas Ekstedt börjar tala om andra saker än det ämne Leila Lindholm initierar, kan härledas till vad Coates kallar att “dominera ett samtal”, eftersom han bryter mot de underliggande reglerna i turtagarmodellen (Coates 2004).

Leila Lindholm blir ständigt ställd mot väggen, och därmed avbruten från sin linje. Vid ett tillfälle vill hon inte känna vid sig själv i rollen som “utrikespolitiker”, som ett sätt att slå ifrån sig vad Niklas Ekstedt frågar henne. Sättet hon blir trängd på, och därmed förlorar sitt språk, kan härledas till Camerons Alienation of language. När Niklas Ekstedt visar sig dominant och självsäker, försvinner Leila Lindholms talförhet (Lykke 2009).

Resultatet i **citat 3** kan kopplas ihop med Nordenstams (1990) undersökning av samtal mellan olika kön, i detta fall äkta makar. Gällande avbrott i samtalet så avbryter männen i Nordenstams undersökning sin partner oftare än kvinnor gör, detta stämmer överens med turtagningen överlag i podcasten och i synnerhet i **citat 3**.

Nästa exempel på tydlig könsrolls fördelning sker då Niklas får visa prov på sina kemikunskaper inom matlagning. Stärkelser och laktofermentering är temat:

N: /(för)modligen äter han resistent stärkelser eller någonting.

L: Vad är det för något?

N: Jag vet inte, det är de senaste rönen

L: Är det så?

N: ja.

L: Berätta

N: ja, jag kan berätta exakt. (jag)

L: (mm)

N: (har) skrivit upp det nämligen

L: mm. vad bra.

N: Resistent stärkelser är en stärkelse som matsmältning inte bryter ner förrän den når tjocktarmen. Resistens stärkelse anses vara den tredje typen av kostfiber. I tjocktarmen omvandlar tarmbakterier stärkelsen till nyttiga fettsyror och smörsyra.

L: M-hmm. Och vad liksom, hur äter jag det här? I vad?

N: Alltså, detta har jag ju ställt frågan om också. Jag har ju fått den enkla svaret att eeeh. kall potatis till exempel, kan man äta.

L: kall potatis?

N: Mm, alltså kokt kall potatis @ inte bara kall potatis

L: Men det säger man ju om pasta, att man ska koka det och sedan ska man låta det svalna, ställa in det i kylen, sen ska man äta det när det är helt kallt. (Är det så?)

N: (förmodligen) det kan jag inte svara på till hundra procent. Det låter ju som att det är åt det resistent stärkelse-hållet.

L: mm

N: Och det är ju ganska intressant för det är ju motsägelsefullt mot lchf då ju

L: m-hm

N: Därför att det här är ju en kol, det är ju kolhydrater i detta.

L: mm

N: Men att kroppen också behöver resistent stärkelser för att bygga upp magbakterierna*

L: /Nu när du har skrivit upp det här, varför har du skrivit upp det och varför är inte ingredienserna med, liksom råvarorna?

N: Jag har inte kommit så långt än.

Citat 4, *Eat This!*

Denna gång initierar Niklas Ekstedt samtalsämnet. Hon nämner att en person hon känner, och då personen ser ung och fräsch ut, gissar Niklas Ekstedt att han antagligen äter resistent stärkelser. Niklas Ekstedt tar här rollen som expert, då han tar på sig att berätta vad resistent stärkelser innebär. Leila Lindholm fungerar som moderator, och frågar hur man äter det, varpå Niklas Ekstedt ger exempel på kall potatis. Leila Lindholm ger då i sin tur ett exempel på resistent stärkelser i kokt, kall pasta, men skjuter på slutet in frågan om det verkligen är så att kall pasta räknas som resistent stärkelser. Niklas Ekstedt kan inte svara på detta till hundra procent, men säger att metoden är intressant för att den motsäger lchf-dieten därför att kall potatis innehåller kolhydrater. Niklas Ekstedt avslutar sitt anförande med att kroppen behöver resistent stärkelser för att bygga upp magbakterierna. Leila Lindholm ifrågasätter varför Niklas Ekstedt inte skrivit upp fler ingredienser än kall potatis. Niklas Ekstedt svarar att han inte kommit så långt än.

Expert-lärjunge-perspektivet är samma som i **citat 1 och 2**; i det här exemplet är rollerna dock forcerade. Ett samtalsämne som från början verkar ha uppstått spontant (resistent stärkelser) utvecklas till en för podcasten klassisk fråga-svar-situation. Det framgår dock att samtalsämnet har mer av en skriptad karaktär. Detta framkommer då Niklas Ekstedt medger att han gjort anteckningar, för att sedan läsa innantill vad han vill prata om i ämnet. Detta är alltså den stora skillnaden från tidigare citat: lyssnaren får ett klart besked om att samtalet vid denna tidpunkt inte har utvecklats organiskt. Andra viktiga skillnader gentemot tidigare citat är att Niklas Ekstedt då och då låter lyssnarna veta att han inte "till hundra procent" kan svara på Leila Lindholms fråga om pasta, men att det "förmodligen" innehåller resistent stärkelser.

Denna benägenhet Niklas Ekstedt har att gissa sig till svar kan man knyta an till Norrbys (2004) lista över samtalsstilar. Niklas Ekstedt använder sig av problemlösning utan att det fungerar fullt ut. Leila Lindholm är vid denna tidpunkt i **citat 4** orienterad mot att de ska lösa problemet tillsammans, genom att aktivt ställa frågor och ge förslag på vad som kan räknas som resistent stärkelser. Detta är en samtalsstil som hon använder sig av genom hela samtalet. Man kan därtill diskutera om inte Niklas Ekstedt tillhör den gruppen av män som Cornell menar eftersträvar den hegemoniska maskuliniteten, då han tar del av de fördelar i form av makt som hegemonin ger, trots att de inte själva lever upp till idealen (Lykke 2009).

Efter att programledarna för någon minut flyter ut i andra ämnen återkopplar Niklas Ekstedt åter till ämnet resistent stärkelser.

N: Jo, men iallafall, det som är intressant med de här resistenta stärkelseerna är att man pratar om magbakterier, det är ju att bakteriefloran kan ju påverka väldigt mycket annat i kroppen, att man blir lyckligare, att man mår bättre, det kan påverka hungern, blodsockret . Att det finns mycket starka kopplingar genom mer bakterieflora.

L: mm

N: så att du behöver arbeta inte bara, alltså det är, du behöver arbeta på dina bakterier

L: mm

N: så ät så att du även får bra bakterier i kroppen

L: mm

N: och det är ändå en anledning till att äta laktofermenterad mat.

L: mm

N: förresten fick jag ett mail angående laktofermentering i (mat)

L: (mm)

N: Såhär, kan Leila sluta vara så ironisk och hånfull mot dig om laktofermentering (det är ju)

L: (@)

N: Hon måste lära sig att använda j och att det kommer från vaginan (@)

L: (ja)

N: Han var lite upprörd över att-*

L: /Var det en han?

N: eeh, det var en han! Men han skickade också länkar, han var ju väldigt, jag tror att han medicinskt var väldigt påläst kring (kring)

L: (ja)

N: (kring) frågan.

L: men det framgår kanske att jag inte är så väldigt medicinskt påläst

N: nej, nej och inte jag heller men han tyckte väl kanske att vi skojade runt lite grann, att det liksom inte var, att jag inte ställde ner foten och sa att "så (här) är det".

Citat 5, *Eat This!*

Återigen är det Niklas Ekstedt som äger ämnet och är dominant. Den här gången är ämnet laktofermenterad mat. I samtalet ovan fortsätter Niklas Ekstedt resonemanget att resistenta stärkelser är bra för magbakterierna och att bakteriefloras välstånd påverkar ens generella välstånd. Ekstedt går vidare med att mana Leila till att arbeta på sina bakterier, och att det är en anledning till att börja äta laktofermenterad mat. Leila hummar instämmande. Niklas Ekstedt för då över ämnet till en speciell kontext, då deras podcast har fått ett mail från en lyssnare. I mailet framgår det att Leila Lindholm får kritik av en lyssnare, som är upprörd över att hon är hånfull mot laktofermenterad mat, liksom något obskyrt resonemang från lyssnaren om att hon måste lära sig att använda "j" och att det kommer från vaginan. Niklas Ekstedt motiverar detta beteende med att förmoda att lyssnaren är väldigt påläst. Leila Lindholm kontrar med att berätta att hon inte är särskilt medicinskt påläst, varpå Niklas Ekstedt rättfärdigar sin position som chef över samtalet med att återigen förmoda att lyssnaren tyckte att han (Niklas) inte ställer ner foten och förklarar för Leila Lindholm hur saker och ting fungerar.

I denna del av samtalet vet inte lyssnaren om Niklas Ekstedt fortfarande läser innantill, likt han gjorde i **citat 4**, eller om han tar informationen från minnet. Vad som däremot är tydligt är att han använder den befallande pronomen "du" när han diskuterar Leila Lindholms

bakterieflora. Han demonstrerar även sin maktposition i samtalet genom att avslöja för lyssnarna att en viss lyssnare ställer sig kritisk till Leila Lindholm, liksom att Niklas Ekstedt tar lyssnarens parti genom att delge att lyssnaren är medicinskt påläst och har därför rätt i sak. Den avslutande repliken är även den talande för en maktstruktur: genom att Niklas Ekstedt tar rollen som den kritiska lyssnarens mellanhand, svarar han också inför lyssnarens begäran. Därmed gör han sig själv till chef över Leila Lindholm, som “hade fått hållas länge nog”. De två gångerna Leila Lindholm kommer till tals är då hon skrattar åt Niklas och då hon medger att hon inte är medicinskt påläst.

Det finns även i **citat 5** en tydligt hegemonisk struktur i samtalet. Niklas Ekstedts vilja att på ett intellektuellt plan försöka “sätta dit” sin samtalspartner, tyder på tydliga hegemoniska strukturer (Lykke 2009).

Knyter man an till tidigare forskning finns här tydliga likheter med Tanaka och Fukushimas (2002) undersökning i hur språk och grammatik ger uttryck för olika könsroller i avslappnade samtal. I en av dialogerna använder till exempel männen en distansnerande grammatisk form för att kritisera en av kvinnornas vikt på ett skämtsamt sätt. Med det tilltalet blir det svårt att ifrågasätta hans uttalande och grammatiken kan ha använts för att få ett övertag i samtalet. På samma sätt är det svårt för Leila Lindholm att ifrågasätta Niklas Ekstedts subtila kritik mot hennes hänfulla ton mot laktofermentering.

Om man ser på **citat 4** och **5** som en sammanhängande diskussion, ser vi tydliga kopplingar till den forskning som Kerttu och Kupari (2015) gjorde gällande representation i P1 Debatt. Niklas Ekstedts anföranden är genomgående mycket längre än Leila Lindholms.

9.2.3 Elitisten och mobboffret: “Nej men sluta mobba mig!”

Tidigt i samtalet berättar Leila Lindholm att hon varit i Chicago och ätit på restaurang. Det visar sig att det är Ralph Laurens restaurang som hon har besökt. Något som Niklas Ekstedt reagerar negativt på och tydligt uttrycker att han tycker är osmakligt. Han menar att han kan kräkas för att det är så tråkigt och omodernt och för att maten är så dålig. Niklas Ekstedt använder sedan skämtet åtskilliga gånger längs med avsnittet för att symbolisera diskrepansen mellan hans smak och Leila Lindholms. Det är tydligt att han vill sätta sig själv över henne rent smak- och statusmässigt genom att sätta deras preferenser i relation till varandra.

L: Jag har ju varit där men jag hann ju aldrig upptäcka, du har ju varit där väldigt mycket.

N: Ja.

L: Jag hann ju inte upptäcka tillräckligt många ställen. Jag var på Ralph. Det var en upplevelse.

N: Ralph Laurens restaurang.

L: Mm.

N: Det är obegripligt varför man vill gå till Ralph Laurens restaurang men okej

L: Jo det var härligt.

N: Det kan in-
L: /Det är fint och (gott.
N: Fy fan.)
L: Var det inget bra?
N: Nä asså jag kan kräkas på Ralph Lauren alltså men*
L: /Gör du?
N: Det finns något som är värre än (Ralph Lauren)
L: (Jag älskar ju Ralph.)
N: och det är Ralph Lauren-kopior.)
L: Nä nu tycker jag nu (tycker jag
N: Aa) okej
L: nu nu måste vi skärpa till oss.
N: Aa.

Citat 6, *Eat This!*

Efter den inledande gången när Leila Lindholm nämner Ralph Lauren är det bara Niklas Ekstedt som tar upp märkets restaurang under avsnittets gång. Till exempel när de två programledarna diskuterar intressanta matställen i London. Där avbryter han Leila Lindholm på ett skämtsamt sätt för att flika in att hon ska gå till Ralph Laurens restaurang på sin nästa resa. Det är ett indirekt sätt att kommentera hur hon har mindre sofistikerade och världsvana resvanor än vad han har. Samtidigt som han trycker ned henne har han också ett eget syfte i att han själv hamnar högre upp på statusstegen.

L: Ska man testa något nytt den här gången?
N: Mm
L: Istället för att trampa runt i*
N: /Ralph Lauren butiken
L: Ja, eller nja, inte butiken men restaurangen. Eeh, i sina gamla fotspår.

Citat 7, *Eat This!*

Ett annat tillfälle när Niklas Ekstedt för Ralph Lauren på tal är när de diskuterar Donald Trump som de båda uttrycker att de inte tycker om. Då använder Niklas Ekstedt sig av Donald Trumps matpreferenser för att förstärka bilden av Trump som en osympatisk person. Genom att dels referera till Ralph Laurens restaurang som Leila Lindholm tidigare talat varmt om och dels säga att hon gillar samma mat som Donald Trump, klumpar Niklas Ekstedt ihop sin kollega med Donald Trump. Ännu en gång sänker han lyssnarens trovärdighet för henne och ökar samtidigt trovärdigheten för sig själv som matkunnig. Precis som i tidigare exempel har han fört sitt resonemang med lätt ton och nära till skratt, vilket han gör även den här gången där han skrattar flera gånger under passagens gång.

N: Och sen har jag hört att han gillar sin stake well done också, och ketchup till.
L: Ja, det kan jag tänka mig.
N: På Ralph Lauren -restaurangen käkar han tydligen väldigt ofta, i Chicago.
L: Nä men gud, nu får du sluta
N: @

L: Du är alltså, du är en sån bitch!
N: @ Ja han satt tydligen med någon sådan här svensk kock, vad hette hon för något, nå
L: Nej men lägg av.
N: @ Och så den svenska kocken sa så: "jag vill ha samma som han". Stake well done, pommes frites och mycket ketchup.
L: End of conversation.
N: @

Citat 8, *Eat This!*

När samtalet för fjärde gången styrs in på Ralph Lauren-restaurangen är det i samband med Leila Lindholms egen matlagning vilket återigen blir en markör för hennes syn på mat i jämförelse med hans. När hon säger att man ska lyxa till det så frågar han om man ska servera det på en tallrik som kommer från sagda restaurang varpå hon ber honom att sluta mobba henne. Det är ett utbyte med en tydlig maktstruktur, där Niklas Ekstedt dominerar hur samtalet ska föras och Leila Lindholm får be honom att sluta gå över gränsen för vad hon tycker är roligt och passande.

L: Schwingott. Alltså skulle man lyxa till det, då tycker jag om att plocka fram (mandolinen)*
N: /(lägg er) man det på en Ralph Lauren-tallrik @
L: Nej men sluta mobba mig!
N: @
L: Jag har fan eget porslin.

Citat 9, *Eat This!*

De här sekvenserna i materialet går tydligt att härleda till Norrbys (2004) olika samtalsstilar. Norrby menar att den manliga samtalsstilen utmärker sig på ett antal sätt. Den betecknas av en större benägenhet att skämta och skryta, vilket är den underliggande poängen med hur Niklas Ekstedt positionerar sig här. Det är också en hierarkisk samtalsstil där man vill vara den i samtalet som får mest utrymme, respekt och status. I sin tur är det grundat i en bild av sin samtalspartner som motståndare eller konkurrent. Genom att vid flera tillfällen trycka ned sin samtalspartner, framstår Niklas Ekstedt som experten i samtalet. Som vi skrivit om i avsnitt 9.2.2 är det något han positionerar sig som också i hur han närmar sig olika ämnen. I ett större perspektiv är mekanismerna som Niklas Ekstedt använder en del i ett patriarkalt samhällssystem där mannen är norm. Det gör att Niklas Ekstedt vill och kan hävda sina preferenser som de konventionellt korrekta (Hirdman 1988).

Samtidigt blir Leila Lindholm spegeln av hans beteende eftersom hans sätt att skämta innebär att hon blir offret för skämtet. Inom lingvistik finns det en teori om att kvinnor är avskärmade från språk eftersom språket genom historien har ägts av män (Lykke 2009). Det innebär att en liknande jargong från Leila Lindholms håll inte bara hade varit normbrytande. Den är också eventuellt svår för henne att uttrycka, då hon som kvinna inte har samma språkvanor och språkliga tillgångar. Istället blir hon till slut upprörd och emotionell och uttrycker med emfas att hon känner sig nedtryckt eller "mobbad".

I de här passagerna när programledarna pratar om Ralph Laurens restauranger stämmer deras samtalsstilar väl överens med de cementerade könsroller som finns dokumenterade. De grundas i en kulturell sfär som är mansdominerad och därför ger män en mer naturlig ingång till vissa sätt att uttrycka sig, exempelvis genom att skämta och förlöjliga. Det reflekteras också mer specifikt i det aktuella ämnet mat, som män ser mer som en prestation eller en hobby som ger hög status (Leer 2016).

9.2.4 Skojaren och trygghetsskaparen

Lärjunge och expert-fördelningen är inte den enda dimensionen *Eat This!* har. När fokus hamnar på Leila Lindholm förändras podcastens inriktning från Niklas Ekstedts professionella matperspektiv till ett mer personligt. Leila Lindholms passager tenderar att bli podcastens trygga vrå. När de pratar om hennes liv handlar det ofta om matlagning i hemmet snarare än på restaurang och vardagliga händelser snarare än Niklas Ekstedts mer exklusiva upplevelser. Detta syns tydligt i två exempel.

N: vad är ditt knep för goda våfflor då Leila?

L: Mårten brukar ju aldrig överraska mig med*

N: /(Med nånting)

L: (Med just), jodå det brukar han göra, han är duktig på att laga mat och sådär men han brukar ju liksom inte ställa sig och baka eller göra sådana grejer för det brukar jag göra.

Men han, mat kan han överraska med, men när jag vaknade i lördags, (i)

N: (mm)

L: (i lör)dags tror jag att det var. Ja i lördags. Då var det ju våffeldagen.

N: Bra dag att vakna till!

L: ja visst! (och då..)*

N: /Det var ju skönt att du vaknade då.

L: ja, jag vaknade. För vi var ju uppe till tre @

N: ja, okej

L: nämligen. Och*

N: /Dom jävlarna lägger våffeldagen på en söndag så man-*

L: /Nej, det var en lördag!

N: jaha, var det en lördag okej

L: mm. Vi hade gäster i fredags och sedan så fick jag somna in och det var väldigt härligt.

Så vaknade jag och då står min man och gräddar belgiska våfflor (i köket)

Citat 10, *Eat This!*

Efter att de två programledarna, främst Leila, pratat om att hennes program *Leilas mat* sänts i belgisk tv, kommer de apropå Belgien in på våffelrecept. Det är Niklas Ekstedt som frågar Leila Lindholm, med ingången att våfflor är hennes område. Leila Lindholm är bakexpert av de två. Här gör hon något som ofta återkommer i podcastavsnittet: hon ger referenser till sin vardag. När Leila Lindholm pratar går hennes referenser i högre utsträckning än Niklas Ekstedts till den lilla världen, inom familjen och i hemmet. Nästa exempel gäller också matlagning. De två programledarna har under en längre stund dividerat om hur många "specialdagar" det finns på året, då Leila Lindholm abrupt byter ämne.

L: Men du, en dag som vi faktiskt kommer att typ fira tillsammans
N: mm, (påskafton!)
L: (Påskafton!)
N: Ja, det är ju-
L: /Vad lagar, nu eventuellt kommer vi kanske äta ute, men jag vill bara så här, till påsk, vad lagar vi till påsk?
N: (...)
L: (Då, då) utan*
N: /Koka, koka ett ägg.
L: Nej. Jag måste säga, det här är viktiga dagar, påsken. Påsk. Det är ju så här, för det första.*
N: /varför är påsken viktig?
L: Historielektionen kommer strax men - lammstek på ben. Alltså det är så gott.

Citat 11, *Eat This!*

Leila Lindholm dras i högre utsträckning mot ett vi-perspektiv då hon pratar om mat. Nämner hon våfflor, nämner hon sin man. Nämner hon påskförberedelser, inkluderar hon Niklas Ekstedt. Märkbart är att Niklas Ekstedt, då han inte har rollen som "expert" eller "trendspanare", får en larvig framtoning då Leila Lindholm pratar inkluderande om saker och ting. Han skämtar mer och avbryter oftare under de tillfällen något konkret diskuteras, som han själv inte har expertis i. Detta kan jämföras med när Leila Lindholm befinner sig i samma situation. Hon använder sig i mycket högre grad av uppbackande och medhållande läten (exempel i **citat 1** och **citat 5**).

Man kan härleda Niklas Ekstedts skämtsamma attityd till något mycket manligt i Norrbys (2004) samtalslista. I samma lista kan man se att det motsvarande kvinnliga attributet ofta är att berätta personliga historier, vilket Leila Lindholm gör. När Leila Lindholm blir personlig börjar Niklas Ekstedt att skämta.

Något som märks tydligt är att språket, då de båda programledarna diskuterar fritidsaktiviteter, blir mer uppsluppet. Vid detta tillfälle i podcasten är tempot som högst och avbrotten samt replikskiftena intensifieras. Detta påminner starkt om den studie Xu (2009) gjorde, då hon undersökte avbrott i dialoger i den amerikanska serien *Vänner*. Resultatet visade att könsroller luckrades upp som ett tecken på bekvämlighet, liksom att avbrotten var jämt fördelade. Detta stämmer in på **citat 11**, då Leila Lindholm tar kommandot och bestämmer vad som ska ske i lika stor utsträckning som Niklas Ekstedt har gjort genom samtalet.

9.3 Könsroller i podcasten

I avsnitt 9.1 och 9.2 har vi gått in i detalj på resultaten från vår undersökning. Genom en nära samtalsanalys har vi sett att samhällseliga strukturer kring kön både reproduceras och bryts i *Eat This!*. Det har vi kommit fram till genom att besvara två av studiens frågeställningar, om fördelning av ordet och om ingångar i olika samtalsämnen. I det här avsnittet, 9.3, kommer vi

att använda svaren på de frågeställningarna för att besvara vår sista, mer övergripande frågeställning: Reproduceras eller bryts könsrollerna i podcasten, och i så fall hur?

9.3.1 Könsroller bryts i podcasten

Längs med undersökningen har vi velat undersöka hur mediet påverkar samtalets struktur. Därför vill vi sätta våra resultat i förhållande till annan forskning och teori kring om mediet gör skillnad för innehållet. I avsnitt 9.1 har vi på detaljnivå sett hur ordet fördelas mellan programledarna. I alla de aspekter som vi valt att undersöka är fördelningen i princip helt jämställd. Varken när det gäller antal repliker, samtalstid eller avbrott är det en övervikt åt något håll. Det här går på många sätt isär från vår litteratur. Män pratar ofta mer, tar mer offensiva roller i samtalet och avbryter mer (Holtgraves & Leaper 2014).

Att könsrollerna inte har reproducerats i de här aspekterna av ett samtal kan bero på mediet i sig. Podcasten skapar en intim, personlig atmosfär som öppnar upp för nya sorters mediasamtal. Att det varken är direktsänt eller efter manus kan också innebära att konventionerna om hur en programledare ska vara försvagas (Mottram 2016). Det mer fria formatet kan också vara en möjlighet att berätta och underhålla på ett annat sätt, som i sig kan vara mindre könsmärkt (Saveland 2016). Att *Eat This!* har en så jämställd samtalsstruktur kan vara en produkt av podcasten i sig. Det finns andra fall där podcasten agerat som katalysator för att låta nya röster komma fram och ta plats (Florini 2015). När Leila Lindholm och Niklas Ekstedt delar lika på utrymmet i podcasten gör de precis samma sak. Den övervikt av manliga röster som finns i media i stort (Edström & Jacobsson 2015) jämnas ut i podcastens friare format.

Det finns vissa strömningar inom medieforskningen som menar att mediet är viktigare än innehållet när det gäller vad publiken uppfattar och tar till sig (Hodkinson 2010). Det kan betyda att podcastens format är avgörande för vad dess lyssnare tar till sig. Med den logiken i bakhuvudet är det intressant att fundera vidare på hur vårt material uppfattas av de som lyssnar. Kanske har de bestämda åsikter om formatet i sig, var de lyssnar eller hur ofta de lyssnar som påverkar vad de hör när de lyssnar. Även om samtalet i sig är jämnt fördelat kanske det inte upplevs så, exempelvis därför att kvinnor mer sällan hörs på just radio eller i podcasts. Det kan göra att lyssnarna upplever att Leila Lindholm pratar mer eller annorlunda än hon faktiskt gör. Hur mediet fungerar kan givetvis också ha påverkat besluten bakom själva produktionen. Kanske har produktionsbolaget valt just de två programledarna därför att deras tonlägen matchar. Kanske har man valt att prata om fler ämnen därför att lyssnaren tenderar att göra andra saker samtidigt som man lyssnar på podcast och därför har kortare koncentrationsspann.

Sammanfattningsvis kan man se att de kvantitativa resultaten i 9.1 bryter mot konventionella könsstrukturer i samtal (Holtgraves & Leaper 2014). Samtidigt sammanfaller resultaten med en del av den tidigare forskning vi hittat, där kvinnan får större plats i samtalet i vissa, mer avspända sammanhang (Nordenstam 1990, Xu 2009). Våra resultat i relation till de studierna

visar att det finns tillfällen där kvinnan pratar lika mycket eller mer än mannen. Innebär det i sin tur att det i vissa sammanhang formas andra sorters könsroller? I en större diskussion skulle man kunna se de nämnda exemplen på avvikande samtalsstrukturer som en vilja att ta ansvar för slutprodukten. Nordenstam (1990) föreslår att kvinnorna i hennes studie pratade mer eftersom de hade tilldelats att genomföra uppgiften att föra och spela in ett samtal. Xu (2009) finner i sitt resultat att de kvinnliga och manliga rollerna i den undersökta tv-serien hade en jämställd samtalsstruktur. Här är det kanske inte kvinnorna i sig som tagit på sig ansvar men de har blivit tilldelade det som en del av hur produkten (*Vänner*) är utformad med tre kvinnor och tre män i huvudrollerna. När det kommer till våra resultat kan vi dra paralleller till de kvantitativa aspekterna hos både Nordenstam och Xu. Kvinnorna såväl pratar som avbryter lika ofta eller mer än männen. Genom att sedan på en mer kvalitativ nivå sätta vår studies resultat i relation till Nordenstams och Xus respektive resultat kan man nyansera bilden av samtalsfördelningen som normbrytande.

9.3.2 Könsroller reproduceras i podcasten

När man tillämpar genusteori på vårt material blir det tydligt att det inte finns en typ av maskulinitet och femininitet utan att sociala strukturer tar sig uttryck i flera olika former. I podcastavsnittet ser man att både Niklas Ekstedt och Leila Lindholms roller i samtalet kan identifieras utifrån en rad "typer". Niklas Ekstedts roll i samtalet kännetecknas av tre typer – "experten", "elitisten" och "skojaren". Leila Lindholms typer blir "lärjungen", "mobboffret" och "trygghetsskaparen".

De typer som Niklas Ekstedt intar i samtalet skiljer sig åt men alla stämmer in på det större spektrat av de hegemoniskt maskulina egenskaperna (Lykke 2009). Både han och Leila Lindholm har liknande bakgrund som erkända kockar men medan hon har valt att göra karriär med mer lättillgänglig matlagning har han öppnat fina restauranger och profilerat sig som medveten och kunnig inom det gastronomiska toppskiktet. Det är också den uppdelning de gör i podcasten, där han förklarar för henne vad som är trendigt och vad som är passé. Ur ett genusperspektiv är det ett typiskt manligt drag att vara handlings- och faktainriktad (Björkvall 2003). Detta är vad vi kallar typen "expert". Ur ett medieteoretiskt perspektiv kan "experten" kopplas till Erikssons (2016) undersökning om olika roller i matlagningsprogram, där det ofta finns en expert och en underhållande amatör. Applicerar man genusteori på de rollerna blir valet av Niklas Ekstedt som "expert" i *Eat This!* ett exempel på sociala konstruktioner.

Niklas Ekstedt kan också kopplas till två andra typer: "elitisten" och "skojaren". I de här typerna använder han sig av en skämtsam jargong i allmänhet och i synnerhet på Leila Lindholms bekostnad. Att använda skämt och förolämpningar är samtalsattribut som är typiskt manliga (Norrby 2004). Det är ett sätt att distansera sig från personliga ämnen och positionera sig som obrydd och världsvan. I ett större perspektiv är det en del av en hegemonisk manlighet där man använder olika grepp för att distansera sig från ämnen som visar känslighet och intimitet (Coates 2004).

Det finns en övergripande teori inom genus där man utgår från en patriarkal maktstruktur där mannen i alla tider har varit normen och kvinnan är hans motsats (Hirdman 1988). Denna dualistiska bild är tydlig också i vår undersökning genom att könsroller reproduceras i podcasten. I de olika "typerna" vi har kartlagt blir Leila Lindholm allting som Niklas Ekstedt inte är. Som vi har etablerat är de "typer" han faller in under de dominanta. Leila Lindholms "typer" tillskrivs egenskaper som kompletterar hans egenskaper.

Som "lärjunge" fungerar hon som den uppbackande personen i samtalet som får konversationen att flyta på. Leila Lindholm ställer frågor för att lyssnarna ska få tillgång till Niklas Ekstedts expertis. På samma gång förminskar hon därmed sig själv genom att förmedla att hon själv inte är kompetent nog att uttala sig i ämnet. Här uppvisar hon typiskt kvinnliga samtalsattribut såsom en villighet till samarbete och dialog (Norrby 2004). På ett högre plan kan det tolkas som en del av det kvinnliga idealet att skapa symbios i olika mänskliga relationer (Hirdman 1988).

Strävan efter symbios relaterar också till en annan av typerna som Leila Lindholm representerar i samtalet. "Trygghetsskaparen" reflekterar hur Leila Lindholm vill skapa närhet mellan henne och Niklas Ekstedt, här på ett mer praktiskt plan. Detta visar sig med andra stereotypa kvinnliga egenskaper när hon pratar om att organisera en middag med deras respektive familjer. Dels vill hon att sammankomsten ska vara ett tillfälle för gemenskap mellan deras familjer. Dels pratar hon mycket om själva maten de ska äta och laga. Det kan man knyta till att kvinnor oftare pratar om relationer och människor (Norrby 2004). Det kan i sin tur ses som en del av idealen som kvinnor förväntas eftersträva, där omtanke för familj och kärleksrelationer sätts främst (Milestone & Meyer 2012).

Typen "mobboffer" är på ett annat sätt en reaktion till Niklas Ekstedts agerande men är ännu mindre autonom då Leila Lindholm i princip bara är måltavla för Niklas Ekstedts förolämpningar eller skämt. Han skämtar återkommande om att hennes preferenser är undermåliga hans. Hennes svar på det är korta försök att försvara sig. Att Leila Lindholm inte använder samma attribut beror på de könsroller som reproduceras i samtalet. För den manliga samtalsstilen är skämt och förolämpningar givna inslag (Norrby 2004). Kvinnor däremot, äger på många sätt inte sitt eget språk eftersom det i mångt och mycket är utvecklat av män genom historien. Därför klassificeras vissa samtals tekniker som manliga just för att kvinnor inte har fått tillgång till att använda dem. Ironi och skämtsamhet skulle kunna vara två sådana aspekter som mannen mer ledigt använder än kvinnor (Lykke 2009).

10.0 Sammanfattning och diskussion

Med vår uppsats ville vi undersöka vad ett mer mångfacetterat medielandskap gör för mångfalden i innehållet. Med utgångspunkt i att medier ska representera samhället i stort frågade vi oss om nya format kan vara en katalysator för att introducera nya röster (Strömbäck & Nord 2012). Ett sätt att öka representationen kan vara om kvinnor och män får nya rum att uttrycka sig på ett friare sätt och därmed nyansera och bryta konventionella könsroller. Vi valde att undersöka podcasten, ett format som har tillkommit när medievärlden digitaliserades och som i skrivande stund konsumeras av varje tredje svensk (Wisterberg, 2016, 1 november). Med utgångspunkt i tidigare forskning såg vi en kunskapslucka gällande studier om samtal mellan män och kvinnor. Syftet med vår undersökning blev därför att undersöka vilka underliggande normer som gick att hitta i en podcast där en man och en kvinna samtalar.

För att verkställa syftet valde vi att använda oss av den kvalitativa analysmetoden samtalsanalys. Med hjälp av den analyserade vi ett avsnitt av podcasten *Eat This!*, en podcast där välkända matprofilerna Niklas Ekstedt och Leila Lindholm pratar om mat och livsstil. Vi ställde tre övergripande frågor till materialet och kategoriserade sedan våra resultat utifrån dessa frågeställningar.

Hur distribueras ordet mellan den kvinnliga och manliga programledaren i podcasten?

I vår första resultatdel använde vi oss av kvantitativa moment. När vi räknade på fördelningen av ordet mellan programledarna, såg vi att ordet var extremt jämnt fördelat. När det gällde fördelningen av repliker skilde det två repliker av de omkring 1200 replikerna i samtalet. Tidsmässigt var det en skillnad på 50 sekunder av totalt 3300 sekunder. När det gällde hur ofta de avbröt varandra, avbröt den ena den andra fyra gånger mer av ungefär 160 avbrott. Efter att ha tittat på flera kvantitativa mätningar framstod alltså samtalet i princip som helt jämställt.

Hur närmar sig den kvinnliga respektive manliga programledaren i podcasten olika ämnen?

Här var vår kvalitativa metod lämplig för att skönja andra sorters mönster i samtalet än de som uppenbarade sig i ett första skede. Genom att kartlägga samspelet mellan programledarna då de diskuterade olika ämnen, växte en annan bild fram. Istället för en jämställd samtalsstruktur, kunde man härleda fler och fler av deras samtalsattribut till könsstereotypa samtalsstilar. Niklas Ekstedt använder sig av en stil som är monologdriven och skämtsam, med fokus på statusorienterade och faktabaserade referenser. Leila Lindholm använder sig i större utsträckning av personliga referenser. Genom att fråga mer och backa upp Niklas Ekstedts resonemang, tar Leila Lindholm rollen som undergiven Niklas Ekstedt. Genom denna attityd uppmuntrar hon till mer dialogdriven konversation. De olika attributen kunde härledas till ett antal "typer" som vi kategoriserade samtalet utefter, baserat på konventionella könsroller.

Reproduceras eller bryts könsrollerna i podcasten, och i så fall hur?

Genom att använda både kvantitativa och kvalitativa analysmetoder har vi fått fram en nyanserad bild av vårt material. I ett första skede bryts könsroller så till vida att båda programledarna får lika mycket utrymme att uttrycka sig på. När vi går närmare in på vad respektive person säger och med vilken ingång de diskuterar de olika samtalsämnena ser vi att könsroller reproduceras.

10.1 Slutsats, bidrag till forskning och förslag på vidare forskning

I en sammanfattning av våra resultat kan vi dra följande slutsats från vår studie. På ett sätt fungerar podcasten som en plattform för nya samtalsstrukturer men i en övergripande genusediskussion fortsätter könsroller att reproduceras i den skärva av medielandskapet som vi undersökt. Detta för oss vidare in på vad undersökningen bidrar med till den samlade vetenskapen. Eftersom vi har gjort en fallstudie är vår ansats att bredda kunskapen om könsroller i podcasten som medium.

Med tanke på att vi inte hittade några tidigare studier som närmade sig den aspekten vill vi argumentera för att vi har öppnat upp för en tidigare utforskad del av genusforskning inom podcasts och media i stort. Vi har bara skrapat på ytan på detta område och ser att det finns mycket kvar att forska på. Med den utgångspunkten föreslår vi att man fortsätter att forska på vad män och kvinnor får för utrymme i samtida medieformat. Mer konkret kan man till exempel göra en kvantitativ, jämförande undersökning av samtalsstid i alla svenska podcasts med en manlig och en kvinnlig programledare.

11.0 Källförteckning

Acast. (U.å.). *Eat This! By Leila Lindholm & Niklas Ekstedt*. Hämtad 2017-05-05, från <https://www.acast.com/eatthis>

Asp, K. (Red.). (2012). *Svenska journalister 1989-2011*. Göteborg: Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMG), Göteborgs universitet.

Björkvall, A. (2003). *Svensk reklam och dess modellärsare*. Stockholm: Almqvist & Wiksell International.

Bonnier fakta. (U.å.). *Niklas Ekstedt*. Hämtad 2017-05-05, från <http://www.bonnierfakta.se/forfattare/e/niklas-ekstedt/>

Bottomley, A. (2015). Podcasting: A Decade in the Life of a “New” Audio Medium: Introduction. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 164-169.

Campbell, K., Kleim, D., & Olson, K. (1992). Conversational activity and interruptions among men and women. *The Journal of Social Psychology* 132(3), 419-421.

Coates, J. (2004). *Women, men and language: A sociolinguistic account of gender differences in language*. Harlow: Pearson Education.

De Brún, A., McCarthy, M., McKenzie, K., & McGloin, A. (2013). “Fat is your fault”. Gatekeepers to health, attributions of responsibility and the portrayal of gender in the Irish media representation of obesity. *Appetite*, 62, 17-26.

Edlund, A., Erson, E., Milles, K., Hemmingsson, N., & Frödin, U. (2007). *Språk och kön*. Stockholm: Norstedts akademiska förlag.

Edström, M., & Jacobsson, J. (2015). Räkna med kvinnor. Allt Är Möjligt. Hämtad 2016-08-22, från http://jmg.gu.se/digitalAssets/1559/1559115_rakna-med-kvinnor-2015.pdf

Ekstedt. (U.å.). *Niklas Ekstedts historia*. Hämtad 2017-05-05, från <http://ekstedt.nu/#omoss>

Eriksson, G. (2016). The 'ordinary-ization' of televised cooking expertise: A historical study of cooking instruction programmes on Swedish television. *Discourse, Context & Media*, 13, 29-39.

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2012). *Metodpraktikan : Konsten att studera samhälle, individ och marknad* (4., [rev.] uppl. ed.). Stockholm: Norstedts juridik.

Florini, S. (2015). The Podcast "Chitlin' Circuit": Black Podcasters, Alternative Media, and Audio Enclaves. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 209-219.

Helmersson, D. (2017). Poddsändning. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/podds%C3%A4ndning>

Hess, U., Senecal, S., Kirouac, G., Herrera, P., Philippot, R., & Kleck. (2000). Emotional expressivity in men and women: Stereotypes and self-perceptions. *Cognition and Emotion*, 14(5), 609-642.

Hirdman, Y. (1988). *Genussystemet - teoretiska funderingar kring kvinnors sociala underordning*. Uppsala: Maktutredningen. Del av SOU 1990:44.

Hodkinson, P. (2010). *Media, culture and society an introduction*. London: SAGE Publications.

Holtgraves, T., & Leaper, C. (2014). Gender Similarities and Differences in Language. I *The Oxford Handbook of Language and Social Psychology*. Oxford: Oxford University Press.

Ireblad, M. (2015, 1 juni). Vd Hanna Stjärne: - SVT ska spegla hela Sverige. *Vipåtv*. Hämtad 2017-05-04, från <https://vipatv.svt.se/204/nyheter/arkiv-for-nyheter/2015-06-01-vd-hanna-stjarne---svt-ska-spegla-hela-sverige-.html>

iTunes. (U.å.). *Eat This! Från Leila Lindholm & Niklas Ekstedt*. Hämtad 2017-05-05, från <https://itunes.apple.com/se/podcast/eat-this/id978981862?mt=2>

Johansson Fager, A. & Abrahamsson, M. (2016). "Mm..ah..jajaja, jag lyssnar!" (Kandidatuppsats). Göteborg: Institutionen för journalistik, medier och kommunikation, Göteborgs universitet. Tillgänglig: https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/46713/1/gupea_2077_46713_1.pdf

Kantar Sifo. (2016). *35 av Sveriges största podcasts i Orvesto konsument 2016:2*. Hämtad 2017-05-04, från <https://www.kantarsifo.se/node/1001>

Kerrtu, A., & Kupari, E. (2015). "Vi försöker få kvinnorna att synas" : En kvantitativ innehållsanalys av genusrepresentationen i P1 Debatt (Kandidatuppsats). Sundsvall: Avdelningen för medie- och kommunikationsvetenskap, Mittuniversitetet. Tillgänglig: <http://miun.diva-portal.org/smash/get/diva2:783716/FULLTEXT01.pdf>

Kimble, C., Yoshikawa, J., & Zehr, H. (1981). Vocal and verbal assertiveness in same-sex and mixed sex groups. *Journal of Personality and Social Psychology*, 40(6), 1047-1054.

Leer, J. (2016). What's cooking, man? masculinity in European cooking shows after The Naked Chef. *Feminist Review*, 114(1), 72-90.

Leila.se. (U.å.). *Så började det*. Hämtad 2017-05-05, från <http://www.leila.se/biografi/sa-borjade-det/index1,13.htm>

Libsyn. (U.å.). *Eat This!*. Hämtad 2017-05-05, från <http://tonic.libsyn.com/>

Löfgren Nilsson, M. (2004). Könsmärkning i SVT:s nyheter 1958-2003. *Nordicom Information*, 26(4), 39-50.

Lykke, N. (2009). *Genusforskning : En guide till feministisk teori, metodologi och skrift*. Stockholm: Liber.

Milestone, K., & Meyer, A. (2012). *Gender and popular culture*. Cambridge: Polity Press.

Mottram, C. (2016). Finding a pitch that resonates: an examination of gender and vocal authority in podcasting. *Voice and Speech Review*, 10(1), 53-69.

Nationella sekretariatet för genusforskning. (U.å.). *Ord på fältet*. Hämtad 2017-05-04, från <http://www.genus.se/kunskap-om-genus/ordlista/>

Nord, L., & Strömbäck, J. (Red.). (2012). *Medierna och demokratin*. Lund: Studentlitteratur.

Nordenstam, K. (1990). Hur talar kvinnor och män till vardags? *Kvinnovetenskaplig tidskrift*, 1990(1), 32-42.

Norrby, C. (2004). *Samtalsanalys: Så gör vi när vi pratar med varandra*. Lund: Studentlitteratur.

Podcasts.nu. (U.å.). *Topplista*. Hämtad 2017-03-31, från <http://podcasts.nu/topplistan>

Podtail. (U.å.). *Eat This!*. Hämtad 2017-05-05, från <http://podtail.com/podcast/eat-this/>

Saveland, A. (2016). *I gråzonen mellan journalistik och underhållning: Podcast-fenomenet Serial och förmågan att trollbinda en publik* (Kandidatuppsats). Stockholm: Institutionen för mediastudier, Stockholms Universitet. Tillgänglig: <http://su.diva-portal.org/smash/get/diva2:1040410/FULLTEXT01.pdf>

Skeggs, B. (1997). *Formations of class and gender : Becoming respectable*. London: Sage.

Sterner, A. (2012). *“Ack, alla dessa röster!”* (Kandidatuppsats). Lund: Institutionen för kommunikation och medier, Lunds universitet. Tillgänglig: <http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordOid=3558949&fileOid=3558954>

Tanaka, H., & Fukushima, M. (2002). Gender Orientations to Outward Appearance in Japanese Conversation: A Study in Grammar and Interaction. *Discourse & Society: An International Journal for the Study of Discourse and Communication in Their Social, Political and Cultural Contexts*, 13(6), 749-765.

Tonic Produktion AB. (Producent). (2017, 2 april). *49 - Kan man äta Ralph Lauren?* [Podcast]. Hämtad från <http://tonic.libsyn.com/49-kan-man-ta-ralph-lauren>

Wagersten, A., Ljungkvist, M. A. & Espeland, E. (2016). *Podden och kapitalet sitter i samma båt* (Kandidatuppsats). Göteborg: Institutionen för journalistik, medier och kommunikation, Göteborgs universitet. Tillgänglig: <http://expo.jmg.gu.se/wp-content/uploads/KV16-5.pdf>

Wisterberg, E. (2016, 1 november). Glädjesiffra för poddstartups – så mycket ökar lyssnandet i Sverige. *Breakit*. Hämtad 2017-03-12, från <http://www.breakit.se/artikel/5376/gladjesiffra-for-poddstartups-sa-mycket-okar-lyssnandet-i-sverige>

Xu, Y. (2009). *Gender Differences in Mixed-Sex Conversations: A Study of Interruptions* (Magisteruppsats). Kristianstad: Department of Teacher Education, Kristianstad Universitet. Tillgänglig: <http://hkr.diva-portal.org/smash/get/diva2:303562/FULLTEXT02.pdf>

12.0 Bilaga 1: Transkribering och teman

L: Leila Lindholm

N: Niklas Ekstedt

... Ohörbart tal

() Överlappande tal

* När en talare blir avbruten

/ När en talare avbryter

- Avbrutet ord

X Byte av ämne

@ Skratt

N: Asså du verkar som att du är på bra humör igen Leila.

L: Vadå igen?

N: Nämen (förra)

L: (@)

N: veckan var du så deprimerad.

L: Var jag?

N: Ja

L: Nämen det var nog några veckor sen.

N: Ja

L: Jag var väl glad (förra veckan)

N: (Två veckor sedan, förlåt.)

L: Aa kanske

N: För fjorton dar sen var du, du var lite nere.

L: Ja, när jag pratade om min pension och sådär eller?

N: Ja

L:@

N: PPM

L: Vad jag skulle göra nu när, mina tankar om vad jag ska göra när jag blir sextio.

N: Ja, jag tycker att vi lämnar det här ämnet

L: Ja

N: Vi pratar inget mer om att bli gammal

L: Jo men alltså fast vet du vad?

N: Näe?

L: Jag har ju hittat en ny hobby

N: Jaha

L: Nämligen Lindy hop

N: Vänta, vi kör jingeln så

L: (@)

N: (vill jag veta vad Lindy hop är för jag har ingen aning) om vad detta är. Vi kör den här blip blip blob-

L: Aa

N: grejen

JINGEL

N: För före jag vill veta mer vad det här lindy, lind, lindhop, lindyhop är

L: Lindyhop

N: för något, lindyhop

L: Ja

N: Så måste vi ju bara berätta mer om vår fantastiska sponsor

L: mmmh

N: Som gör det möjligt att vi gör denna podd.
L: Hjärta, hjärta mjölk
N: Helt fantastiskt
L: Men finns det mer sponsorer där ute som älskar oss*
N: /Så kan ni höra av er
L: Skäms inte för er själva (hör av er)
N: (Lindy)hopföreningen eller någonting
L: Precis
N: Men självklart vill vi att alla ska dricka mer mjölk. Det är inte så svårt. Vi älskar ju denna dryck.
L: Aa, det är ju gott.
N: Aa. Och man kan göra egen ost också, med massa mjölk.
L: Man kan göra jäkligt mycket på mjölk.
N: Det är oändligt
L: Vad vore pannkakor utan mjölk, typ
N: Vad vore livet utan (mjölk)
L: (Film)ölkspannkakor typ men det är ju ändå mjölk
N: @
L: @
N: Hjärta mjölk, vi är ju stolta
L: Ja det är vi
N: Att jobba tillsammans med dom.
Leila Lindholm, vad är lindyhop?
L: Lindyhop-
N: Ja
L: (Nämen det är)*
N: (Hur)/ stavas det för det första? Så att en dyslektiker får in ordet.
L: Ja det vet jag inte, så långt har jag inte kommit, jag är fortfarande på nybörjarnivå här. Det stavas väl typ som det låter.
N: [bokstaverar] Lind-
L: y
N: y
L: Skulle jag tro.
N: Hop
L: ...Jag vet inte.
N: (Okej skitsamma)*
L: /(Måste) du fråga så svåra frågor?
N: Det är väl ingen (svår fråga?)
L: (Nu måste) jag ju börja med att googla igen.
N: Okej, (vad är det för någonting?)
L: (Lyssna) här på mig apropå ålder.
N: Mmmh, nej jag vill ju veta vad lindyhop (är först.)
L: (Ja men) jag kommer dit. Jag har ju varit på lite såhär vintagefestivaler. För att hm, bara för att jag känner för att, för att det känns så härligt att (få känn-)*
N: (/Du) lajvar
L: Ja precis, att vara, tillhöra det här liksom 20-tals och 40-talsfolket. Det tycker jag liksom, det var en elegant era. Allt var snyggt liksom. Människorna, stilen, eh, språket
N: Hero(inet)
L: (Dan)sen, badkläderna
N: Underkläderna
L: Allt
N: Va (fint)

L: (Det) är liksom, det är som en stilstudie.
N: Jaa
L: Och arkitekturen.
N: Mmmh
L: Men så har jag ju då en gammal kompis. Så jag har varit på de hära festivalerna bland annat i Miami i, i, som du såg på mitt instagram.
N: Mmh
L: i januari.
N: Det låter (inte som en billig hobby detta)
L: (Och i New York*)
N: (/Om man ska lajva) i Miami
L: Jag måste ha godtagbara ursäkter för att åka hemifrån @ som småbarnsförälder
N: Ja
L: Ämen jag måste på den här oerhört viktiga jazzfestivalen älskling
N: Jaa
L: Du får ta ungarna den här helgen. Men iallafall så en av mina äldsta vänninor som fyllde fyrtio här i helgen och hon berättade ju för ja, ett par år sen om hennes nya hobby Lindyhop. Och hon började liksom dansa då. Och gick danskurser och jag vet inte hur hon snubblade in på det där men på ett eller annat sätt så hittade hon dansen. Och då tänkte jag ehh och då tänkte jag så att ja, det låter ju kul så men det är kanske inget som jag skulle börja med. Så fyllde hon fyrtio här i helgen så att och då var ju en del utav de hära, och sen har hon blivit skitdutkig på det här så hon är ju värsta proffsdansaren nu.
N: Asså det, asså hon dansar, asså det är ingen hopplek utan*
L: /Nä det är en dans som heter lindyhop
N: (Ah okej)
L: (Det är) ju sån här typ rockabillydans kan man säga
N: Okej! Det låter ju kul i och för sig
L: Aaa, Det är en väldigt snygg dans iallafall, det är ju inte rockabillydans heller. Jag, jag som sagt va, när jag har gått, jag har liksom lärt mig mer (om det här*)
N: (/Är det sån man kastar), är det sån där man kastar danspartnern mellan benen?
L: Nej, för det är bugg tror jag
N: Mmh
L: Jo man kast-, man kan kasta men jag tror att det är mer sån här liksom du vet sparkar upp i luften och liksom
N: Okej
L: Och lite extravaganser, liksom freestyle movements. Men dom var helt fantastiska. Så att på hennes fyrtioårsfest så va, hade hon ju tagit in ett liveband, ståbas, sån här trumpet med liksom en trätt på som låter så coolt.
N: Just det
L: Och sen trummis med sån här visp.
N: Mmh
L: Sen spelar de ju livemusik och det är ju jättehög igenkänning på, alla de här låtarna (har man)
N: (Det är klart)
L: ju liksom hört förut. Det är ju riktigt liksom, det är klassiker.
N: Mmmh
L: Ehrm, men då var det ju några av de här som, gästerna på festen sjukt duktiga dansare därför att det är så hon känner dom. Så att jag fick ju då en liten privatkurs av en mycket stilig man som förbarmade sig över mig. Så då*
N: /För att du var så kass eller?
L: Nej för att jag liksom, direkt, han såg att jag bara kände mig frivillig7
N: Mmmh

L: För, för det här dansgolvet
N: Mmmh
L: För att jag tycker ju väldigt mycket om att dansa och jag
N: Så du*
L: /Jag är ju grym på både hiphop och discodans @ När jag (dansar fritt)
N: (Jaha, jaha)
L: /Men pardans
N: Freestyle
L: Men pardans, jag fick ju i och för sig fila lite i Miami där på... Hmm
N: Twist
L: Är det foxtrot? Det är inte.. Amen (du förstår ju jag är ju helt rookie*)
N: (/Nu ger vi oss in i något) som vi inte kan någonting om
L: Som vanligt. Men hur som helst så fick ju jag då, så dansade jag ju i lördagskväll och sedan på söndag hade vi ju ridning och då var det ju hoppträning så att nu har jag ju så, alltså apropå med ålder
N: Mmh
L: Alltså jag fick ju typ ryggskott för första gången i mitt liv
N: Okej
L: Så att jag har ju grymt, alltså jag har ju träningsvärk i varenda liten muskel i kroppen, i liksom hela. Det känns som att benen ska falla av på mig. @*
N: (/Det känns också som att såhär) hästhoppning
L: (Och i svanken)
N: Känns det som att man får man träningsvärk på ställen som man tidigare inte hade det.
L: Mycket sant
N: Mmh
L: Och så efter det här, jag hade ju grym träningsvärk redan innan hoppningen. Så står ju ridläraren och skriker på mig.
N: Mhm
L: Stå upp i fältsits, Leila!
N: Mhm
L: Och ja, och mina ben, ja hon är ju jättesträng min ridlärare*
N: /Är inte alla ridlärare det?
L: Hon är väldigt (sträng)
N: (Alltså jag har ju) hört det om alla ridlärare att de är väldigt stränga
L: Ja, fast jag tror att jag har valt en extra sträng, jag tycker det är mycket härligare när de är lite sträng.
N: Gillar du det?
L: Ja, jag vill*
N: /Du vill bli piskad
L: Ja, jag vill bli uppfostrad
N: @ Ja okej, jag vill inte veta mer
L: @
N: Jo jag vill veta mer, hur ser hon ut, ridläraren?
L: Jo men hon är vacker och kortklippt hår och väldigt nämen hon är-*
N: /Piska
L: Hon är en kraftfull (kvinna*)
N: (/Har hon) en piska?
L: Nej, ja det kanske hon har när hon sitter på en häst. Hon är en grym ryttare. Men hursomhelst nu känner jag vid min snart 42-åriga ålder.
N: Ja, men det är väl okej?
L: Ja

N: Va? Är inte det...*

L: /Har du några krämpor?

N: Jag är inne i ett bra flow just nu.

L: Mm.

N: Jag har börjat springa varje morgon.*

L: /Oj bra, hur långt springer du då?

N: Inte långt, mellan fem och åtta kilometer...*

L: /Ja men det är väl bra?

N: En liten runda bara. Så jag lämnar barnen i skolan

L: Ja

N: Med träningskläderna på

L: Mmh

N: Och springer en runda runt sjön. Sedan går jag hem, duschar och tar mig in till jobbet. Och det är en sån energikick alltså. Jag har ju varit lite skeptisk till att springa för jag brukar ofta få ont i ryggen. Men om jag inte springer så långt... det misstaget jag gjorde innan det var det att jag drog ut och så sprang jag 12-13 kilometer och så kom jag hem och så hade jag ont i ryggen och

L: Mmmh

N: Du vet så här. Ett litet tips till folk som ska komma igång och springa som jag har gjort nu, det är att börja med att gå fem snabbpromenad, fem kilometer. Nästa spring halva varven, sen spring hela varven och sen så öka på lite igen. Så att man inte liksom toksatsar.

L: Mmh

N: Så nu känner jag att jag kommer igång, och så lyssnar jag på m-. Luktas mina skor illa? Nej?

L: Nej, jag sitter och beundrar, du har så vackra ben tycker jag.

N: Tycker du det?

N:(Långa, smala,)

L: (Väldigt välsvarvade)*

N: /De är lite (välsvarvade)*

L: /(Niklas har) lite så här svarta, tigha

N: (Tights)

L: rock n roll-jeans på sig

N: Ja, jag vet. Jag liksom jag (känner)

L: (Rock n roll chef)

N: när jag har gått ned lite i vikt och springer så jag känner mig lite*

L: /Jaha, är det så?

N: Så jag känner mig på gång igen

L: Ja men gud vad skönt, det behöver jag också bli

N: Det ger mig också, när man har varit ute och sprungit en runda sådär på morgonen att man har energi hela dagen och bara go.

L: Gud vad skönt. Det låter ju grymt ju.

N: Ja

L: Jag brukar ha motsatt effekt faktiskt

N: Att du bara får ont eller?

L: Det är skönt att gå på morgonen men alltså jag kan bli väldigt trött också

N: Okej

L: Efter träningen

N: Men är inte det bara blodsockret som går ner?

L: Det är möjligt. Men*

N: /Du brukar ju slåss med blodsocker-blues

L: Nämen @

N: @

L: Tycker du det?

N: Njae, inte så här på eftermiddagen men på förmiddagen brukar du ju ha lite
L: Ja, nej jag vet inte. Jag är typ alltid hungrig. Men jag måste ju också skärpa till mig för jag ska springa tjejmilen igen
N: Grymt!
L: I New York*
N: /Får jag hänga med?
L: Och parallellt även gå på jazzfestival
N: Jag vill hänga med
L: För att visa liksom, det är därför jag började på lindy hop. Det glömde jag ens komma till. Det är ju för att vi har börjat hänga med de här människorna då. Njae, det är en överdrift. Vi bara liksom lite som groupies som letar upp dem. Men*
N: /Men sitter du såhär på nätet och letar efter, vad heter det, lajvare?
L: Nej det är ju.. Lajv är någonting helt annat än dans?
N: Nej men dans, alltså såna här jazzfester?
L: Nej, det gör jag verkligen inte. Men nu ska jag på den här grejen iallafall
N: Ja
L: Som är helt fantastiskt och samtidigt så ska jag hasa mig runt Central Park-tjejmilen*
N: /Men tjejmilen, är det alltså en svensk mil eller är det en amerikansk mile?
L: Det är tio kilometer
N: Ja okej så det heter inte tjejmilen
L: De säger ten k
N: Women's ten k höll jag på att säga
L: Mmh
N: Och då är det, får män springa?
L: Nej. Men du kan ju följa med och heja
N: Eh, ah.
L: Och äta
N: Men, mmh.
L: Var bodde du sist du var i New York?
N: Var bodde jag, sist bodde jag på The Standard.
L: Mmmh, där alla svenskar bor
N: Ja, det var roligt när jag bodde på Standard sist för att de ger ju komplimanger till alla.
L: Mhm
N: Kom jag på efter ett tag. Så det är ett sätt att dom*
L: /Att man känner sig lite härlig
N: Ja, och så hade jag precis köpt en ny Sandqvist-väska.
L: Mmh
N: Som jag hade med mig, i ljust läder.
L: Mmh
N: Och så hade jag på mig min nya Prada-jacka och den här ljusa läderväskan och snygga solglasögon, jag kände mig, försökte vara lite cool. Eller det är ju svårt att sticka ut i New York eller att vara snygg men jag försökte ändå.
L: Ja
N: Men jag försökte ändå. Och så kom jag ner i receptionen och så gick det runt en kille en mood manager eller vad de kallar sig för. Och så bara "Omg, that is such a beautiful bag sir". Och så kände jag såhär Thank you. Oh yes, it is a Swedish bag, i bought and I have with me to New York. Thank you very much. Så här, jag blev ju väldigt glad för den här komplimangen för jag tyckte ju själv att jag var snygg. Så går jag typ tio meter så hör jag hur han bara "Mam, that's a beautiful dress you are wearing".
L: @
N: Och då fattade jag, det var ju bara deras kompl- Det var ju det enda han gjorde*

L: /Han gick ronden.
N: Han gick ronden och gav folk komplimanger. Och då liksom fall det lite platt där.
L: Mmh
N: Men det är ju väldigt snyggt hotell alltså.
L: Mmh
N: Men det blir ju, jag tycker många gånger att det blir väldigt platt. Matmässigt.
L: Mmh
N: Därför att alla upplevelser är likadana.
L: Mmh
N: De kommer och alltså hela vad heter det, ritualen i en restaurang i New York ser likadan ut på alla ställen. Det kommer en hovmästare som placerar dig till bords. Så kommer det en buss boy som oftast är latino som håller vattnet. Och sedan så kommer det en servitör som alltid är amerikanare som berättar vad den heter och sedan så får du, sedan är maten ungefär lika, oftast lite för stor.
L: Mhm
N: Oftast för mycket mat och jag kan riktigt, inte riktigt äta upp. Det är liksom, det är på något sätt så är New York, det är likadant var man än går.
L: Men stämmer det verkligen? För alltså, inte för att jag vet men alltså New York tycker jag ändå, dom har ändå
N: Jag tycker New York
L: mindre portioner om man jämför med övriga staterna. Men det jag hör är ju att när man kommer till en finkrog, typ Ekstedt, att man får för lite mat. Att man måste liksom äta någon annanstans (sedan efteråt.)
N: (Näe, men) det stämmer inte. Man får ju så mycket mat*
L: /Stämmer inte det?
N: Nä, det stämmer inte. Jag tycker New York*
L: /Jag har i och för sig varit proppmätt när jag har varit på just Ekstedt.
N: Jag tycker New York är en fantastisk stad att vara i
L: Mhm
N: Det är en otrolig upplevelse att komma över Brooklyn bridge eller komma in från flygplatsen och se hela staden och miljön och bara ta*
L: /Men är alla restauranger...*
N: /Ta en löprunda på morgonen i New York alltså i Central Park när New York vaknar är såklart otrolig upplevelse och staden är magi. Men jag måste säga att restaurangerna är överreklamerade. Att gå på liksom toppkrogarna eller de mindre krogarna är oftast, de är vana med så sjukt mycket gäster, de tar det lite för givet, det blir lite påklistrat. Om man går på fransk restaurang så är det liksom "Welcome to..." [förställer rösten] du vet.
L: Mhm
N: Då är det en fransk sådär, det blir lite*
L: /Du är inte nöjd med New York?
N: Jag är nöjd med New York, jag tycker att New York är en fantastisk stad, jag skulle, jag vill gärna, jag vill gärna åka dit fler gånger, den är absolut liksom, det är inte så att jag inte vill åka till New York men jag tycker att det finns mycket mer spännande städer att åka till matmässigt än New York.
L: Chicago
N: Chicago, till exempel, San Fransisco, ja, det finns massvis med platser. Men just New York, tycker jag, de är lite bortskämda med mycket gäster och vad det är.
L: Jag har ju cityguider på Leila.se
N: Yes, (bra)
L: (Jag tänkte) ju fråga om du kunde vara liksom
N: Ciceron
L: Ja, (lite*)
N: (/Vad) är en ciceron egentligen? Nu använder jag ett ord jag (inte begriper...)

L: (Ja, precis,) det är väl någon form utav ambassadörsskap tror jag.
N: Ja okej, ja då skulle jag kunna vara en ciceron på din (lista)*
L: /(Ja,) jag tänkte att du kunde vara contributor
N: Absolut
L: Jag har ju varit där men jag hann ju aldrig upptäcka, du har ju varit där väldigt mycket.
N: Ja.
L: Jag hann ju inte upptäcka tillräckligt många ställen. Jag var på Ralph. Det var en upplevelse.
N: Ralph Laurens restaurang.
L: Mm.
N: Det är obegripligt varför man vill gå till Ralph Laurens restaurang men okej
L: Jo det var härligt.
N: Det kan in-
L: /Det är fint och (gott.)
N: (Fy fan.)
L: Var det inget bra?
N: Nä asså jag kan kräkas på Ralph Lauren alltså men*
L: /Gör du?
N: Det finns något som är värre än (Ralph Lauren)
L: (Jag älskar ju Ralph.)
N: och det är Ralph Lauren-kopior.)
L: Nä nu tycker jag nu (tycker jag)
N: (Aa) okej
L: nu nu måste vi skärpa till oss.
N: Aa
L: Det här är
N:
L: alldeles för negativt.
N: Nej, det e-
L: /Folk kommer ju, du pratade ju om att jag var negativ sist.
N: (Nej men jag b- nej..
L: Vad är det här för nåt.)
N: Nej jag är inte negativ jag bara säger att det finns förmodligen betydligt mycket mer roliga restauranger att gå på i Chicago än Ralph Laurens restaurang.
L: Mmmmh
N: Mm(mmh
L: Ja men) det beror väl på vad man är ute efter.
N: Ja men om du vill ha en vad heter det en tallrik med en polohäst på
L: Nämen äh
N: @
L: Så är det ju inte. Dom har ju mer en härlig köttbit med pommestyp.
N: @ Ae fyfan
L: Men du tycker ju inte om sådan mat ju
N: Näe, (jag åker inte till Chicago)
L: (Du är ju hamburger)
N: för att äta bearnaisesås iallafall.
L: Men vad åker du till Chicago för att äta då om du...
N: Ja alltså*
L: /Kan du bara enlighten me?
N: Alltså det finns ju massvis med restauranger. Men vet du vad jag gör, jag skriver en lista till dig, skickar in den till dig och så lägger vi den på Leila.se och så kan folk gå in, om dom åker till Chicago, få en lista på det.

L: Gärna
N: För det finns*
L: /Är det bara svindyra ställen?
N: Nej, absolut inte. Jag går på massa blandade ställen.
L: Ja
N: Ja, allt från brunchställen med liksom amerikansk soulmat till vad heter det, molekylära cocktailställen till grillrestauranger till barbercuejoints.
L: Ja men det tycker jag att vi ska prata om, den här trenden med drinkar.
N: Mmmh
L: Vad är ett molekylärt cocktailställe?
N: Ja, nu kanske molekylärt cocktailställe inte är det trendigaste just nu, det har väl lite gjort sin grej
L: Men förklara liksom*
N: /Men*
L: /Har det, är den trenden överblåst?
N: Alinea till exempel, vad sa du?
L: Är den trenden överblåst nu?
N: Det skulle jag nog vilja säga att den är, mhm
L: Jaha, men vad innebär det då? När det är molekylärt?
N: Ja men sen kanske den kommer tillbaka, jag såg att Ticket Albert Adrià, alltså Ferran Adrià's lillebror som hade ElBulli innan, att de har öppnat ett ställe eller det var väl ett litet tag sedan, i Barcelona som är inne på samma spår. Och där känns det ju ganska naturligt, de har alltid lett den utvecklingen kring liksom högavancerade cocktails.
L: Mm
N: Det känns då helt rätt att*
L: /Men vad är en avancerad, förlåt jag är aldrig på krogen. Kan du liksom bara enlighten me.
N: Eeeh
L: Vad är en avancerad liksom? Är det att isbiten är exakt (fyrekantig
N: (njaaaaä)
L: (är det att) det ryker , är det*
N: /Nja, ja exakt, det är väl att man jobbar mer med högteknologisk utrustning för att få ut så mycket smak som möjligt ur en grapefrukt eller en doft eller en smak som man sedan tillsätter till cocktailen, eh, men man kanske jobbar med en arom, eller man kanske jobbar med en textur som är annorlunda så att det bubblar lite grann eller sådär, så att det blir lite mer på molekylär nivå att man tittar mer på (..)*
L: /(okej)
N: (exakt) vad man gör
L: Jag är ju helt ute och cyklar, jag känner ju liksom att drinkar över huvud taget är trendigare nu än någonsin. Att det finns restauranger som typ surfers till exempel i Stockholm.
N: Mm
L: Där man dricker drinkar rakt igenom hela menyn.
N: ehh, man kan väl säga så här att den har väl inte riktigt slagit så hårt i Sverige, hela cocktailkulturen, på grund av att den är väldigt så här isolerad och de barerna som har det bara liksom inte haussar varandra och den ena lyfter liksom inte upp den andra och det blir mycket mer som intern konkurrens kring liksom*
L: /Alla som håller på med avancerade drinkar?
N: Ja. Så de lyckades inte riktigt kommunicera ut till folket liksom, vad de ska göra för någonting. Men i New York till exempel , och London och Berlin och Rom och andra städer, där blommar det ju verkligen och man kan ju gå och dricka, få en gastronomisk upplevelse, eller liksom en riktigt stor upplevelse på en lite kort drink
L: Mhm
N: Eller en liten cocktail

L: Mm

N: Och jag tycker det är ganska kul och det finns ju massvis med olika, det finns till exempel ett ställe i London som jag älskar som heter Night Jar där dom tar cocktails på jättestort allvar, när man går in och sätter sig och man måste boka bord, man kommer dit också så finns det en lång stor meny så beställer man och varje cocktail görs med otrolig precision och garnityr och det är nästan som en liten dessert som kommer ut så där med massvis av detaljer och så där, (så det är jättespännande)

L: (Vad hette den det?)

N: Night Jar.

L: Night Jar?

N: Ja.

L: Och ligger?

N: I Östra London.

L: A-ha?

N: Ja

L: Typ Shoreditch eller?

N: Eeeh, typ Shoreditch. Det ligger precis på gränsen till Shoreditch eller i Shoreditch

L: Ska man bo där? Jag ska åka till London snart. Jag brukar alltid bo på Chelseasidan.

N: Ja?

L: Tycker du Clark eller Shoreditch är*

N: /Clark är lite lugnare än Shoreditch, Shoreditch high street är mer restauranger, lite stökigare sådär. Clark är lite lugnare*

L: Men är det tillräckligt intressant för att man liksom skulle välja att bo där? För jag tycker att det är lite off.

N: nej det är absolut inte off.

L: Inte?

N: Nej nej. Nej Nej (Det behöver du verkligen inte)*

L: /(För det ligger ju) på fel sida av stan om man ska typ springa i parken och så.

N: Ja, det finns ju andra parker där ute.

L: Mm

N: Ja, nej det tycker jag inte att du bor på fel sida av stan, absolut inte

L: Var brukar du bo i London då?

N: Jag brukar bo i Shoreditch.

L: Ja, jag gjorde en liten dagstur dit.

N: Mm

L: Ehh, förutom när jag varit där på möten och sådär, men för att liksom gå, men det var ett par år sedan, så där lär ju ha hänt massor.

N: Det är ju där det händer, Marcus Samuelsson öppnar ju sin restaurang där.

L: Mhm, vad heter den?

N: Eh jag vet inte, det ska vara en Red Rooster så det ska (ju liksom)

L: (Ahaaa)

N: (Vara) restaurangöppning på Shoreditch*

L: /Men den har inte öppnat?

N: Den har inte öppnat än. Det öppnar nu, den ska öppna i april förresten.

L: Oj!

N: Så det kanske har öppnat när du kommer dit.

L: Vad roligt!

N: Ja. Sedan har ju, vad heter det, Lyles, som jag precis såg jag kom med på femtio bästa, eller topp hundra listan nu, eh, the clove club som ligger högt på fifty best, eeh du har massvis med härliga ställen där. Ehm, Lima, med peruansk mat.

L: Mm

N: Det är ju verkligen i Shoreditch, Clark and well, Bettany Green som det händer.

L: Mm. Ja men då kanske man ska*

N: /Det mest spännande som händer med mat just där*

L: /(Fast)*

N: /(Sen) finns ju såklart massvis med härliga ställen i andra delar av London också. MEn jag tycker att Clark and well och Shoreditch är

N: Mm

N: Lite roligare.

L: Mm

N: Ja.

L: Ska man testa något nytt den här gången?

N: Mm

L: Istället för att trampa runt i*

N: /Ralph Lauren butiken.

L: Ja, eller nja, inte butiken men restaurangen. Eeh, i sina gamla fotspår.

N: Mm

L: Men jag gjorde faktiskt det när jag var i Marrakesh nu.

N: Mhm?

L: Då provade jag helt nya ställen. Det blir rätt mycket resesnack nu men jag har ju varit där ganska mycket.

N: Mm

L: Vid det här laget. Men det är väldigt kul att åka till ett ställe som man, och man bara ska äta på nya restauranger.

N: Mm

L: Och bara prova helt nya grejer som man inte provat förut.

N: Visst är det väldigt prisvärt i Marocko när man går ut och äter?

L: Ja.

N: Det är inte dyrt.

L: Det är ju fantastisk mat för hundra spänn.

N: Det måste ju vara nästan det bästa med Marocko.

L: Ja.

N: Eller hur?

L: Ja. Det är ju liksom, du kan ju äta*

N: /Och vad får man då? Om man betalar hundra kronor, kommer det en varmrätt då*

L: /Ja, en varmrätt.

N: Och dom har inga problem med vin och sånt där?

L: Nej

N: Det är inte muslimskt på det sättet

L: (nej)

N: (att det) finns någon sorts restriktioner utan du kan dricka hur mycket du vill.

L: Jättegoda inhemska viner också

N: Nej vad kul!

L: Ja

N: Wow

L: (..) och sådär och det är ju också väldigt billigt

N: Ja

L: Alltså ett glas vin kan ju kosta typ 30 spänn.

N: Mm

L: Och en flaska liksom, (180-tvåhundra)*

N: /(...) det blir så billigt för mig, då dricker jag ju bara två glas vin @

L: Två glas vin?

N: Nä men du vet när man känner att det är så billigt att man liksom bara konsumerar lite för mycket.

L: Jaha, du dricker inte bara två glas vin menar du.
N: Nej.
L: Nej.
N: Jag kör på liksom.
L: Ja. Ja.
N: Vad hade mer, men hur känns det annars i Marocko, det känns lugnt och fint och så, det är ingen sån här, det är inte turbulent på något sätt, politiskt och så?
L: Nej
N: Nej. Det är stabilare än någonsin?
L: Det kan jag inte svara på, jag är inte utrikespolitiker eller korrespondent @
N: När du gör, du är ju ändå mycket i Marocko så du känner väl ändå det (politiska)*
L: /(Nejdå) (...)
N: (...) Monarki
L: Dom har tightat till säkerheten lite på flygplatsen tycker jag men annars så. Det är en monarki.
N: Och dom har inget reseförbud till USA och så i Marocko
L: Nej
N: Dom är inte med på den här
L: Nej
N: Listan @
L: Nej
N: Den är ju så märklig, den listan är så märklig alltså
L: Mm
N: Han är konstig.
L: Mm
N: Det är lite en av anledningarna till att man inte blir så här jättesugen på att åka till USA så här, alltså just nu, i den här politiska turbulensen just nu, i USA.
L: JA, det är ju fantastiskt alltså en person kan göra så mycket skada såsom*
N: /Ja det förändras snabbt.
L: Mm
N: Och sen har jag hört att han gillar sin stake well done också, och ketchup till.
L: Ja, det kan jag tänka mig.
N: På Ralph Lauren -restaurangen äkar han tydligen väldigt ofta, i Chicago.
L: Nä men gud, nu får du sluta
N: @
L: Du är alltså, du är en sån bitch!
N: @ Ja han satt tydligen med någon sådan här svensk kock, vad hette hon för något, nä
L: Nej men lägg av.
N: @ Och så den svenska kocken sa så: "jag vill ha samma som han". Stake well done, pommes frites och mycket ketchup.
L: End of conversation.
N: @
L: Den här podden är slut. Det här avsnittet är över. @ Gud vad du är tråkig.
N: Ja, jag vet.
L: När du har så tråkig humor måste vi ändå klippa bort dig tyvärr. Och då måste vi nog klippa bort dig hela programmet tror jag.
N: - Gör saxljud -
L: Det är bara: "klipp klipp". Snipp snipp.
N: Min fru klipper ju mig.
L: Ja
N: Har jag berättat det?
L: Ja-a

N: Ja det har jag berättat. Det har vi pratat om. (Att hon klipper mig i badkaret)
L: (Men du kan berätta igen)

TID:
LEILA: 784s
NIKLAS: 787

AVBROTT:
/ - avbryter:
LEILA: 30 gånger
NIKLAS: 28 gånger

* blir avbruten :
LEILA: 28 gånger
NIKLAS: 30 gånger

L: I badkaret? Jag trodde du stod med huvudet ovanför toalettstolen.
N: Eeeh ja men vi har ju badkaret, det är ju precis vid toaletten.
L: (mmm)
N: (Så) det är en definitionsfråga, så att det är nånstans där
L: mm
N: Men, (ehh)
L: @
N: det är, hon, eh, tidigare har hon haft en extremt trög sax
L: mm
N: slö (sax)
L: (mm)
N: (Kan) man säga, en, eeh, men nu har vi köpt in, eller eh, nu har vi inhandlat en en riktig frisørsax.
L: mm
N: Den tidigare köpte ja tror vi på Clas Ohlson eller nånting.
L: mm
N: (den), det kan jag inte rekommendera.
L: häpp?
N: Om man ska börja klippa hemma
L: (mm)
N: (så) ska, ehm, det här är mycket bättre.
L: okej
N: (för) investerat i en (vass)
L: (får jag se) på dig då
N: eeeh, jag måste ta av mig hörlurarna
L: Aa. Jaaa
N: Inte så dumt va?
L: nej. Det är ganska, ändå*
N: /Hon är ganska duktig?
L: Ja (de e)
N: (hon) kanske kan klippa dig när vi, eh, när vi är ute och reser nästa gång (tillsammans-)
L: (ja)
N: (med familjerna...-)*

L: /jag har ju redan klippt av mig nästan allt hår nu
N: (jaha)
L: (så att) eftersom vi ska åka till åre alldeles (snart)
N: (ja)
L: och så tror jag att jag*
N: /Du vill ha lite, lite hår i hjälmen
L: ja precis (@)
N: (@)
L: jag är nöjd nu, jag vill inte klippa ännu kortare för det är ganska kort 3
N: ja, nämen de e ju, jag har ju...*
L: /jag vet ju hur det kommer gå för oss i Åre, jag känner mig ju, eh, som sagt var inte helt fit for fight, jag skulle ju träna en massa utfallssteg och sådär så jag (skulle) ..*
N: /(du skulle)*
L: /(stark)*
N: /Piska pisten
L: aaa. Men jag känner att*
N: /carva snön
L: aa
N: (du känner)
L: (det blir nog barn)backen @
N: @ du kan gå den här valleskolan
L: Ja, det ska ju barnen göra.
N: det är klart dom ska
L: mm
N: Det är ju fantastiskt, det är ju skitkul ju att gå på skidskola. Det är det som gör en stark.
L: (mm)
N: och*
L: ... /gör dina killar det ska (dom) gå?
N: (eeehm) dom är såhär precis på gränsen, du vet, dom kör ju Sollentuna slalomklubb
L: mm
N: Och dom är ju liksom med dom coola slalomkidsen och det är ju valleskolan e på gränsen till lite töntig så det är lite farligt det där
L: mm
N: så man måste liksom sicksacka igenom det där
L: (jaha)
N: (men) femåringen kom igår, åttaåringen är ju precis sådär
L: (jaha)
N: (att) han tycker det är lite
L: ja
N: Att han vill göra andra saker
L: mm
N: Men det är tack vare skidskolan i åre dom är så duktiga på att åka skidor som dom är
L: mm
N: dom är ju så sjukt duktiga där(...)
L: (mm)
N: Det är verkligen jätte jättebra
L: mm
N: Det är det. Men det ska bli kul att botanisera lite bland restaurangerna i åre också
L: mm
N: Det är väldigt bra där just nu
L: mm

N: Det berättade jag sist att fävikens har flyttat in till åre (ju)
L: (mm)
N: (med) sin svartklubb.
L: mm
N: och sen så har jag ju vinbaren kvar, där va vi ju och kaka sist ju
L: mm
N: förra året*
L: /Vi bokade ju ställen
N: vi måste ju boka något, vi måste ... är fantastiskt.
L: mm
N: Vi kanske kan ehm, kolla på nånting annat också som är kul och så. Men det är ju roligt att man åker ut dit, jag har ju varit i andra skidorter, det är inte lls lika spännande mat då eeh så-*
L: (/näå, de e ju jättebra)
N: (mm, att) det finns så mycket olika-*
L: /(men nu) har jag några tips på om man skulle köpa lite nya skidkläder (till)
N: (mm)
L: (barnen)
N: mm
L: dom har ju vuxit ur allting så kan de ju vara*
N: /det är ju bra att köpa dom galon så dom bara glider..@
L: @
N: @ ska dom inte ha det? 1
L: Så här års borde dom ju sälja ut någonstans i Stockholm kan man ju tycka.
N: Ja, jag skulle ju också behöva, vi skulle ju gå och kolla på det efter podden (så)
L: (mm)
N: Kan jag gå och kolla på lite skidkläder åt (barnen)
L: (mm)
N: jag skulle också behöva gå och handla*
L: /alpingaraget kanske 1
N: ja kasnke men dom, har dom barnkläder där? Jaja, men det (...)
L: (...)
N: Det finns något här nere också aa... outdoors(pecialisten)
L: (ja)
N: eller nåt sånt där. Nä, jag vet inte, jag har ingen koll på exakt vad det heter men* 10
L: /du, den här 40-årsfesten i alla fall
N: mm
L: som (jag)*
N: /(blev du full?)
L: Nej jag körde hem så att jag (...)*
N: /(jaha, du var) spiknykter? 2
L: ja, men*
N: /(Blev du hög på all light...)
L: (...) det jag glömde tala om är ju att det var hos din granne.
N: @
L: @
N: hos min granne?
L: ja. Dom bor ju typ två hus bort från dig
N: är det sant?
L: mm
N: så du var hemma hos min granne?
L: jag var ju precis, ja

N: jaha. Okej vi behöver ju inte outa vem de-*

L: /Du hörde ju inte någon fest

N: När var det?

L: i lördags!

N: I lördags. Då var vi ute.

L: Jaha, det var kanske därför du inte hörde något.

N: var det ungdomar där som, för det var någon som sparkade ner grannens staket sen på lördagsnatten, det var inte dom?

L: @ det beror på hur du räknar folk mellan 40 och 50 typ

N: (...)

L: (det är) så roligt, för vi har känt varandra sedan vi var 19, så kommer alla på festen och då är det ju liksom folk som man har känt sedan den åldern

N: mm

L: men bara men gud vad gamla alla har blivit

N: mm. Inklusiv du själv

L: @ ja, troligtvis

N: ja

L: men det är roligt att man, att just den*

N: /(Speciellt ex)

L: (insikten)

N: speciellt ex, dom åldras

L: Ja

N: För dom har man ju fortfarande kvar en bild av när dom var nakna också

L: Ja @

N: Det är det som är unikt med ex, alla andra så här (liksom)

L: (unikt)

N: (ja men) när man kommer ihåg dem så bara, ja man var ju själv yngre

L: började du tänka då, började fantasin rusa iväg @

N: jag undrade hur det, nä men jag menar alltså det är ju inte så att man blir ju inte vackrare, alltså ingen-*

L: /nä men man kan ju känna så här, ja men gud vilken tur att det inte blev något mellan oss.

N: (ja @)

L: (@)

N: det var liksom (en)

L: (nej gud) vad elakt

N: Frukten var mogen då men (inte) nu

L: (ja)

N: nej men*

L: /ja nej jag undrar nu hur folk ser liksom på en själv då, liksom bara men gud hon har ju bara blivit snyggare och snyggare med åren

N: ja, säkert*

L: /eller om det är liksom att dom är herregud hon ser så schleten ut

N: ja. Vad gör du nu för tiden (sång)

L: ja

N: @ (sång) det var alldeles för längesen vi sågs. Nej jag vet inte. Jag tror att det finns väldigt få människor som blir vackrare med åren.

L: tror du? Eller tycker du?

N: tycker du inte det?

L: jag kan ju säga det att Niklas, Annikas man

N: mm

L: Dina grannar

N: mm
L: som du uppenbarligen behöver lära känna, för dom är väldigt (roliga).
N: (ja)
L: eeh, han är faktiskt 47.
N: mm
L: men det sjuka med honom är att han ser ju, han är ju helt konserverad
N: mm
L: han ser ju exakt likadan ut, nä men nästan
N: mm
L: som när vi var liksom, när vi lärde känna varandra (för tj)-*
N: /(Men ni)*
L: /(Nästan) tjugo*
N: /(Är detta) positivt? Så då tycker du att åldrande inte ger en patina, en vackerhet*
L: /Men hur kan man ha en så liksom intakt, snygg och-*
N: /(...)*
L: /(fräsch)*
N: /(för)modligen äter han resistent stärkelse eller någonting.
L: vad är det för något?
N: jag vet inte, det är de senaste rönen
L: Är det så?
N: ja.
L: Berätta
N: ja, jag kan berätta exakt. (jag)
L: (mm)
N: (har) skrivit upp det nämligen
L: mm. vad bra.
N: Resistenta stärkelse är en stärkelse som matsmältning inte bryter ner förrän den når tjocktarmen. Resistens stärkelse anses vara den tredje typen av kostfiber. I tjocktarmen omvandlar tarmbakterier stärkelsen till nyttiga fettsyror och smörsyra.
L: M-hmm. Och vad liksom, hur äter jag det här? I vad?
N: Alltså, detta har jag ju ställt frågan om också. Jag har ju fått den enkla svaret att eeeh. kall potatis till exempel, kan man äta.
L: kall potatis?
N: MM, alltså kokt kall potatis @ inte bara kall potatis
L: men det säger man ju om pasta, att man ska koka det och sedan ska man låta det svalna, ställa in det i kylan, sen ska man äta det när det är helt kallt. (Är det så?)
N: (förmodligen) det kan jag inte svara på till hundra procent. Det låter ju som att det är åt det resistenta stärkelse-hållet.
L: mm
N: Och det är ju ganska intressant för det är ju motsägelsefullt mot lchf då ju.
L: m-hm
N: Därför att det här är ju en kol, det är ju kolhydrater i detta.
L: mm
N: Men att kroppen också behöver resistent stärkelse för att bygga upp magbakterierna*
L: /Nu när du har skrivit upp det här, varför har du skrivit upp det och varför är inte ingredienserna med, liksom råvarorna?
N: Jag har inte kommit så långt än.
L: mm
N: jag har tittat på själva (ehm)
L: (Educate me)
N: Educate.. eh vad sa du?

L: Educate me
N: ehm ska-*

L: /Utbilda mig
N: ska jag utbilda dig?
L: ja. Jag vill veta allt sån't därn't
N: ja, de 'är väl spännande
L: ja
N: eeh, de(..)-*

L: /men du tror att det är därför han är evigt ung?
N: eeh. det kan ju vara en av orsakerna. Han kanske rör på sig. han kanske äter rätt. han kanske inte använder en massa hudkräm. ehm. han kanske inte tar crack.
L: näme
N: nja men (alltså)*
L: /(det är ju inte) så många som gör det.
N: Nå fast man åldras väldigt snabbt om man (går på crack)
L: (@) gud
N: @ men det går ju väldigt fort ju, alltså "ska vi göra ett experiment, om jag går på crack nästa vecka (och du)"
L: (nej)
N: röker inte crack, så ska vi se (...) -*

L: /(nej men herregud)
N: (vem som) åldras snabbast
L: (sluta) Man ska inte skoja om sånt (..)
N: (@)
L: (det är) inget roligt.
N. Jo, men iallafall, det som är intressant med de här resistentastärkelseorna är att man pratar om magbakterier, det är ju att bakteriefloran kan ju påverka väldigt mycket annat i kroppen, att man blir lyckligare, att man mår bättre, det kan påverka hungern, blodsockret . Att det finns mycket starka kopplingar genom mer bakterieflora.
L: mm
N: så att du behöver arbeta inte bara, alltså det är, du behöver arbeta på dina bakterier
L: mm
N: så ät så att du även får bra bakterier i kroppen
L: mm
N: och det är ändå en anledning till att äta laktofermenterad mat.
L: mm
N: förresten fick jag ett mail angående laktofermentering i (mat)
L: (mm)
N: Sådär, kan Leila sluta vara så ironisk och hånfull mot dig om laktofermentering (det är ju)
L: (@)
N: Hon måste lära sig att använda j och att det kommer från vaginan (@)
L: (ja)
N: Han var lite upprörd över att-*

L: /Var det en han?
N: eeh, det var en han! Men han skickade också länkar, han var ju väldigt, jag tror att han medicinskt var väldigt påläst kring (kring)
L: (ja)
N: (kring) frågan.
L: men det framgår kanske att jag inte är så väldigt medicinskt påläst
N: nej, nej och inte jag heller men han tyckte väl kanske att vi skojade runt lite grann, att det liksom inte var, att jag inte ställde ner foten och sa att "så (här) är det".

L: (mm)
N: Det här är inte fake news som jag sitter och pratar om
L: mm
N: utan att det är så
L: mm
N: ja
L: nej men jag vet! Man kan ju alltid kåsera lite.
N: Man kan kåsera kring det och det är ju ganska intressant men det är ju också intressant att bakteriefloran påverkas då positivt av att äta laktofermenterad mat.
L: mm
N: eeh. och resistent stärkelse som gör att man mår bättre och kanske även kan förbättra ditt blodsocker
L: mm
N: så att du skulle ju kunna konsumera din kost fortfarande äta väldigt intressant och spännande mat men att du bygger på din bakterieflora.
L: Men, våfflor, fungerar det?
N: nää våfflor jaa
L: det är så sjukt gott. Gud vad jag älskar våfflor 3
N: @
L: Finns det det på Buustamon.
N: ja det måste det väl finnas.
L: ja.
N: vad är ditt knep för goda våfflor då Leila?
L: Märten brukar ju aldrig överraska mig med*
N: /(Med nånting)
L: (Med just), jodå det brukar han göra, han är duktig på att laga mat och så där men han brukar ju liksom inte ställa sig och baka eller göra sådana grejer för det brukar jag göra. Men han, mat kan han överraska med, men när jag vaknade i lördags, (i)
N: (mm)
L: (i Lör)dags tror jag att det var. Ja i lördags. Då var det ju våffeldagen .
N: Bra dag att vakna till!
L: ja visst! (och då..)-*
N: /Det var ju skönt att du vaknade då.
L: ja, jag vaknade. För vi var ju uppe till tre @
N: ja, okej
L: nämligen. Och*
N: /Dom jävlarna lägger våffeldagen på en söndag så man-
L: /Nej, det var en lördag!
N: jaha, var det en lördag okej
L: mm. Vi hade gäster i fredags och sedan så fick jag somna in och det var väldigt härligt. Så vaknade jag och då står min man och gräddar belgiska våfflor (i köket)
N: (wow) Alltså du är så bortskämd alltså
L: Och man bara "yes" jag har gjort något rätt här i livet liksom!
N: ja
L: liksom det är helt fantastiskt. Och det är ju så sjukt gott. Vi Vi (...)-*
N: /(Vad är det för skillnad på en belgisk våffla och en svensk våffla då?
L: Anledning till att vi gjorde belgiska våfflor (vänta jag måste bara)*
N: /(flamläniska) är ju ett roligt språk.
L: ja @
N: Det är ju väldigt konstigt, man fattar ju ingenting (...) @
L: (@)

N: (...)
L: Det var det jag försökte*
N: /Våffeldagen på belgiska (...)
L: (typ) ja, exakt d-
N: /(...)
L: (det låter) ungefär så.
N: ja
L: Så anledningen, ehm, nu ska jag artikulera.
N: ja, jag får höra
L: Anledningen till att vi gjorde belgischka, beelgiska våfflor @
N: (...)
L: (@) Belgiska våfflor
N: mm
L: inte flamlänska, utan (belgiska)
N: (belgiska) våfflor, mm.
L: X Ehh, för övrigt, jag måste bara prata om Belgien , vet du att alla mina program har gått i Belgien?
N: Nej!
L: Det visste inte jag heller tills det ringer någon jättestor, vad heter det?
N: Talkshow.
L: Ja! Exakt, bara "ja, vi skulle vilja att du kom till den här talkshowen då".
N: jaha
L: Ja, och blir så här, det är jättehärligt när man jobbar med tv4 för man får noll information
N: mm
L: Man vet inte ens när ens eget program har premiär. Och jag visste inte heller då att det visade sig att alla programmen har gått i Belgien.
N: Men roligt!
L: Men skitsamma, nu kommer jag till våfflor.
N: mm
L: Anledningen till att han gjorde det är ju att vi har ju inget vanligt våffeljärn, utan vi har bara ett sådant här (belgiskt)*
N: /(belgiskt)
L: @
N: Flamlänskt (...)
L: (ja) Och dom våfflor är ju otroligt snygga men skillnaden är ju att man gör dem med jäst
N: okej
L: Det är ju j-
N: /Torrjäst då? Eller färskjäst eller- *
L: /Det är färskjäst, ja. Och ganska mycket smör.
N: mm
L: Och det är ju mer, dom är lite brödigare liksom (på något sätt)
N: (Så det är som) en brioche mer? Smör, jäst*
L: /Ja, dom är frasiga ändå, tycker jag. Och jag älskar vanliga våfflor också men jag vet inte, vi vågar inte, eller han tog det som fanns då.
N: mm
L: Så då gjorde han mitt recept, som ni också hittar på leila.se eller i one more slice-boken, där jag har ett helt kapitel om våfflor och pannkakor. Eeh men det är vansinnigt gott iallafall och dom ska man ju helst äta pudrade med florsocker
N: mm
L: men det är också väldigt gott att blanda saker (...)*
N: /Helvete Vad hungrig jag blev nu.
L: Ja, jag vet (det är därför jag)

N: (Det doftar)
L: (inte kan) prata, jag försök-*

N: /Det finns ju någonting med att vakna till doften av belgiska våfflor. Det borde man ju ha på sprejflaska. @

L: Grejen är ju att, ja exakt, med en väldigt sexig man (också)

N: (ja)

L: lallafall (...)*

N: /Du är bortskämd!

L: Jag är väldigt bortskämd, jag har det bra. Ja (...)*

N: /Jag kan tänka mig hela scenariot utan den sexiga mannen.

L: ja

N: Därför att jag är straight (och)

L: (ja)

N: (... någonting annat än)

L: (precis, ja) men han kan säkert göra våfflor till dig någon dag också.

N: Ja. Men*

L: /Men med, som en kompis som man säger så.

N: mm

L: Men @ jag

N: (Mårten)

L: (Jag)

N: Måretn kommer i boxershorts och ger mig belgiska våfflor.

L: Nu kanske ni undrar varför jag sitter här och pratar flamländska

N: (ja)

L: (och) är för att jag har lågt blodsocker och försöker ju dölja det för dig @

N: mm. (Belgischka)

L: (det är) lite så det blir när man till-*

N: /Och vad var (...)

L: (slut börjar)

N: (... belgiska) våfflorna

L: (paket) på golvet där.

N: Var du på talkshowen i Belgien?

L: Ja, ja visst

N: Ja du var gäst på talkshowen?

L: ja, javisst. Det var precis som*

N: (/Var det kul)?

L: (du sa) @ Det var precis som du sa. Har du sett det där klippet förresten med han, @

N: Med han, holländaren, eller belgaren?

L: Ja, det är ju en intervju

N: Ja

L: @ Jag vet inte

N: ja

L: Ja men (...)

N: (ja men den är helt) sjuk, jag vet precis vad du menar. Dom sitter och pratar med (varandra)*

L: /(dom sitter i en rullstol) och ska bli intervjuad och programledaren har tydligen inte träffat gästen innan programmet @

N: Nej, han sitter och bara garvar och gråter.

L: Och så börjar, och så sitter där en man.

N: mm

L: nä men vi måste nästan hitta det.

N: men jag (tror inte den är på riktigt)

L: (man får inte) skratta
N: (jag tror inte den är på) riktigt. Jag tror att det är en sketch.
L: Men skratt är ju väldigt smittsamt
N: ja
L: man kan ju gå på skrattyoga och sånt därnt och om man är ledsen kan man ju skratta jättemycket*
N: /(I vilket språk)
L: (så blir man ju liksom glad)
N: I vilket språk gör man en talkshow på i Belgien? Gör dom tyska, franska flamländska?
L: Flamländska
N: Flamländska?
L: Jaa.
N: Och du, vad heter det, prat-
L: /Pratar flytande som alla förstår
N: ja
L: @
N: Du är som Agathon sax
L: Jag bara åt ingenting två dagar innan @
N: (Nej) Lågt blodsocker som bara (...)(låtsasflamländska)
L: Du pratar the swedish chef i mupparna
N: Ja, och inledde du med att din sexiga man lagade belgiska våfflor och pudrade florsocker 3
L: @
N: I den belgiska talkshowen? Berättade du det?
L: (du förstör mitt recept Niklas)
N: (Neeeej neeej)
L: Du förstör mina @*
N: /My morning with my sexy husband making belgiska våfflor for me
L: Han är också solbränd och vältränad
N: Ja
L: Om det är någon som undrar. Men hur som helst
N: Ja
L: Det jag skulle säga med det här fantastiska receptet är ju att man kan ju även ha socker i våfflor*
N: /Nämnde jag att det var på Leila.se?
L: ja
N: ja
L: jo, jordgubbar, eller hallon, eller hackad choklad, mörk choklad
BN: mm
L: Eller blåbär och rivet citronskal, eller hackade och rivet choklad och apelsinskal, alltså du förstår ju, eller kardemumma, krossad.
N: Det låter bra. Kardemumma låter mer spännande.
L: Alltså gud. Jag måste äta (nåt)
N: (ja)
L: Det låter så gott.
N: Ja
L: ja
N: Men dom är fräsiga svenska våfflor är inte heller helt fel alltså
L: Det är väldigt, väldigt gott.
N: Jag brukar (...)*
L: /(...)*
N: /(vispad) grädde.
L: Ja, jag vet. När jag jobbade på Ulla Winblad i mitten på 90 talet, jag brukar säga att det är ett tecken på att någon är old school.

N: mm
L: Men då hade vi frasvåfflor och på ... tid då.
N: mm
L: (och då gick ju folk)(..)*
N: /(var det bakpulver i dom?)
L: Ehm, nej
N: Nej
L: Det var bara vispad grädde (och)
N: (Mjöl)
L: (Och mjöl)
N: Och vatten.
L: mm. Lite kolsyrat vatten
N: Ja. Så du blandar mjöl med kolsyrat vatten så att det blir en smet. Och sedan vispar du grädde bredvid
L: Ja (...)
N: (Sedan) vänder du det ihop som en soufflé ungefär (...)*
L: /(men) grejen är att jag tycker att det blir ganska smaklöst egentligen: Jag skulle ju kanske riva i lite citronskal, jag skulle ha någonting lite sött i och lite vaniljpulver. För att*
N: /Ja just det, för att annars blir det (bara)
L: (det smakar inget)
N: (Bara krispigt) som kex
L: Ja, det smakar ju (ingenting)
N: (kex)
L: Ja, precis. Men det var iallafall en riktig kioskvältare på den tiden*
N: /Frasvåfflor
L: Så alla Östermalmstanter
N: Mm
L: Och övrigt blandat folk som var ute och flanerade på Djurgården
N: Mm
L: Såg ju den här trottoarprataren typ som stod på gatan, frasvåfflor med jordgubbssylt och-
N: /Fanns det våffeldagen på den tiden?
L: Mm
N: Gjorde det det?
L: Ja. Och det ska jag berätta för dig att det är ju någon bebådelse, Maria bebådelsedag eller nånting. Det här vaet jag för a-
N: /För jag
L: (det här har jag läst på om)*
N: /För när jag var liten fanns kanelbullens dag och våfflans dag och*
L: /Nej men kanelbullens dag är ett nyare påhitt.
N: Kvinnodagen känns ju som att den var större än någonsin i år. Den (kändes
L: (mm)
N: Mer upphaussad, men earth hour den (gick) inte hela vägen i år
L: (Nej)
N: Det känns som att om man skulle göra en trendometer så är våffeldagen störst, sedan kommer kvinnodagen och sedan kommer, eh, kanelbullens dag och sedan kommer den här jävla earth hour dagen, den kommer långt långt långt ner.
L: Mm. Det här är ju världens konstigaste, hur vi nu lyckades få det här till en våffeldag. Därför att*
N: /Det är långsökt eller?
L: Eeeh. Mmm, lite ltt kan man säga
N: Mm.
L: Alltså

N: Maria
L: (Det är ju alltså)
N: (vispade) grädde*
L: /Ja men det är ju ett katolskt helgon.
N: Okej men det är inte så långsökt. Belgien är kolitiskt, hehe, katolskt @
L: @
N: @
L: Att vi ens får ha en egen podcast (..)
N: (ja det) är obegripligt, att dom lägger upp den på iTunes @
L: Säg inte så. Våra sponsorer kommer att hoppa av nu.
N: Ja
L: Eh. Nu ska vi se.
N: Med all den vispade grädden vi har pratat om idag så kommer dom att älska oss.
L: Lyssna på det här: Firandet av våffeldagen har en intressant och annorlunda bakgrund.
N: Mm
L: Idag firas dagen oftast inte mer än att vi äter just våfflor.
N: Mm
L: Men. Dagen har sitt ursprung i jungfru Marias bebådelsedag
N: (@)
L: (som) är en kristen högtid.
N: Okej. Alltså, Maria var ju aldrig jungfru. Om vi bara kan börja med det alltså.
L: Nej men alltså jag förstår ingenting, vad har det här med våfflor att göra?
N: Ja jag vet inte
L: Högtiden*
N: /Få höra
L: Firas nio månader före julafton. Då hon genom ärkeängeln Gabriel fick veta att hon var havande med Jesus. Det här är ju väldigt intressant. Hur Maria genom ärkeängeln Gabriel då, fick veta att hon var havande med Jesus.
N: (ja och ja förmodligen)
L: (Men jag förstår inte)
N: Förmodligen knullade hon med*
L: /Nej men! (Gud så här får du inte)
N: (Ängeln)
L: (prata i) religiösa sammanhang
N: Okej @ hon hade sexuell umgänge med en ängel och därför har vi våffeldagen.
L: Eh det vet jag inte
N: Det är logiskt. Det är grädden på våfflorna @
L: (nej men) gud
N: Blodet är hallonsylten
L: Nu. Det här klipper vi bort.
N: @
L: Nu tycker jag att du är barnslig.
N: Ja men helt ärligt. Du har ju inte någonsin trott på att (Maria)*
L: /(Nu är du fånig)*
N: /(Var jungfru) Va?
L: Nä men. Skit i det. Jag menar*
N: /Jesus hade ingen pappa.
L: Nej men*
N: / Utan att*
L: /Jag börjar tycka att, jag förstår inte kopplingen till våfflor. Det är det jag försöker-
N: /Det finns ingenting med kristendomen som (är logisk)

L: (Okej) men då ska vi kolla upp genast nu hur kanelbullens dag blev till.
N: Ja men det var ju en hittepå grej. Det var ju en PR-kampanj, det går ju lite på att bageriförbundet behövde sälja fler kanelbullar
L: Vet du att det är så här?
N Nej, eller jag tror att jag har hört det någon gång. Men jag skulle tippa på att det bara är en ren, liksom, det har ingenting med att Moses gick över vattnet och delade ån och (...)*
L: /(Jaa) det är från -99. Eeeh. Det var hembakningsrådet som instiftade dagen.
N: Ja, det är en PR-kampanj helt enkelt.
L: Ja. Har vi några andra dagar då? Semledagen! (Den viktigaste dagen på året)
N: (Ja men det har vi ju) Det är ju, man bryter ju fastan med en sela, en fettisdag, det är tisdagen efter fastan.
L: Gud vad du är (påläst)
N: (Det är) också en religiös grej.
L: Har vi någon annan då?
N: ehmm
L: Dag?
N: Det finns ju hur många som helst. Matdagar. Varenda dag är det ju någonting. Korvens dag eller chipsens dag eller*
L: /Kladdkakans dag.
N: Kladdkakans dag. Det finns tusentals
L: Men det finns inte så många riktiga liksom*
N: /Det finns fler dagar än vad det finns dagar.
L: Det finns, Ja det stämmer
N: Alltså det finns dagar som är flera olika saker så man kan börja morgonen med kanelbullens dag och sedan så på (kvällen)
L: (näähä)
N: Så är det korvens dag
L: Nej, nu tycker jag att du larvar dig
N: Lamm och kyckling kommer dag-*
L: /Nej, det stämmer inte alls det.
N: Joho @
L: Men du för-*
N: /Grillaftonens, grilla fiskens dag
L: X Men du, en dag som vi faktiskt kommer att typ fira tillsammans
N: mm, (påskafton!)
L: (Påskafton!)
N: Ja, det är ju-*
L: /Vad lagar, nu eventuellt kommer vi kanske äta ute, men jag vill bara så här, till påsk, vad lagar vi till påsk?
N: (...)
L: (Då, då) utan*
N: /Koka, koka ett ägg.
L: Nej. Jag måste säga, det här är viktiga dagar, påsken. Påsk. Det är ju så här, för det första.*
N: /varför är påsken viktig?
L: Historielektionen kommer strax men - lammstek på ben. Alltså det är så gott.
N: Ja, men vinterlammet är inte ens bra på påsken längre.
L: Är det inte?
N: nej. Man brukar ju säga liksom att svenskt lamm till påsk blir liksom den sämsta årstiden att äta lamm på.
L: Men vad ska man äta då? Dilam?
N: November, december, januari.

L: November, december, januari?
N: Ja.
L: Alltså innan dess?
N: Men alltså lamm föds ju på våren. Du kan ju inte äta lamm innan de föds.
L: Men dilamm, när kan man, kan man*
N: /Dilamm äter man inte i Sverige.
L: Gör man inte?
N: Nej.
L: Är det förbjudet?
N: Ja. Man äter lamm när de är ett år gamla. För dom, alltså, lite under ett år. Dom föds alltså i april, maj, (räknar fram till januari)
L: Så du tycker inte att man ska äta lammstek då på påsken?
N: Nej.
L: Jag tycker ju att lammstek är väldigt gott.
N: @
L: @ Nu vet jag inte hur vår påsk kommer att*
N: /Ja men*
L: /Bli.
N: ja men*
L: /Ifall någon annan vill laga lamm någon annan säsong kan jag bara tala om vad jag ska göra med det där lammet
N: Okej berätta då!
L: Ah! Jag ska ju massera in, jag ska ju späcka med vitlök
N: (mm)
L: (Sen) ska jag massera in det med rosmarin, massor av persilja, rivet citronskal, ännu mer vitlök och koriander och eehh, korianderfrön.
N: Det lät faktiskt (gott)
L: (Och) kummin! Och kanske även fänkål.
N: Mhmm
L: Jag ska bara ösa på, och så ska jag gnida, massera in det i lammet.
N: Mm
L: Och sedan ska jag lägga det på klotgrillen. Och på sidorna lägger jag då en kolbädd eller då briketter
N: Mmm
L: Så lägger jag det i mitten, och så lägger jag på locket och så låter jag det ligga och helstekas. Man kan göra det i ugnen också till det är 62 grader.
N: Jag skulle nog ta ut den på 55 och låta den vila tills den-*
L: /Nej då blir det för rått
N: - pust -
L: Kanske ta ut den på 58 då.
N: Okej. 57.
L: 57, okej
N: Ta ut den på 57 och vila till 60.
L: Ja, för lamm, det kan ju bli lite segt om det är understekt.
N: Mm, då får man bara skiva det tunnare.
L: Och så bara ligger det*
N: /Massa (..)-*
L: /(för det) kommer ju att vila. Men linda aldrig in i folie.
N: Mm
L: Bara i sådant fall smörpapper typ.
N: X... Jag måste bara flika in emellan din (lammrätt)

L: (ja)
N: (Så) är vi en god rätt på babette här borta, en dessert*
L: /- stön - Jag har fortfarande inte tagit mig (dit)
N: (så hade de) kokat en mandarin i sockerlag. Helkokat den
L: Ja
N: Och (sedan)
L: (enkelt!)
N: Exakt, sedan serverade de den bara med en köttkniv och lite lättvispad grädde
L: Jag måste gå dit.
N: Det var*
L: /Jag måste ta mig dit.
N: Så gott alltså. Jag tror, det var väl grejer i sockerlaget , kanel och lagerblad eller någonting, jag vet inte. Vanilj kanske. Men alltså, själva grejen var ju genialisk alltså
L: mm
N: Så enkel. Så gott. ...*
L: /Gud vad gott! Så till lammet
N: @
L: Så måste jag göra, eeh, ett vitlökssmör, men också, det är jättegott att göra en chèvreyoghurt. Eller en tahiniyoghurt. Bara: Tahini, grekisk yoghurt, lite vitlök*
N: /Förlåt, jag vet inte vad tahini är.
L: Det är sesampasta.
N: Okej
L: Som du köper som.. hmm ja men du har ju i hummus till exempel.
N: Det är marockanskt?
L: Libanesiskt tror jag?
N: Mhmmm. Det lät ju jättegott. Så man vispar yoghurt med att hänga den eller?
L: Nej, bara grekisk, tjock yoghurt*
N: /Och så blandar man den med (sesampastan)*
L: /(Tahini.) Ja. Tahini. Och sedan så, bara lite vitlök. (Också)
N: (Färsk vitlök)
L: (salt) och peppar. Mmm, men inte så att det blir för starkt.
N: wow
L: Och sedan lite rökt paprika på.
N: Mmmmh
L: Schwingott. Alltså skulle man lyxa till det, då tycker jag om att plocka fram (mandolinen)*
N: /(lägg er) man det på en Ralph Lauren-tallrik @
L: Nej men sluta mobba mig!
N: @
L: Jag har fan eget porslin.
N: @ Oj förlåt, man lägger det på Leila Lindholms porslin.
L: Självklart, jag har mitt eget (..)
N: (...) Leila Lindholms rivjärn
L: Nä men lägg av. Men mandolinen!@
N: Som går att köpa på leila.lindholm.se!
L: @
N: 199 kronor! Extrapris!
L: Ja
N: Inför påskafton!
L: Ja
N: och sedan*
L: /Men lyssna här!

N: Nej Nej! Nu ska jag berätta vad vi ska göra sedan. Vi ska äta smågodis, för det gör jag bara en gång om året.

L: Va!?

N: Mm

L: Gör du?

N: Jepp! Det är ju klart att jag inte gör. (Men jag säger ju det bara)

L: (Nej jag tänkte väl herregud)

N: (Nej men då ...)

L: (vad är du för en über mensch)

N: Ja.

L: Men jag måste bara säga att till det här lammet så tunt skivad potatis

N: Mm

L: På mandolin. Och även där lite vitlök och persilja och så rosta det med lite olivolja och flingsalt i ugnen så att det blir liksom lite så här provencale-potatis. Lövtunn.

N: Där har ni det.

L: Med skal alltså. Sjukt gott till. Och sedan så till dessert, ska vi inte göra sådana här engelska il flotant,

N: Typ som en (..)

L: Nej men det är som en sådan där moln, (typ äggmoln)

N: (jajajajaja äggmoln som man kokar i)

L: (som man kokar)

N: (I) sockerlag?

L: Nej, man kokar dem i vaniljkräm typ. Vaniljsås.

N: Wow. Det lät gott.

L: Det är ju lite spännande.

N: Det gör vi. Och sedan så firar vi (..)*

L: /(och med) hallonté

N: (att jesus) är död.

L: Va? Är han?

N: Ja men han dog väl på (påskafton @)

L: (@) Jag tror att vi avrundar, vi behöver båda äta nu

N: King Jesus, halleluja. Ja men det är jätteroligt.

L: Ja, vi hörs (snart)

N: (jag) skoja bara att jag skulle gå på crack för en vecka

L: (Ja)

N: (jag) skojade ju så klart.

L: Nej verkligen det är inget man skojar om. Man får inte säga det där fulordet som du sa i samband med (gud)

N: (k, k, k)

L: Och jesus. Det är inget trevligt.

N: Jesus gillar mig. Vi är kompisar. Jag har faktiskt vänt mig till jesus ett par gånger och han har alltid varit väldigt trevlig tillbaka.

L: Har du?

N: Ja. Hallelujah!

SLUT

TID 0:00-25:00:

Leila: 784

Niklas: 787

TID 25:00-slut:

Leila 884

niklas 830

TID TOTALT:

Leila: 1668

Niklas: 1617

AVBROTT:

/ - avbryter:

0:00-25:00:

Leila: 30

Niklas: 28

25:00-slut:

Leila: 49

Niklas: 55

*** blir avbruten :**

0:00-25:00:

Leila: 28

Niklas: 30

25:00-slut:

Leila: 55

Niklas: 49

AVBROTT TOTALT

/: Avbryter

Leila: 79

Niklas: 83

***: Blir avbruten**

Leila: 83

Niklas: 79

23 stycken matteman, totalt 24 minuter

- Sponsorer: Pratar om mjölk och att få nya sponsorer med likadan ton.
- New York och mat. Niklas leder in ämnet på New York och mat och positionerar sig som expert. Låter väldigt van vid att äta mat där, världsvan aura. Går in i detalj på restaurangscenen.
- Små portioner. Leila pratar om att man får små portioner. Blir avskuren av Niklas.
- Chicago och mat. Leila introducerar ämnet/staden och vill att Niklas ska skriva en guide om staden. Niklas skjuter ned Leilas val i staden. Leila frågar Niklas frågor i staden och han fortsätter prata med självsäker ton om mat.
- Drinkar. Niklas pratar om avancerade drinkar och Leila frågar om vad trenden innebär. Niklas pratar vidare utan att förklara för Leila eller lyssnarna. Tar på sig en expertroll.

- Trendspaning drinkar. Leila vill prata mer om trenden i Sverige osv. Läger fram ett resonemang på ett sätt att hon vill få det bekräftat av Niklas. Niklas tar på sig expertroll om drinkar både i Sverige och andra länder/städer. Pratar om en speciell bar i London.
- Marrakech. Leila pratar om hur man kan äta i Marrakech och att hon vill prova nya ställen där. Leila blir experten och Niklas frågar henne om mat, priser, viner och politik i Marocko. Leila ställer sig i försvarsposition och deklarerar att hon inte är expert.
- Trump och steak. Niklas skojar om hur dåliga matpreferenser Trump har. Manifesterar återigen sin roll som matkunnig.
- Laktofermentering. Niklas återger ett mejl om ett tidigare podämne, om att Leila inte förstod. Leila menar att hon inte är påläst. Niklas menar att han kunde ha "satt ned foten" och förklarat att Leila inte förstod. Niklas pratar vidare om fakta kring olika matfenomen/bakterieflora.
- Åres matscen. Niklas trendspanar och tycker att maten i Åre är bra. Han tar expertroll, har redan varit där mycket.
- Resistent stärkelse. Niklas tror att matkategorin resistent stärkelse gör att man åldras långsammare - på tal om festvärden. Leila ber Niklas att utbilda henne. Niklas ger lite olika anledningar till varför man inte åldras. Niklas går in på bakterier osv. på en mer faktabaserad nivå.
- Våfflor. Leila byter ämne till våfflor. Berättar att hon tycker det är så gott och att hennes man hade lagat våfflor till henne på våffeldagen. Leila menar att hon gjort något rätt i livet för att hennes man ska laga våfflor till henne.
- Våfflor. Leila pratar om sitt arbete som tv-personlighet och sin professionella relation till Belgien som land. Sedan börjar hon prata om olika våffelrecept. Hennes man har använt hennes recept för att laga maten. Niklas säger att han blir hungrig och att belgiska våfflor. Båda pekar ut att de är heterosexuella.
- Våfflor. Leila pratar mer om sina olika våffelrecept. Både Niklas och Leila är hungriga.
- Svenska våfflor. Leila pratar om hur hon jobbade förra i tiden och hur de lagade våfflor efter ett visst recept.
- Våffeldagen. Leila berättar om vad våffeldagen är och vad den har för kristen bakgrund.
- Påskmat. Leila berättar att de ska fira påsk tillsammans. Leila pratar om lammstek och hur det är något man ska äta på påsk. Niklas skjuter ned hennes idé om lamm och ger olika fakta om varför köttet är dåligt osv. Leila blir besviken av fakta för att hon vill laga maten. Leila berättar om ett bra recept för lamm på grillen. Niklas tycker hon har fel med köttets tillagningsgrad. Leila ger lite råd om mat.
- Dessert på Stockholmsrestaurang. Niklas berättar att han har varit på restaurang och tycker det var bra.
- Mer lammrecept. Leila fortsätter vad hon ska laga för tillbehör till lammet. Niklas vet inte vad en av ingredienserna är. Niklas skämtar om Ralph Lauren (återkommande skämt). Niklas och Leila pratar om olika Leila-produkter på ett lättsamt sätt.
- Lösgodis. Niklas lurar Leila att han aldrig äter godis.
- Mer lammrecept. Leila berättar att hon ska laga potatis till lammet.
- Dessert på deras gemensamma middag. Leila ger ett tips på vad de kan laga och Niklas tycker det låter spännande och gott.

25 övriga ämnen, totalt 30 minuter

- Hur de mår: Leila mådde dåligt förra avsnittet. Liknande ton
- Lindyhop: Leila pratar om sin hobby. Niklas försöker prata om fakta om dansen. Leila pratar mer om känslor, om att det är härligt. Säger också att man måste ha en ursäkt att åka bort från familjen. Leila menar att hon inte kan så mycket om ämnet, pratar om det i lösa termer. Överlag personlig ingång - rolig hobby.

- Hoppträning: Leila pratar om sin träning och att det gör ont i kroppen. Vad hon uppskattar med sin ridlärare, attityd.
- Löpning. Niklas pratar om att träna, detaljerat om hur han mår, hur han får in det i vardagen och hur han gör med löpningen.
- Jeans/ben. Leila och Niklas pratar om Niklas kläder och utseende och han säger att han känner sig snygg efter att ha börjat träna, något Leila håller med honom om.
- Löpning igen: Niklas får energi från sin löpning. Leila tycker att hon blir trött av att träna. Niklas kommenterar att Leila har problem med blodsocker. Leila ska köra tjejmilen och gå på jazzfestival i New York.
- Groupie lindyhop. Leila pratar om hur hon har börjat umgås och intressera sig för den här typen av nostalgiska hobbies. Väldigt lättsam förklaring.
- New York som stad. Niklas och Leila börjar prata om att besöka New York och Leila rådfrågar Niklas var han bodde i New York. Niklas pratar om att han blev glad över komplimang om sitt utseende. Niklas pratar personligt om hur det känns att få en standardiserad komplimang.
- New York som stad. Niklas fortsätter prata om sin bild av staden. Väldigt självklar ton, som att han är väldigt kunnig.
- Londons områden. Leila frågar var man ska bo i London. Hennes utgångspunkt är att hon är novis och att Niklas är kunnig. Niklas är snabb att bekräfta sin kunskap om London och ger exempel. Niklas ser sig själv som kunnig, har koll. Leila funderar på om hon ska prova något nytt.
- Trump. Niklas börjar prata om Trump och vad han tycker om honom och att åka till USA just nu. Leila håller med och lägger in sin åsikt.
- Niklas fru klipper hans hår. De pratar om att Niklas fru klipper henne hemma och att hon är duktig. Niklas pratar om kvalitén på olika saxar.
- Leilas hår. Leila har klippt sig, pratar om sitt utseende på ett funktionellt sätt.
- Åre. Leila ska till Åre, eventuellt Niklas också. Leila är besviken över att hon inte hunnit träna tillräckligt inför resan.
- Åre skidskola. Leilas barn ska gå i skidskola, Niklas barn är ev för duktiga menar han. Niklas hyllar skidskolan i Åre och menar att det är tack vare dem de är så duktiga.
- Skidkläder till barn. Leila funderar på vart hon kan handla kläder till barnen. Niklas inser att han också måste göra det.
- 40-årsfesten. Leila går tillbaka till festen hon var på och utökar historien om att den var hos hans granne. Leila pratar om ålder och hur gamla bekantskaper ser på att man åldras. Niklas pratar om att han kommer ihåg sina ex nakna. Niklas menar att man inte blir vackrare med åldern, väldigt få. Leila undrar hur folk ser på hennes åldrande. Leila kommenterar på festvärdens icke-åldrande. Niklas frågar om Leila tycker att åldrande är något dåligt?
- Flamländska. På tal om belgiska väfflor börjar Niklas skämta om flamländska.
- Flamländska. De pratar om ett belgisk tv-klipp och sedan om språket och Leilas närvaro i en belgisk talkshow.
- Olika specialdagar. Niklas gör en trendspaning om hur populära olika dagar är. Leila poängterar att de har gått ifrån huvudämnet.
- Feluttalanden. Både Niklas och Leila skrattar åt hur dåliga de är på att podda. De skämtar kort om det.
- Maria måste ha legat med någon. Niklas pratar om religion och hur konstigt det är att Maria blev gravid utan att ha legat med någon.
- Specialdagar. Niklas hypotiserar kring att olika högtidsdagar har kommit till pga kommers. "Gud vad du är påläst" tycker Leila när han ger olika förklaringar till dagarnas ursprung. Niklas tycker det är finns för många specialdagar och skojar om det.
- Religion. Niklas skämtar och säger att de ska fira påsk och att Jesus är död.
- Avslut. Niklas drar ett snabbt skämt och avrundar programmet.

